

OSHO

**NEOPHODNOST
VEČERNJE
KONTEMPLACIJE**

TrikonA
Novi Sad

Naslov originala:
Osho
The must for contemplation before sleep

OSHO INTERNATIONAL FOUNDATION

Izdavač: Trikona, Novi Sad, 2006

© Copyright: 2006 by Ivan Antić
Swami Anand Kapila

Prevod: Milivoje Vučković

Korektura: Ivan Antić

Tehnička priprema: Ivan Antić

Štampa: Silca - Kragujevac.

ISBN 86-7782-047-7

CIP - Каталогизacija у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

24-583

Раџниш, Багван Сри

Neophodnost večernje kontemplacije / Osho; (prevod
Milivoje Vučković). - Novi Sad: Trikona, 2006

(Kragujevac: Silca). - 172 str. ; 21cm

Prevod dela: The must for contemplation before sleep. -

Pravo ime autora: Bagvan Šri Rađniš.

Tiraz 200.

ISBN 86-7782-047-7

a) Budistička meditacija

COBISS.SR-ID 205110791

*Zaronite duboko u svoju unutrašnjost i naći ćete svetlost
koja je vaš pravi život, baš vaš život.
Od te svetlosti smo stvoreni i od nje je stvoren ceo svet.*

PREDGOVOR

Ova knjiga koja sadrži razgovore prosvetljenog učitelja Oša Radžneša sa njegovim učenicima, može da se čita zasebno ili zajedno sa njegovim jutarnjim kontemplacijama. Ona vam pruža priliku da s njom savršeno zaključite dan.

Kaže se da se poslednja misao s kojom se utone u san javlja ujutru, nakon buđenja, kao prva misao. Većina nas tone u san s umom pretrpanim slikama iz TV programa, brinući o danu koji je protekao i strepeći o sledećem danu. Mnogi ne možemo uopšte ni da zaspimo.

Izvodi iz Ošovih razgovora su posebno odabrani za večer. Citati koji su navedeni u knjizi jutarnjih kontemplacija su podsticajni, ponekad prepuni snage, ponekad raskošni, ali uvek su jamstvo životnog, potpunog učestvovanja u nastupajućem danu. Nasuprot tome, Ošove reči u ovoj knjizi večernjih kontemplacija podsećaju čitaoce na značaj opuštanja, rasta, rastapanja i odbacivanja.

Knjiga je podeljena u dvanaest poglavlja po mesecima, a meseci na odgovarajuće dane. Nije nužno da prvi mesec bude početak kalendarske godine, nego prvi mesec kada počnete da čitate. Odlomci su tako oblikovani da je bolje da se čitaju sistematski nego neredovno, tako da bi vam svakog dana bilo dostupno Ošovo shvatanje života. Delovi za večer se isto tako nastavljaju na izbor tekstova za jutarnju kontemplaciju. Postoji poseban način čitanja ove knjige. Nije zamišljeno da se čita kao roman, nego svaki put po jedan odlomak. Čitaocu se tako ne servira čitav obilan obrok, nego samo po jedna "bombona" koja će posle večere da "zasladi" završetak dana.

Ošove reči se ne izlažu da bi izazvale slaganje ili neslaganje, raspravu ili analizu. On je rekao da njegove reči ne treba ni da se pamte: "Ako ono o čemu vam govorim postane realnost u vašem životu, koga je briga da li ćete zapamtiti moje reči ili ne? Sasvim je ispravno da se zaborave. Svako pamćenje reči bi zapravo predstavljalo prepreku. Jedino dozvolite čistom značenju da prodre do najskrivenije srži vašeg bića; tamo gde reči nemaju pristup, a samo njihovo značenje može da pristupi."

Čitanje njegovih reči je poput slušanja muzike, a ne mentalna vežba. Kao slušanje muzike ili probanje vina - uzmemo gutljaj, pomirišemo bouquet i pustimo da okus dodirne naše duhovne nepce.

Ma Prem Maniša
Poona, Indija

PRVI MESEC

BUDITE KOLUMBO SVESNOSTI

1 dan

Svet previše pati jer je čovek, po prvi put u istoriji ljudske svesti, izgubio trag egzistencije. Niko nikada nije patio kao mi. U prošlosti su ljudi bili vrlo siromašni; umirali su od gladi, ali duhovno nikada nisu bili tako siromašni kao danas. Ljudi nikada nisu umirali od nedostatka duha tako kao danas. Preduzimam čitav ovaj svoj rad da bih opet pružio uvid u egzistenciju. Ako se ponovo čovek ne ukoreniti u egzistenciji, neće imati nikakve budućnosti.

2 dan

Čovek ima mogućnosti da postane pesma ljubavi, ples ljubavi, ali vrlo malo ljudi i vrlo retki ljudi svoje mogućnosti preobrazu u stvarnost. Ljudi se rađaju kao seme, uglavnom i umiru kao seme; njihov život ostaje samo jalovi pokus.

Primetio sam da ljudi idu u hramove, sinagoge i crkve samo zbog straha, a ne zbog ljubavi. Da, stariji ljudi idu češće jer se oni više boje smrti. Oni ne idu u crkvu i hram zbog toga što znaju nešto izuzetno važno u životu, nego zato što im život klizi iz ruku i što sve bliže dolazi težak mrak smrti, a oni se toga boje. Žele da ih neko zaštiti.

Sada znaju da uz sebe neće više imati svoj novac, svoje prijatelje; da ni jedno ni drugo više neće biti s njima, njihove porodice će ih napustiti. Iz očaja oni počinju da zavise od misli o Bogu. Međutim, to se ne događa ni zbog ljubavi, niti zbog zahvalnosti. A Bog koji se rađa iz straha je lažni Bog.

Ja samo nastojim da vam učinim dostupnim prozore u postojanju tako da ne morate ići Bogu zbog straha, tako da možete prolaziti kroz iskustvo lepote, kroz iskustvo stvaralaštva, kroz iskustvo ljubavi. Kada osoba prolazi kroz ova iskustva, dodir je tada veličanstven, preobražavajući. Dovoljan je jedan jedini dodir s postojanjem - više nikada nećete biti isti.

3 dan

Jedino u velikim izazovima čovek postaje sjedinjen, njegove životne energije se kristališu. Zapamtite - nikada ne povezuje religiju sa strahom, povezuje je sa neustrašivošću i hrabrošću, s takvom hrabrošću koja vam može pomoći da krenete u nepoznato, neistraženo. To je kao polazak malim čamcem u nemirni okean bez ikakve karte, a da ništa ne znate o drugoj obali. To je kao Kolumbovo putovanje - samo iz uverenja da je zemlje okrugla i s nadom da će negde dospeti. Čovek mora da bude Kolumbo svesnosti.

4 dan

Preporučujem vam da započnete da tražite ljubav, a ne neposredno Boga. Ako neposredno tražite nekog Boga on će biti samo vaša mašta. Biće hinduistički ili muslimanski Bog, ili hrišćanski Bog; to neće biti pravi Bog. Tražite preko ljubavi jer o ljubavi postoji jedna lepa stvar koja ne važi za Boga. Ljubav nije ni hrišćanska, ni hinduistička, ni muslimanska. Ljubav je naprosto ljubav bez ikakvih prideva.

To je nešto naročito lepo o ljubavi. Ako čovečanstvo počne da traži ljubav umesto Boga, lako možemo da stvorimo veliko bratstvo od ljudskog roda.

5 dan

U trenutku kada kažete "Bog" to zazvuči kao vrlo daleka stvar. Oni to upravo govore vekovima; da je Bog u visinama na nebu, vrlo daleko od nas. Međutim kada kažete "ljubav", to je vrlo blisko srcu. Svi ti sveštenici su lukavi i spretni. Oni pokušavaju dokazati da je Bog daleko, jer ako je Bog daleko, tada oni mogu biti njegovi predstavnici, posrednici, agenti. U momentu kada kažete "Bog" imate osećaj njegove ličnosti. Bog postaje ograničen, postaje objašnjenje. Međutim ljubav nije osoba, ona je svojstvo, prisustvo, miris, a ne cvet - manje je ograničena, neobavezna je i neodređena. Kada kažete "Bog", naprosto se osećate bespomoćnim - "Šta da radim?" Ako postoji ljubav možete nešto i da učinite. U vašoj najskrivnijoj prirodi ste sposobni da volite; zato čitavo moje učenje kruži oko reči "ljubav". Isus je tvrdio: "Bog je ljubav." Ja tvrdim: "Ljubav je Bog."

6 dan

Čovek koji voli zna kako da živi potpuno jer on živi totalno. On živi sada. Njegovo telo je puno ljubavi. Čelije njegovog tela plešu u ljubavi, njegov um je pun ljubavi, a ne logike. Njegovo srce je puno ljubavi, ono nije samo sistem za pročišćavanje krvi; a on nije samo instrument za disanje, on udiše i izdiše ljubav. Sama njegova duša nije ništa drugo nego čista ljubav, more ljubavi.

Takva osoba je prisiljena da pronađe postojanje. Gde bi se egzistencija mogla sakriti od takve osobe? Zapravo, takva osoba ne mora ići da traži postojanje, ono dolazi da pronađe nju. U tome je lepota; kada postojanje dođe da traži i pronalazi baš vas.

7 dan

Zavolite bez adrese, nemojte usmeravati ljubav prema nekome određenom. Zavolite čitavo postojanje, jer postoji samo jedna realnost. Drveće, planine i ljudi nisu međusobno baš tako različiti. Mi svi učestvujemo, postojimo u dubokoj harmoniji. Stalno udišemo kiseonik, a izdišemo ugljen dioksid. Drveće stalno udiše ugljen dioksid, a izdiše kiseonik. Znači bez drveća mi ne bismo mogli da postojimo. Mi smo sjedinjeni i ulazimo jedni u druge; tako je čitavo postojanje međusobno povezano. Zato volite bez adrese; stabla i zvezde, planine, ljude i životinje. Nije važno koga volite, važno je da volite.

8 dan

Dobrobit čoveka je u postojanju. Ako se utvrdimo u egzistenciji mi smo celi i zdravi. Ako ostanemo izvan postojanja, ostajemo bez korena i bivamo napušteni.

Postojanje je zemlja, naša sigurnost, naša dobrobit. Celovitost života nije ništa drugo nego istraživanje - istraživanje naše dobrobiti.

9 dan

Egzistencija se može dodirnuti samo u potpunoj predanosti. Manje od toga neće biti dovoljno. Kao što voda isparava na sto stepeni, potpuno predavanje se dešava kada naš ego ispari, kada postanete samo prazan prostor. Nikoga nema unutra. Postoji veliki mir, neodređenost, beskraj, neobaveznost, ali nikoga tamo nema. To

je trenutak kada se u vas spusti čitavo nebo, kada se susretnu nebo i zemlja, kada ste preobraženi od smrtnog bića u besmrtnu dušu.

10 dan

Čovek mora da se uzdigne iznad svoje volje, tako da može da postane deo božanske volje. Čovek mora da odbaci svoju vlastitu volju, u tome je ceo problem. Jednom kada se rastopi naša volja, egzistencija započinje da funkcioniše kroz nas. Tada više nema jada, nema straha, čovek se potpuno opusti i nema nikakvih problema.

Svi naši problemi izvire iz naše volje jer volja predstavlja borbu sa celinom. To je borba, a borba nužno donosi napetost a vi ste osuđeni na neuspeh i zato, koliko god se teško čovek bori duboko u srcu zna, negde duboko zna da je to jalovo. On ne može da uspe protiv celine.

Čovek može da uspe samo u zajedništvu s celinom, a ne protiv nje. U momentu kada se vaša volja preda sve je vaše. Odjednom vam se širom sveta otvaraju vrata. Sve tajne su vam dostupne, date su vam i dobijate sve ključeve. Paradoks postoji; vi postajete gospodar u predaji svoje volje. Dok zadržavate volju i borite se za nju, ostajete rob.

11 dan

Ljudi su teški. Život ih čini takvim, jer ih prisiljava da se bore. Oni polako gube unutrašnju mekoću, postaju kao stene, a kamena osoba je mrtva osoba, pravi mrtvac. Živi samo po imenu. Zaista ne živi. Istinski život se sastoji od mekoće, ranjivosti, otvorenosti. Ne bojte se postojanja, ono se brine za vas i voli vas. Nije potrebno boriti se sa egzistencijom. Ona želi da vam da više nego što ikada možete tražiti za sebe i više nego što uopšte možete zamisliti. Međutim egzistencija vam može davati samo ako ste mekani i ranjivi. Ako možete da upijate tada egzistencija može ući u vas sa svih strana. Upijajte, budite dostupni egzistenciji, ne bojte se. Nema čega da se bojite. Ovo je vaša egzistencija, mi njoj pripadamo; ona pripada nama.

12 dan

Sada religija mora biti stvarna. Dosta je bilo života s nestvarnim. Život je stvaran i ljubav je stvarna, pa kada volite život on

postaje vaša cela egzistencija. Jedini način da poštujuete život jeste da pevate, igrate, procvetate, budete stvaralac, da doprinesete nečim tom slavlju, da doprinesete nečim tom velikom festivalu, karnevalu koji traje već dugo i trajaće i dalje. Igraju zvezde, drveće i okeani.

Sledbenici sanjase moraju postati deo okeana, deo drveća, deo oblaka i zvezda. To je moj hram. Ne verujem ni u koji drugi hram, ne verujem ni u kakvog Boga. To je moje iskustvo i želim da ga podelim sa svim ljudima.

Biti sledbenik sanjase naprosto znači da ste se pokrenuli u dimenziji svečanosti. To je poziv proleću; proleće dolazi.

13 dan

Fridrih Niče tvrdi: "Bog je mrtav." Niko ga nije pitao, ko ga je ubio? Postoje samo dve mogućnosti; ili se ubio sam ili je bio ubijen. Bog ne može da počini samoubistvo; to nije moguće jer Bog znači blagoslov, kako bi se blagoslov mogao ubiti. Bog označava istinu. Zašto bi se istina ubijala? Zaista Bog znači večnost. Zato je nemoguće samoubistvo. Mora da su ga ubili sveštenici. Svi sveštenici iz svih religija su deo velike zavere. Oni su ubili Boga. Naravno, nisu mogli ubiti pravog Boga, ali su mogli ubiti onoga koga su sami stvorili. Zbog glupe istorije od devet hiljada godina, u ime religije ja predlažem; potražite ljubav, zaboravite sve o Bogu. Božansko će doći samo po sebi. Ono mora da dođe; to je neizbežno.

14 dan

Telo se rađa i telo umire; um se rađa i um umire. Vi niste ni um ni telo, vi ste nešto što nadmašuje i jedno i drugo, nešto što ne umire i što se nikada ne rađa. Uvek ste bili ovde i uvek ćete biti ovde.

U momentu kada to čovek oseti cela perspektiva života započinje da se menja. Šta god da je do sada bilo važno za nas, postaje nevažno; novac, moć, ugled i slično.

A ono što nikada nije bilo važno odjednom dobija veliki značaj; ljubav, ljudskost, meditacija, molitva i božansko. Zapamtite da je u vama nešto večno.

15 dan

Isus je rekao da je kraljevstvo božje u vama. To je osnovno učenje svih svesnih ljudi. Nemojte nikada ići niti tragati za istinom izvan sebe. Tamo ništa nećete naći. Ostaćete prazni, neispunjeni, nezadovoljni jer pravo kraljevstvo i pravo bogatstvo su deo naše unutrašnjosti, vaše subjektivnosti, vaše duše. Obični ljudi su ekstrovertni. Ako krenete u sasvim suprotnom smeru to će biti introvertnost. Ja nisam protiv sveta, ali ne poznavati samog sebe je vrlo opasno. Jednom kada poznajete sebe, možete lutati širom sveta deleći svoju radost s drugima i živeći u svojoj radosti, tada više neće postojati nikakvi problemi. Ako ste ukorenjeni u svom biću možete biti ekstrovertni koliko želite, ništa vas ne može povrediti. Možete živeti na vašaru, ali vašu meditaciju niko neće ni dirnuti.

Inače, prvo i najvažnije je da se umirite i smestite u sebi, da se sprijateljite sa svojom unutrašnjom realnošću. Ja samo nastojim, na sve moguće načine, da vas okrenem prema vašoj unutrašnjosti; da vam pomognem da uvidite. Ne mogu vam dati istinu, ne može to niko, ali vam mogu pokazati gde ćete je naći. Nećete je naći na mescu ili Mont Everestu, morate je naći sami u sebi. Naučite da zatvorite oči i da gledate u svoju unutrašnjost.

16 dan

Sve je božansko. Bog zapravo ne postoji, samo božansko. Bog nije osoba, nego svojstvo, nije ličnost nego prisustvo.

Misao o Bogu kao osobi je antropomorfna; mi smo stvorili tu sliku u mašti. To nije ništa drugo nego ljudska projekcija, to nije pravi Bog, istinski Bog; zato Buda ne govori o Bogu, on govori samo o božanskom, nikada o Bogu.

Po mom iskustvu to je isto tako, ne postoji Bog, ali postoji božansko; celo postojanje je preplavljeno božanskim. Ne postoji podela između Boga i sveta. Postojanje je božansko.

Posmatrajte postojanje ovim očima i bićete iznenađeni jer ćete ugledati stvari koje nikada pre niste videli. Svaki dan ste prolazili pored istih stvari; pored istih stabala, istih ptica, istih osoba. Kada jednom budete posmatrali tim pogledom, svesni da je sve božansko, posmatraćete stvari u novom svetlu. Tada svet više nije zagonetka, ni problem, ni pitanje koje treba rešavati, nego tajna koju treba živeti.

17 dan

Božansko je naša suština, samo naše biće. Ono nije nešto izvan nas, to je naša najskrivljenija srž, naša unutrašnjost. Ne treba je tražiti i tragati za njom. Samo ovo treba zapamtiti; mi smo to zaboravili. Naše božansko nije izgubljeno, radi se samo o tome da smo zaboravili ko smo.

18 dan

Čovek je sposoban da postane domaćin egzistenciji, dom za postojanje. Ako čovek ne postane domaćin i dom za postojanje, ostaje neispunjen. Ako ne dozvoli postojanju da uđe u njega, čovek ostaje duboko nezadovoljan, jer u momentu kada postojanje ulazi u naše biće, mi sami postajemo postojanje. To je naša prava sudbina. Samo s tim ispunjenjem dolazi zadovoljstvo i radost dolaska.

19 dan

Mi smo vrlo blizu egzistencije; ali smo kao paralelne crte, nikada se ne susrećemo. Jednom kada prestanemo da odlazimo u prošlost i budućnost, paralelne linije će se približiti jedna drugoj. Jednog dana, iznenada će nastati samo jedna. To je trenutak velike radosti i velikog blagoslova. To svi traže, za tim svi čeznu. Zbog toga što to ljudima stalno nedostaje, oni postaju jadni. Budite spremni. Jedini način da se bude spreman jeste da se živi u sadašnjosti i postaćete dom egzistencije. To će biti ispunjenje života.

20 dan

Egzistencija je naša jedina sigurnost. Novac, moć, ugled, ništa od toga ne predstavlja sigurnost. Porodica, prijatelji, čak i život sam po sebi, nije ništa sigurno. Okruženi smo nesigurnošću.

Postoji jedna stvar koja je sigurna, a ona se ne može naći nigde spoja. Ona se nalazi samo u najskrivljenijoj srži. Tamo boravi Bog. Tamo on stoluje. To božje prebivalište je u srcu vašeg srca.

Poznavati Boga u sebi znači ići izvan svake nesigurnosti. Tada sve postaje sigurno i sve je čuvano; a kada se to dogodi nestaju jad, nezadovoljstvo i nastaje veliki blagoslov. Taj blagoslov je najdublja čežnja vašeg bića.

21 dan

Pobeduje se saznavanjem tajne. Postoji samo jedna tajna koja je vredna da se spozna, a to je vaša sopstvena najskrivenija ličnost. To mesto je najsuptilnije. Ljudi stalno putuju i ovamo i onamo što nije teško. Čovek je bio na Mesecu, a to je tako jednostavno. Međutim veoma je teško doći do svog sopstvenog središta i tajne svih tajni koja je tamo sakrivena. To je glavni ključ koji može da razreši sve tajne. Ukoliko ste sanjasa sledbenik vi ste na stazi otkrivanja samog sebe. Ono je već tu, treba samo da ga otkrijemo. Treba samo otkloniti neke nebitne stvari, razgrnuti nekoliko zavesa i odjednom ćemo se sresti sa samim Bogom. Tajna je u tome što mi jesmo Bogovi, a nesreća je što smo postali prosjaci.

22 dan

Prva stvar koju treba da zapamtimo jeste ta da smo mi dobili život, što nije naše dostignuće. U stvari, uopšte ga nismo zaslužili. Veoma čudan zakon postojanja kaže da oni koji su to zaslužili, kao Buda ili Hrist, odlaze iz života, a oni koji to ne zaslužuju uvek iznova dobijaju život. Kada jednom to zaslužite, vi ste spremni da nestanete u nedostižnom. Dok to ne zaslužite moraćete se ponovo vraćati.

Sledeće što treba da se pamti jeste snaga duha. Ni ona nije vaša, ona je neprestani tok božanskog u vama. Svakog momenta vi ga udišete, mada nesvesno. Mi jedemo Boga, udišemo Boga, ne postoji ništa što nije Bog. On je naša hrana, naše korenje, naše grane, lišće, cveće, voće. On je sve, mi smo ništa.

23 dan

Jedna od najtežih stvari u životu je da se primi dar, jer je to suprotno egu. Lakše je davati. Davati je lako, a veoma je teško primiti. Još je teže primiti kada to nismo zaslužili. Mi to ne zaslužujemo, jer nismo to zaradili. Mi nismo vredni blagoslova, ali postojanje nam i dalje daje, ne zbog toga što smo mi to zaslužili, već zato što ono ima tako veliko bogatstvo davanja. U trenutku kada primite njegov blagoslov ono će da vam bude zahvalno. Vi ste ga rasteretili, uzeli ste nešto težine sa njegovog bića. Ipak zapamtite, veoma je teško da se primi poklon, jer se čini da je to kao potcenjivanje i čoveku je vrlo neugodno. Sledbenik sanjasa treba da nauči kako da

primi poklon sa radošću i slavljem, jer što radije primete, više će da vam se daje. Ukoliko ste spremni da primete, celo nebo vam može sići u vaše biće ovog trenutka. Baš ovde. Sve što treba da uradite jeste da budete potpuno spremni i otvoreni.

24 dan

Vekovima su svi učitelji tvrdili da je svako rođen kao božanski kralj, ali da je u potpunosti nesvestan te činjenice. Ukoliko ne poznajemo svoj sopstveni unutrašnji svet mi smo nesvesni svog unutrašnjeg kraljevstva. Pošto smo nesvesni kraljevstva koje nam pripada, koje je zauvek naše, mi nastavljamo da želimo male stvari, da prosimo male stvari.

Mi sanjamo da smo prosjaci. U momentu kada se čovek probudi na svoje iznenađenje shvati da nije prosjak, već kralj.

U tome je smisao cele meditacije - da vas učini svesnim vašeg kraljevstva, vaših najviših mogućnosti, a jednom kada postanete svesni, putovanje više nije teško. Samo malo buđenje i skoro će san nestati, a onda je sve lakše. Međutim, ako se ne probudite, to ne može da postane stvarnost, ne može da se ostvari.

25 dan

Kada jednom budete svesni, počinjete da tragate za drugim rođenjem. Samo uz pomoć meditacije ono postaje moguće. Prvo vas rađa majka, a drugo rođenje se dešava pomoću meditacije; iz tog razloga se u drevnim spisima meditacija naziva pravom majkom.

Hrist je rekao svojim učenicima: "Dok se ne rodite ponovo, nećete ući u kraljevstvo Božije." Čovek koji je dostigao Boga, na istoku se naziva *dviđ*, dva puta rođen. Kod drugog rođenja oslobađa se miris.

26 dan

Na Zapadu meditaciju smatraju samo jednom vrstom razmišljanja. Kada se razmišlja o uzvišenim stvarima to se naziva meditacijom. Kada razmišljate o Bogu, Hristu ili ljubavi to se onda naziva meditacijom.

Na Istoku meditacija nije razmišljanje. Svejedno je da li vi razmišljate o Bogu ili novcu; bilo kakvo razmišljanje o ma kom objektu je samo prepreka u meditaciji. Meditacija na Istoku predstavlja

stanje bez misli, samo postojanje. To je najsjajnije iskustvo u životu - jednostavno kada postojite. Nikakva misao ne postoji u vama, sve je stalo. Um nestaje, ali svesnost je prisutna više nego ikada pre, jer sve što je bilo skriveno iza misli više nije skriveno. Sve što je bilo zadržano mislima, oslobođeno je. Sva energija je oslobođena. Čovek je jednostavno jezero energije, tako mirno da se na njemu ne pojavljuje ni jedan talas.

Na tom mirnom jezeru svesnosti energije odražava se postojanje. Mi spoznajemo ono što jeste. Bog je drugo ime za ono što jeste.

27 dan

Priprema koja je potrebna za iskustvo božanskog jeste otklanjanje uma. Samo o tome je reč u meditaciji – načinu da se prekinе njegovo stalno čavrljanje, tog ludog uma koji radi neprekidno bez nekog povoda. Zaposlen je, a posla nema. Um treba samo ukloniti, ne uništiti, tako da možete da ga koristite kada vam zatreba. Neka bude sklonjen kao vaš auto koji stoji parkiran u garaži. Kada želite da ga koristite možete ga uzeti, jer ste tada gospodar.

Ipak, obično se dešava nešto sasvim drugo: auto zahteva da ne ide u garažu. On kaže: "Neću da stanem. Moraš da me voziš." Tako se vozite celog dana. Čak i u snu vam um neprekidno radi. Obično kada jednom počne da radi u detinjstvu, ne prestaje sve do smrti, izuzev ako čovek počne da meditira.

Za pojedine koji se bave meditacijom um stane, i oni u nekom trenutku postanu svesni sunca koje je bilo sakriveno iza oblaka uma. Ta svetlost, istinska svetlost, pravog sunca je božansko znanje.

28 dan

Mi bez prestanka slušamo ono spoljašnje, stoga nam promiče unutrašnji glas koji govori iz naše najskrivenije suštine. Živimo u umu, na periferiji, pa nam on ne dozvoljava da čujemo tihi, mali glas u sebi. Učitelj je potreban jedino kao sredstvo, jer slušate ono spoljašnje. Učitelj vam spolja pokušava reći ono što vam vaše unutrašnje postojanje govori već vekovima.

To što ste sa učiteljem je samo priprema da bi jednog dana, kada se okrenete unutar sebe i zatvorite oči, mogli videti svoju unutrašnjost, tako da čujete ono što vam vlastita intuicija stalno govori.

Intuicija je uvek u pravu. Intelekt može biti u pravu, a može i da greši, on je uvek ili – ili; postoji dvoumljenje; nije nikada bez sumnje. Intuicija je bez ikakvog dvoumljenja, ona jednostavno zna. Čovek od intuicije se nikada ne kaje, jer ne čini nikada ništa pogrešno, jednostavno to ne može. On samo sledi glas postojanja u sebi.

29 dan

Vi niste telo, niti um; vi ste svedok svega toga. Ukoliko čovek ne postane sve više i više svedok, nikada neće spoznati da je sam duša. Vi ste svesni svojih očiju kada gledate, ako ste zatvorili oči, zaboravićete sve o njima. Kada se detetu ne bi dozvolilo da koristi svoje noge ono ne bi moglo da hoda i zaboravilo bi sve o svojim nogama.

Upotrebom izvesnih sposobnosti mi ih postajemo svesni. Kada gledamo, svesni smo da imamo oči, kada slušamo, svesni smo da imamo uši, dok osećamo mirise svesni smo da imamo nos. Isto tako, svedočeći čovek postaje svestan da ima dušu, da je duša a ne telo.

Svedočenje je sposobnost duše. To je istraženo na Istoku: kako da se bude svedokom svega, kako biti samo posmatrač bez ikakvog poistovećivanja. Vi samo posmatrate telo i um sa svim njihovim funkcijama, delovanjima i pokretima, ali ste samo posmatrač koji stoji kraj puta – saobraćaj se odvija dalje. Vi niste ni auto u prolazu, niti kamion, ni autobus, ni ljudi, ni bikovi, ni krave – niko. Vi ste samo posmatrač koji stoji pored puta.

Baš to je meditacija: videti svoju celinu telo-um, a da se ne poistovetite s njom. Ubrzo se doživi potpuno nova pojava: postojanje duše. Ja pokušavam da vam omogućim sledeće: da postanete svesni da ste bogovi i boginje i da ste večna bića.

30 dan

Šta je hrabrost? Najvažnija definicija kaže da je to sposobnost da se odbaci blisko, poznato, a to je um – blisko, poznato, prošlo. U trenutku kada napustite prošlo vi se otvarate za beskonačno. Ali, čovek oseća strah pri takvoj otvorenosti, oseća da je izgubljen u takvom prostranstvu.

Um je mala stvar. On se oseća ugodno i toplo. Kao zlatni kavez je. Veoma je lep i može se ukasiti. Svako nastoji da ga ukrasi. Zbog toga postoji vaše obrazovanje. Ono ukrašava zlatni kavez dok on ne postane tako lep da se ne može napustiti. Vi postajete zavisni od njega i zaboravljate da imate krila, da je celo nebo izazov, da treba da odete do zvezda, da je pred vama dugo, dugo putovanje.

Stoga moja definicija glasi. Hrabrost je sposobnost da se odbaci zlatni kavez uma i pođe u nepoznato, uprkos strahovima i uprkos nesigurnosti svega toga. Samo ona osoba je religiozna koja ima tu sposobnost.

31 dan

Život i Bog su sinonimi. Bog nije tvorac života, on je sam život; on nije odvojen od života. Sama ideja tvorca je neistinita. On nije kao slikar jer se slikar odvaja od slike. Više liči na plesača koji postaje isto što i ples. Stoga, ako čovek želi da poštuje Boga ne mora zbog toga da ide u hram, džamiju ili sinagogu. Život je više nego što je vama potrebno. Sva zemlja, svo postojanje puni su Boga, preplavljeni Bogom. On je i crveno i zeleno i zlatno na drveću. On je svuda, ne možete ga izbeći. Stalno smo sa njim u dodiru.

Zbog toga što neprestano imamo neke ideje o Bogu nama nikako ne polazi za rukom da ga nađemo. Mislimo da je negde daleko na nebu i zato ga ne nalazimo. Odbacite ovu glupu zamisao i naći ćete ga svuda. On je veoma blizu.

Jednom prilikom upitali su Ramakrišnu: “Gde je Bog?” On im je odgovorio: “Kažite mi gde ga nema. Tražio sam mesto gde ga nema i nisam ga našao. Još nisam našao mesto gde ga nema.”

Ljudi su nesrećni jer su rešili da se opiru postojanju. Od ovog momenta prestanite da se opirete, neka vam bude svejedno, sve pustite. Dozvolite mu da se pobrine za sve u vašem životu i život će imati sasvim drugi ukus. Onda blaženstvo postaje prirodno kao disanje.

DRUGI MESEC

KAŽITE DA

1. dan

Ljudi su jadni jer su rešili da se opiru postojanju. Od ovog momenta prestanite da se opirete, neka vam bude svejedno, pustite sve. Dozvolite mu da se pobrine za sve u vašem životu i život će imati sasvim drugačiji ukus. Onda blaženstvo postaje prirodno poput disanja.

2. dan

Postojanje nam je sve darovalo. Mi ništa od toga nismo zaslužili, nismo vredni bilo čega. Postojanje nam daje život, priliku da volimo, da osetimo lepotu, da pronađemo istinu – ne zato što smo mi toga vredni i što to zaslužujemo, nego zato što ono ima suviše.

To je kao oblak prepun kiše. Iz njega mora pasti kiša. Postojanje je isto tako izdašno i zato mi primamo od njega. Ono je kao cvet koji ima neiscrpni miris – taj miris mora da se oslobodi na vetru. Postojanje je kao svetlost koja nema ni početak ni kraj. Ono mora da se deli, inače bi postalo opterećenje.

3. dan

Blaženstvo nije nešto što će da se dogodi jednom u budućnosti: ono je ovde. Mi smo jednostavno izgubili vezu sa njom, ali je ona ipak ovde kao skrivena struja, samo ste vi zaboravili kako sa njom da se spojite. Vi ste se isključili, a ja samo pokušavam da vas uključim u tu skrivenu struju radosti, dobrote, mira, ljubavi i harmonije.

Meditacija je samo način da se ponovo spojite i da vam se ukaže gde ćete stići do svoje sopstvene prirode.

4. dan

Život je dar, rođenje je dar, ljubav je dar, smrt je dar. Ako umemo to da poštujemo, sve je dar, a ako ne znamo, nećemo imati ništa izuzev sve više jadikovki u životu.

Postoje dve vrste ljudi. Oni koji umeju da cene lepotu onoga što postoji i onoga što im je dato. Postoje i oni drugi koji to ne umeju da cene, koji uvek osuđuju, žale se i traže sve više i više.

Samo prva vrsta ljudi može da postane religiozna, dok druga to ne može. Druga vrsta je osuđena da negira Boga, pre ili kasnije, jer on postaje neprijatelj koji ne ispunjava njihove želje. Ti ljudi su skovali izreku: "Čovek sanja, a Bog određuje."

Izreka je potekla od ljudi koji nisu religiozni. Oni su uvek nezadovoljni i šta god da se dogodi njima nije dobro. Nikada nije onako kako oni hoće, nikada im nije dosta, njihovo srce je uvek nezadovoljno, uvek im nešto fali. Oni žive jadno, stalno se nešto žale, kao da im je nešto oduzeto. Kako bi oni mogli da osećaju zahvalnost? Ipak, bez zahvalnosti nema molitve, a bez molitve ne postoji religija.

5. dan

Molitvom se zahvaljuje Gospodu za sve što postoji. Takav pozitivan pristup srca odobrava i ne poznaje nikakva dvoumljenja, sumnje, negativnosti, ono može da pleše i peva jer je svet tako lep. To je tako veliki dar da ga ne zaslužujemo. Mi ne možemo da platimo Gospodu, sve što možemo je da molimo i pevamo aleluja! Kada čovek sasvim postane aleluja, više ništa nije potrebno. Onda je sve moguće, čak i nemoguće postaje moguće.

Stoga neka molitva bude vaš put. Budite zahvalni na sve moguće načine, nikada se nemojte žaliti. Odrecite se jadikovki, odrecite se uma koji se žali. To je samo pitanje odluke. Kada čovek jedanput tako reši, odreći će se stare navike jadanja i sva energija će se pokrenuti prema zahvalnosti. Ona donosi blagoslov. Na sve moguće načine iskazivati zahvalnost, zbog zalaska sunca, za oblake, drveće, ptice i ljude. Ne štedite na zahvalnosti. Osećajte zahvalnost svim srcem, što potpunije i to će da vas dovede do postojanja, ona će vam biti most. To je najkraći put do postojanja. Meditacija je dug put, a molitva je prečica.

6. dan

Molitva je osnova religije, a ostvarena molitva postaje iskustvo postojanja.

Zahvalnost je seme molitve. Budite zahvalni jer je dar postojanja jako velik, on vas stalno preplavljuje, samo što smo mi ovo počeli da shvatamo olako. To je jedna od najvećih gluposti koje čovek može učiniti, ipak um to stalno čini, uvek uzima stvari kao da se same po sebi podrazumevaju.

Ukoliko na ovaj način posmatrate stvari, a um to čini baš tako, on postaje neosetljiv – na lepotu, muziku, poeziju, ljubav, na sve što ima bilo kakvu vrednost. Tako vam je sasvim prirodno da živite u mraku, u ružnoći koju ste sami stvorili.

Naučite sve ovo da cenite i budite zahvalni. Budite zahvalni postojanju za sve ono što vam je već učinilo, a onda će vam se mnogo toga dešavati. Što više osećate zahvalnost, tim više ćete biti prijemčivi da vidite i prihvatate. Čovek koji moli postaje sposoban da vidi, da vidi postojanje svuda, da nađe njegov potpis bilo gde – svete knjige u tišini i molitve u kamenju.

7. dan

Jednostavno se istopite u energiji ljubavi, postanite ta energija ljubavi – ne prema nečem posebnom, već prema svakom i svemu, sasvim bez povoda! Ovo nije stvar predmeta ljubavi, nego preplavljenosti energijom ljubavi.

Kada mirni sedite u sobi, dopustite da soba bude ispunjena energijom ljubavi, naćinite auru ljubavi oko sebe.

Ukoliko posmatrate drveće, zavolite ga. Ako posmatrate zvezde, zavolite ih. Jednostavno zavolite i to je sve. Gde god da ste obaspite ljubavlju čak i kamenje, jer kada kamenje preplavite ljubavlju ni ono više neće biti kamenje. Ljubav je takvo čudo, takva ćarolija da sve transformiše u voljeno. Vi postajete ljubav, a postojanje postaje predmetom ljubavi, ono postaje Bog. Ljudi traže mesto gde se Bog nalazi, a ne osećaju ljubav. Kako onda mogu da ga nađu? Niti imaju odgovarajuću opremu, okolnosti niti prostor.

Stvorite ljubav i u potpunosti zaboravite na Boga. Jednog dana ćete ga svuda sresti.

8. dan

Budite što tiši. Sedite mirno, ali ne samo telom mirno. To je svakako korisno i stvara odgovarajuću situaciju, samo to nije dovoljno, to je početak. Mnogo je važniji smiren um, da on stane i prestane

njegovo neprekidno čavrljanje. On stvarno može da prestane – samo što mi to nikad nismo pokušali. Ono što je potrebno je vrlo jednostavno: treba sedeti i posmatrati unutar sebe. Dozvolite umu da izvodi sve svoje stare podvale, a vi samo posmatrajte, bez procenjivanja, bez suda da je nešto dobro ili loše, bez prihvatanja ili odbacivanja – sasvim ravnodušni i mirni. U toj ravnodušnosti i hladnoći, sasvim polako ćemo naučiti u čemu je trik.

Um prvo pokušava da sprovede sve svoje stare podvale, a onda počinje da se oseća neugodno, jer ne može da utiče na vas, ni na koji način. Čak i da osetite samo otpor prema njemu, on će biti zadovoljan, jer vas je uznemirio. Stoga nemojte biti protiv njega, ne borite se sa njim i ne dozvolite da budete žrtva njegovih podvala. Ostanite po strani.

Bićete često upleteni. Samo istog momenta kada to osetite, izađite napolje. Saberite se iznova i počnite ponovo da posmatrate. Posmatrajte misao kako se stvara. Kada dođe pred vas – osmotrite je. Onda misao prolazi. Vi je samo opažate, bez ikakvog suda da li je ona dobra ili ne, da li je potrebna ili nije, bez moralnog stava, već je samo mirno, naučno posmatrate.

Odjednom će doći dan kada više nećete imati misli i tog dana će se na vas spustiti tišina kakvu nikada pre niste susreli. Ona vas neće nikada napustiti, ostaće sa vama i biće sama vaša duša. To je veoma oslobađajuće.

9. dan

Budite sve mirniji i mirniji. Kada god ste u prilici sedite mirno i ne činite ništa, nemojte čak ni da meditirate. Samo sedite u miru bez bilo kakvog povoda ili cilja. Veoma sporo razviće se tišina koja postaje preplavljujuće iskustvo. Kada vas tišina bude potpuno obuzela spoznaćete ko ste, o čemu se u životu radi, i to saznajući spoznaćete Boga.

10. dan

Pre nego što nadvlada smrt mora da se pronađe pravi dom. On može da se nađe, jer nije daleko. Tačno je u unutrašnjosti vašeg bića. Ne morate nigde da putujete, baš obrnuto, morate samo mirno sedeti i ukloniti sva mentalna putovanja.

Kada se um ne pomera ni u prošlost ni u budućnost, putovanje prestaje. Baš u tom momentu seme počinje da se razvija u biljku. Onda nastaju beskrajne mogućnosti – voće, cveće, sunce, vetar, kiša... u svemu tome možete da uživate.

Možete da plešete sa vetrom, da delite radost sa oblacima i šapućete sa zvezdama.

11. dan

Neposrednost otvara rajska vrata. Biti neposredan znači biti u božanskom. Um nije nikad neposredan. On je ili u prošlosti ili u budućnosti, ili u onome što se dogodilo ili u onome što se još nije dogodilo. Između te dve krajnosti on propušta ono što jeste, sama rajska vrata.

Sadašnji trenutak nije deo vremena i zato nije dostižan za um. Um i vreme su sinonimi. Možete da kažete da je um vreme unutar vašeg bića, a vreme um izvan vašeg bića, ipak oni su ista pojava.

Sadašnji trenutak nije deo vremena, ni deo uma. Kada ste u sadašnjem trenutku onda ste u božanskom. To je istinsko značenje meditacije, molitve i ljubavi. Kada čovek deluje u sadašnjem trenutku takvo delovanje ne ograničava, jer ne pripada vama, već božansko deluje kroz vas. Onda božansko protiče kroz vas.

12. dan

Odrecite se svih ograničenja, postanite beskonačni. Mislite samo na način beskonačnog, večnog. Ništa manje od toga nije nikada nikoga zadovoljilo, niti će ikada ikoga zadovoljiti.

Potrebno je odbaciti ograničenja tela. Mi smo se suviše poistovetili sa svojim telima. Mislimo da smo telo, a nismo. To je prva prevara koje se treba odreći. Iz te prevare proističu mnoge druge prevare. Ukoliko se čovek poistoveti sa telom onda će osećati strah od starosti, bolesti, smrti. One proističu iz tog poistovećivanja sa telom.

Mislite o sebi kao o čistoj svesnosti. Vi niste telo već neko ko ga je svestan. Takođe niste ni um.

Prvo radite sa telom jer je mnogo lakše početi sa nečim što je grublje. Onda napredujte ka suptilnijem: posmatrajte svoj um kao da je odvojen od vas. Dok postajete svesni da niste ni telo ni um, osetićete da se u vama rađa golema sloboda. Neće postojati nikakve prepreke, nikakvi zidovi, nego će u svim pravcima postojati otvoren

prostor. Onda treba odbaciti najtananiju smetnju – a to su osećanja. Ona su najtananija. Prvo telo, zatim um i na kraju osećaji, strasti i želje srca; kada se oslobodite od identifikacije sa osećanjima, prosvetličete se.

Kada spoznate da niste telo, ni um, ni osećaji, najednom spoznajete ko ste, šta je postojanje i šta je u stvari život. Sve tajne su najednom razotkrivene.

13. dan

Ovde smo svi stranci. Ovo nije naš dom, naš dom je na nekom drugom mestu. Mi smo u tuđoj zemlji. Oni koji ostanu izvan sebe su beskućnici; oni koji uđu u svoju unutrašnjost su opet kod kuće. Stoga se treba potruditi da se uđe u svoju unutrašnjost. Treba okrenuti svaki kamen. Sve treba rizikovati jer od okretanja ka sebi ne postoji ništa dragocenije. Zbog toga se sve ostalo može izgubiti, pošto je sve ostalo zanemarljivo.

14. dan

Religiozan čovek živi nesebično. On zna da je deo celine, unutrašnji deo celine, da nije zaseban. Spoznaja da nije izdvojen od celine donosi mu ogromnu slobodu. Donosi veliki prostor, svo nebo je njegovo. Više se ne poistovećuje sa egom, sa sasvim malim egom.

Mi smo veliki, ali smo se zarobili u malim prostorima: zbog toga postoji toliko nesreće. To je kao okean koji je pretvoren u kap rose. Mi smo poput ptica kojima je potrebno celo nebo ali smo u kavezu. Mi smo sami sebe zatvorili u taj kavez i u tome je ironija. Mi smo zatvor, zatvorenik i čuvar – ne postoji niko drugi. Stoga mistici ovo nazivaju snom jer ovo i jeste san. U trenutku kada se budete probudili otkrićete: "Ovo je neobično. Gonio me je lav, i bio sam lav, a i onaj koga je lav progonio. Uz to sam bio posmatrač, bio sam svedokom cele stvari!" Takav je život, kao san.

Sada je vreme... dok deca igraju igre koje su glupe može da im se oprosti. Njima treba da malo lutaju i da načine mnoge greške. Ipak kako ste stariji, sve vam se manje može opraštati. Igra ega je najgluplja, jer je protiv stvarnosti i protiv postojanja. Mi stalno stvaramo sopstvene zatvore od naše mašte, naših želja, uspomena, ambicija, ljubomore. To sve plete suptilnu mrežu oko nas. Ta mreža je

ego. Ceo posao uma je ego. Od ovog trenutka postanite svesni toga i izađite polagano iz toga.

15. dan

Naš pakao je ego, a ironija je tome što smo ga sami stvorili. Sami stvaramo i sami patimo. Ipak možemo da ga ne stvaramo i možemo da izbegnemo patnju. U momentu kada ego nestane, nestaje i patnja i vi ste u dobroti. Blaženstvo je naša priroda, patnja je svojevremeno stvorena. Blaženstvo nije stvoreno: ono je ovde i sada, iza patnje, kao skriveni tok. Ne morate da ga stvarate, ono je već tu, samo nemojte da stvarate patnju. Formula ega je tajna stvaranja patnje.

Biti sledbenik sanjasa znači da se odbaci ego. Od početka ne razmišljajte o sebi ni kao o podređenom niti kao o nadređenom. Oba pristupa su egoistična. Ne razmišljajte o sebi kao o nekome niti kao o nikome; i to su egoistični pristupi. Nastojte da shvatite lukavstvo ega; on može da postane skroman i da kaže: “Ja sam skroman, najskromniji od svih.” Ego se prikrao na zadnji ulaz.

16. dan

Ego sačinjava razmišljanje i osećanje da smo odvojeni od postojanja, da smo kao ostrvo. To je sasvim neistinito. Mi nismo odvojeni, ni u jednom trenutku mi ne možemo postojati u odvojenosti. Dok udišemo spojeni smo sa spoljašnjim svetom. Mi ne udišemo samo kroz nos, nego svakom svojom porom.

Kad smo žedni mi pijemo vodu. Ona se stalno kreće od spolja prema unutra i iznutra prema spolja. Hrana je u stalnom kruženju, a takođe i disanje. Mi smo u stalnoj promeni sa stvarnošću. Nismo razdvojeni nego smo prožeti na mnogo načina.

17. dan

Ego može da egzistira samo ukoliko se borite. Otrov za ego je predanost: Stoga je akcenat na predanosti. Borba je hrana, a predanost je otrov. Ego mora da umre, jer samo tako vi možete da se rodite. Ne mogu dva mača da budu u istoj korici. Ili ćete da živite unutar sebe, a ego će morati da ode; ili će ego da živi, a vi ćete morati da odete u pakao. Milioni ljudi žive paklenim životom, a ego

im sedi na prestolu. U predanosti ego nestaje, a ličnost iz podzemlja izlazi napolje u svoj prirodni položaj, na svoj prirodni nivo.

Vaš život može da postane instrument postojanja, flauta od bambusa na njegovim usnama. Vi treba da budete samo prazni i da mu dozvolite, ukoliko želi, da peva svoju pesmu. Ako ne bude htelo da peva, tišina će biti isto tako lepa kao i pesma.

18. dan

Čovek koji nikada nije saznao ništa o meditaciji živi ispraznim životom, kao čovek u pustinji. Slušao sam priču o američkom turisti koji je sav znojav trčao prema moru. Čovek je pogledavši Amerikanca sa žaljenjem odgovorio: "Ovo je Sahara, teško se stiže do mora, jer do njega ima najmanje osamsto milja." Amerikanac je na to rekao: "Onda moram da se odmorim ovde na plaži."

Vi možete da verujete da je vaša pustinja plaža. Ljudi baš tako žive, veruju da je njihova pustinja plaža. Ukoliko ste u Sahari, posle osamsto milja vi ćete stići do mora, a u životu bez meditacije pustinja je bez kraja, čak i posle osamsto milja...

19. dan

Blaženstvo nikada nije naše dostignuće. Ono to ne može ni da bude, jer se ono pokazuje kada mi nestanemo. Ukoliko smo ovde i tvrdimo da smo dostigli prosvetljenje, ono je lažno, proći će poput sna i vi ćete se opet naći u svom čemeru.

Um se igra sa vama, on je veoma lukav, pravi političar, diplomata. On stalno nalazi načine i sredstva da vas zadrži pored sebe. Krajnja obmana se sastoji u tome da on, igrajući se, stvara lažni osećaj dobrote.

Istinsko blaženstvo nam uvek poklanja postojanje, a to se dešava kada ego umre. Ego je smetnja.

U trenutku kada vi niste više vi, tu je postojanje, doživete postojanje u potpunoj tišini i ništavilu, i onda nastaje blaženstvo. Taj ples postojanja u vašem sasvim mirnom prostoru kada ga ne remete ni um niti ego, niti mu smetaju ili postavljaju zapreku – to je blaženstvo.

Meditacija ima negativno delovanje, jer je njen cilj uništavanje ega. Onda blaženstvo dolazi samo po sebi.

20. dan

U meditaciji se postaje niko. U njoj se stapate sa celinom – više niste odvojeni, ne stvarate otpor, nego se rastapate... u ljubavi, u orgazmičkom jedinstvu sa celinom. Svakako da smo mi pred celinom ništa, mali smo poput kapi rose naspram okeana. U momentu kada shvatimo da smo ništa u poređenju sa celinom mi je radosno prihvatamo – ne sa malodušnošću, već radosno. Sa egom se gube sva nezadovoljstva i svi strahovi. Čak i strah od smrti nestaje u trenutku kada odbacite ego, jer samo on umire. Vaša stvarnost je večna.

Kada sve brige i sva nezadovoljstva iščeznu sasvim ste prepušteni miru.

Ne-egoizam je početak meditacije, a mir je ispunjenje.

Kada ste tako mirni da u vama uopšte nema pokreta, ništa se ne talasa, stigli ste kući, što se na Istoku zove Sat-čit-ananda: biće, svesnost, blaženstvo – tri lica Boga, istinsko trojstvo.

U momentu kada ste sasvim mirni, bez pokreta, ta tri lica su vaša – vi ste Božanski. U stvari, uvek ste bili Božanski samo što ste to tek sada otkrili.

21. dan

Meditirajte tako da vam se desi molitva. Jedini dokaz da se dogodila molitva je taj da ćete osetiti miris, a i drugi će osetiti miris vašeg iskustva. Vi ćete da zračite.

Vi ćete biti taj miris i sve što budete dotakli radosno će zaplesati. I prašina se transformiše u zlato kada je dodirne čovek koji zna šta je molitva. Molitva je istinsko čudo. Ona nastaje iz meditacije i ni iz čega drugog. Stoga ja istrajavam na meditaciji, a ne na molitvi, pošto znam da je molitva neizbežna. Kada molite miris je prirodna posledica.

Zbog toga vas ne učim ni da molite niti da služite čovečanstvu, jer znam da vam treba samo meditacija. Jednom kada postoji meditacija sve će da je sledi u svoje vreme, u pravo vreme. Iz molitve nastaje služenje čovečanstvu - to je njen miris.

22. dan

Molitva bez meditacije nije istinita jer ona zavisi od verovanja; treba da verujete u Boga koga ne poznajete. Kako možete istinski da molite Boga kojeg ne poznajete? Možete obmanuti i sebe i

druge, ali molitva ne može da nastane iz verovanja; to bi u osnovi bilo nepošteno, a ako je čak i molitva nepoštena, šta je onda pošteno?

U svetu postoje milioni ljudi koji ne znaju šta je meditacija, a mole se. To je kao da nose plastično cveće uvereni da imaju prave ruže. Stalno se mole, ali u celom njihovom životu ne postoji miris molitve. Baš obrnuto, njihov život je pun smrada od ljubomore, mržnje, nasilja i pohlepe. Čini se kao da nema bilo kakvog mirisa.

Iskustveno znam da prava religija počinje u meditaciji.

Meditacija je stanje mira, bez misli. Kada ste sasvim tihi, bez ijedne misli koja bi remetila, talasala vašu tišinu, radost takvog stanja je tako velika i snažna da ste prinuđeni da se zahvalite svemiru. Nemoguće je izbeći osećaj zahvalnosti, ne možete to da ne uradite. To više nije pitanje verovanja, upoznali ste blaženstvo, doživeli ste tišinu, njenu muziku zbog koje vam je srce ispunjeno molitvom. Poklonili ste se postojanju.

23. dan

Molitva je samo tišina. Nikome ne govorite ništa, drugi je sasvim odsutan. Vaša svest je bez ikakvih sadržaja, nema čak ni malih talasa na jezeru svesnosti, sve je tiho i mirno.

Nema govora, ali srce i njegovo kucanje, sam krvotok, sama milost koja okružuje ovu tišinu i snažna potreba da se poklonimo celom postojanju zbog svega toga što je učinilo za nas, jesu molitva.

Stoga vas ne učim molitvi, učim vas samo tišini, molitva je nužni plod tišine, ona je cvetanje tišine. Radite na tome da stvorite tišinu, a kada to završite dolazi molitva.

To je kao dolazak proleća, kada je drveće prepuno cvetova. Stvorite tišinu i stvorite proleće. Cveće nije daleko, ono mora da dođe. Stvorite tišinu i bićete blagoslovljeni molitvom.

24. dan

Blaženstvo je ljubav prema svemu. Šta god da radimo mi tragama za ljubavlju. U svakom činu - bilo ispravnom ili neispravnom, moralnom ili nemoralnom, materijalnom ili spiritualnom - to traganje je isto traganje, traganje za pravom ljubavlju, koja je blaženstvo.

U trenutku kada se sasvim smirite i utihnete ona izvire iz vašeg bića. U tom trenutku se stvarno rodite. Pre toga čovek je rođen

samo biološki, ali ne i duhovno. Pre toga čovek nije duša. Samo posle toga čovek postaje duša, postaje besmrtn i postaje Bog.

25. dan

Svesnom čoveku, onom ko meditira, nikada ništa ne može da odvрати pažnju jer on sve posmatra. Ukoliko zazvoni telefon on će to da posmatra, posmatračće dete koje plače, svoje komšije i njihov radio koji se čuje sve jače i jače – ali sa svim tim on nema ništa. On je hladan i smiren i otvoren za sve. Sve što se dešava – zvižduk lokomotive, prolazak aviona, udaljen zov kukavice – sve je sadržano. U tome je trik. Kada to stalno radite polako ćete shvatiti u čemu je trik. U momentu kada budete naučili u čemu je trik meditacije postajete novo biće. To je ponovno rođenje, istinsko rođenje, jer u tom trenutku spoznajete da niste ni telo niti um, nego čista svesnost. Baš u tom trenutku spoznajete da je ta čista svesnost postojala i pre rođenja i da će postojati posle smrti. Ona je besmrtna. To je otkrivanje besmrtnosti. Otkrivanje besmrtnosti znači otkrivanje večnosti.

26. dan

Naučite kako da nestanete, kako da isparite. Naučite kako da ne budete. To je najveća umetnost u životu, jer je ego veoma lukav.

On će uvek pronaći način kako da se prikrađe zadnjim vratima. Može da postane skroman, pobožan, može da postane svetac, može da igra sve vrste igara.

Budite obazrivi. Što više znate o igrama ega lakše ćete ga se osloboditi, jer on više ne može da se poigrava sa vama bez obzira na strategije koje su vama poznate. Polako, polako, zatvoriće se sva vrata. Kada jednom bude uništena sva strategija ega vi ćete biti slobodni od samog sebe.

To je oslobođenje, zadnji cilj svih religijskih težnji. Jedino u tom stanju oslobođenosti od samog sebe čovek može da sazna istinu. To nisu dve različite stvari, nego je to lice i naličje istog novčića. Oslobođenje je istina.

27. dan

Postavite sebi cilj da sve više i više naglašavate unutrašnje, da dajete sve više i više prostora i vremena unutrašnjem. To je samo pitanje podsećanja.

Vaša svesnost će se polako okrenuti. Kada se budete susreli sa samim sobom, srešćete se sa nečim sjajnim, odličnim i najlepšim iskustvom u životu, pošto vidite život u njegovoj unutrašnjoj lakoći i bogatstvu.

28. dan

Čovek se rodi sa malim plamenom dobrote u sebi, samo što je on zatrpan mnogim slojevima mraka. Stoga, svaki put kada čovek uđe u svoju unutrašnjost, on prvo mora da prođe kroz mračnu šumu, a to mnoge ljude plaši. Mnogi ljudi pokušavaju da uđu, a onda pobjegnu, jer ih taj mrak stvarno plaši. On liči na smrt.

Hrišćanski mistici su mu dali pravo ime: tamna noć duše. Ipak ukoliko čovek ne prođe kroz ovu tamnu noć, neće biti svitanja. Tamna noć je utroba iz koje se rađa svitanje. Učitelj vam je neophodan i on pomaže dok ne prođete kroz tamu. Kada budete ugledali svetlo više vam neće biti potrebna nikakva pomoć. Veoma ste zahvalni svom učitelju, ali kada budete stigli kući, putovanje će biti završeno.

29. dan

Kada god nađete vremena zaboravite na spoljašnje, jer je ono površno. Uronite duboko u unutrašnjost i naći ćete svetlost, onu svetlost koja je sam naš život, svetlost koja je tvar od koje smo sačinjeni i od koje je sačinjen ceo kosmos.

U drevnim vremenima ta tvar se nazivala Bogom. U današnjim vremenima ta reč je postala malo opasna. Ljudi je više ne vole, starinska im je i podseća ih na sveštenike i crkve, a to se ljudima više ne dopada.

Zbog toga vam ja ne tvrdim da ćete susresti Boga. Ipak vam mogu pomoći. Srešćete ga! Ta svetlost je Bog. Sve dok čovek ne spozna da je i sam večan i da ne može biti uništen, ostaje na ivici, kao slučajan.

30. dan

Religija je samo jednostavna umetnost rastapanja u celini. Celina se naziva Bog. Zbog toga se ostvaren čovek naziva svecem. On je postao celina, više nije odvojen, odbacio je ideju o odvojenosti. Više nije kao kocka leda, nego se istopio i sjedinio sa okeanom.

To je stanje blaženstva i posle toga čovek nikada više nije bez tog blaženstva, ne postoji način da ostane bez toga. Čak i ako bi poželeo da postane nesrećan to više ne može biti.

Običan čovek koji živi u egu pokušava da postane dobar, ali to ne može da postigne i on ostaje nesrećan. Predan čovek ne može biti nesrećan, čak i ukoliko to pokušava. Blaženstvo je posledica predanosti, a kada je čovek nesrećan to je posledica otpora.

31. dan

Jednom kada pronađete tu svoju unutrašnju svetlost, život vam postaje čisto blaženstvo. To neće biti samo vaše blaženstvo, ono će da utiče na druge ljude. Oni koji su osetljivi osetiće nešto kada se nađu u vašoj blizini. Stići će odgovor iz njihovog srca, zazvoniće zvona u njihovim srcima. To je neka vrsta sinhronizacije.

Jedan jedini čovek koji je dostigao prosvetljenje može da pokrene isti tok u hiljadama ljudi. Mene stoga ne interesuje društvo već pojedinci. Ukoliko mogu da transformišem nekoliko hiljada ljudi to je već dovoljno – oni će pokrenuti druge hiljade. Ovo je beskrajn proces koji neprekidno traje.

TREĆI MESEC

SKOČITE IZ TAME U SVETLOST

1. dan

Čovek nije tako mali kako to spolja izgleda. On u sebi obuhvata celo nebo, sadrži sva mora. Izgleda kao kap rose, ali spoljašnja pojava je varljiva. Nauka se još uvek bavi njegovom spoljašnjom pojavom, kapljicom rose.

Oni koji su zašli u dubinu ljudske svesti doživeli su iznenađenje kada su uvideli da sve što se ide dublje čovek postaje sve prostraniji. Kada dosegnete najdublju suštinu, on postaje celi univerzum i to je iskustvo božanskog. Meditirajte i zaronite duboko. To božansko je tamo – mi treba samo da ga dosegemo.

2. dan

Sve ono što vam donosi blaženstvo je duševna hrana. Mnogo češće od gladi umiru ljudske duše nego njihova tela.

Budite budni: izaberite blaženstvo uvek kada je to moguće, izbegavajte čemer, nikada ne sarađujte sa bedom koja je ponekad oko vas. Ona mora biti tu kao što je jedan dan oblačno, a drugi sunčano.

Posmatrajte oblačne i sunčane dane i zapamtite da niste ni jedno od to dvoje, da ste odvojeni od njih. Imamo tamne i svetle momente – mi se krećemo u krugu dana i noći, rođenja i smrti, leta i zime. Ipak, ukoliko smo svesni da nismo ništa od toga, onda nastaje blaženstvo. Onda je čovek odmah pomiren sam sa sobom i sa postojanjem. To je blaženstvo – harmonija, sklad.

Kada jednom naučite kako da budete blaženi, tada vaša duša počinje da se razvija. U suprotnom ostaje seme, nikada neće postati drvo. Ukoliko iz semena ne nikne drvo, ne cveta i donosi plodove, život će biti promašen.

3. dan

Osoba koja je blažena nije u stanju da povređuje ni druge ni sebe. Jednostavno takav čovek nije u stanju da učini bilo šta pogrešno. Osoba koja je jadna mora da greši. Ona možda misli da

postupa ispravno, ali to nije tako. Čak i kada ima nameru da čini dobro, ishod neće biti dobar.

Čovek možda misli da voli ljude, ali ipak on samo upravlja njima u ime ljubavi. On misli da je sluga čovečanstva, ali je samo političar, jer tim služenjem pokušava da upravlja ljudima. Jadna osoba u suštini nije u stanju da čini dobro. Stoga mislim da vrlina može da se svede na jednu stvar, blaženstvo. Isto tako i greh se svodi na jednu stvar, a to je jad. Jad je greh, a blaženstvo je vrlina. Moja jedina poruka za sanjasine je da budu vedri, blaženi, igrajte, pevajte – tako će sve što budete radili biti ispravno.

4. dan

Blaženstvo je samo za one hrabre, za one koji su smeli i neustrašivi, jer se ono događa samo kada se pomerite iz poznatog u nepoznato. Dok budete ograničeni onim poznatim vaš život će se odvijati po šablonu i stalno će se ponavljati. Stalno će se odvijati po istoj kolotečini, okolo u krugovima i tako će otupeti vašu osećajnost i sposobnost prihvatanja.

Takav život čini ljude grubima, slepima, gluvima, tupima, jer u takvom životu nema ničeg da se vidi, čuje, okusi i oseti. Sve je već poznato i ponavlja se. Kako u takvom životu može biti blaženstva? On ima stalno jedan ukus, ukus čemera, bede, depresije, žalosti i neprestane tuge.

Drugačije je kada je čovek hrabar i spreman da se neprestano kreće od poznatog ka nepoznatom, od onoga što mu je blisko do onog stranog...

To je rizično jer je blisko sigurno, garantovano. Ko za šta vam se može dogoditi ako krenete u nepoznato, u neistraženo. To je kao da uzmete svoj mali čamac i odete na otvorenu pučinu. Ko zna da li ćete se vratiti natrag na staru obalu? Ko može da vam garantuje to? Ne postoji garancija. Sve dotle dok čovek nije spreman da živi na tako rizičan način ne može postati blažen. Živite rizično, jer život ne zna za drugi način: on mora da se živi rizično.

Za sledbenika sanjase najveća vrlina je hrabrost i tako je blaženstvo stalno prisutno. Ukoliko je čovek spreman da živi rizično procvetaće mnogi cvetovi blaženstva.

5. dan

Najveća hrabrost na svetu je ne imitirati druge ljude, nego živeti svoj sopstveni život autentično, koliko god je to moguće, bez obzira na cenu. Čak i ukoliko izgubite život živeći na taj način, to će biti vredno toga, jer se tako rađa duša. Kad god je čovek spreman da umre zbog nečeg, u samoj toj agoniji – reč ‘agonija’ znači borbu – u toj borbi čovek se rađa. To su porođajni bolovi. Neophodna je hrabrost i neustrašivost.

Živite svoj život i nemojte dozvoliti da budete uznemireni od moralista, puritanaca, sveštenika i ograničenih ljudi koji vas neprestano savetuju. Živite svoj život. Bolje je čak i da grešite nego da se poistovećujete sa nečijim životom, jer čovek koji je ispravan dok se ravna po tuđem životu jeste neistinit, a čovek koji greši zbog sopstvene odluke pre ili kasnije će iz te greške nešto naučiti.

Jedina osoba koja stvarno uči jeste ona koja je spremna da prizna svoje greške, a za takvo učenje najbolji način je da se drugi ne slušaju, već jednostavno treba i dalje raditi po svom.

6. dan

Život je za hrabre. Kukavica samo vegetira. On je stalno u nedoumici, a dok se odluči prilika je izgubljena. Kukavica samo misli da živi i da voli, a nikad ne voli. Svet je pun kukavica. Kod tih ljudi fundamentalan je strah od nepoznatog. Oni su stalno u granicama poznatog. Ovo je rizično, opasno. Ipak što više reskirate, intenzivnije postojite. Što više prihvatate izazov nepoznatog, bićete potpuniji. Duša se rađa jedino u užasnoj opasnosti, inače čovek ostaje samo telo.

Za milione ljudi duša je samo mogućnost, a ne stvarnost. Jedino veoma retki, hrabri ljudi imaju dušu.

7. dan

Dve oznake, hrabrost i blaženstvo, pripremaju tlo na koje Bog može da se spusti. Morate da budete hrabri, jer vam je Bog nepoznat, a ma šta da ste o njemu čuli neće vas sprečiti da se začudite kada ga stvarno upoznate. To što ste o njemu slušali bile su koještarije i gluposti!

Ne postoji način da se iskustvo opiše. Bog je nešto što se ne može definisati niti opisati. Čak i oni koji su imali to iskustvo ne mogu ga rečima preneti nekom drugom.

Engleska reč mistika (mystic) je veoma lepa. Njeno izvorno značenje je: onaj ko je otupeo kroz iskustvo, onaj ko se susreo sa takvom istinom za koju se samo može reći da je tajanstvena, da je 'misterija', ono što ne može da se izgovori.

8. dan

Dok se penjete u visine i dolazite ka Bogu, sve ostalo ostaje daleko ispod vas, jer dok nastojite da dođete do Boga vi ste onaj koji se penje. Čudo se sastoji u tome da dok se vi penjete, istovremeno se Bog spušta ka vama.

Susret se uvek dešava negde između. To nije jednosmerno. Ne okreće se samo tragalac ka Bogu. U trenutku kada tragalac pođe i Bog istovremeno polazi. Zapravo, to je jedan proces sa dva polariteta. Tragalac i ono što se traži su jedan te isti fenomen. Ipak, Bog ne može da se spusti u vas, dok vi ne počnete da se penjete.

Ljudi bez prestanka žive ovaj svetovni život kao da samo to postoji, kao da je nemoguće bilo šta uzvišenije. Ipak postoji čudesna mogućnost. Čovek dolazi sa izuzetnom mogućnošću. Istinski vrhunac za svako ljudsko biće je Bog.

Čovek traži Boga, a Bog traži čoveka. Kada bi to bilo jednostrano ne bi bilo tako čudesno, jedna strana bi bila ravnodušna. Ipak, to nije tako. Ta ljubav je topla.

9. dan

Život je božanska priča. On nije vaša biografija, već Božija biografija. U njoj smo mi samo stranice, odlomci i fusnote.

Postojanje je veliki orkestar, a mi smo male note i mali instrumenti. Možemo da sviramo u suglasju sa celinom i to nam donosi sreću. Možemo da sviramo protiv celine i to će nam doneti nesreću. To je jednostavno tako.

Stoga treba da zapamtite, da kada god se osećate nesrećni, znali vi to ili ne, činite nešto protiv celine. Ispravite to.

Vi ste jedini odgovorni. Niko sem vas. Prihvatite svoju odgovornost i uvek kada se osećate srećni naučite iz toga nešto. Verovatno ste se uskladili sa melodijom celine, stoga zapamtite kako

se to dogodilo i uvek iznova stvarajte takvu mogućnost da bi se to desilo češće i dublje.

Nesreća i sreća su veliki učitelji. Ako smo u stanju da samo posmatramo i učimo od njih, onda nam nije potrebna bilo koja druga knjiga.

10. dan

Da bi blaženstvo moglo da se desi, morate da postanete jedinstveni, kao stena. Ljudi su kao pesak, hiljadu delova, gužva, mnoštvo, nisu jedno. Blaženstvo će se desiti samo kada postanete jedno, a dotle će vaša unutrašnja gužva praviti galamu, sukobe, borbu, napetost i strah.

Sva ova gužva mora da nestane u jedinstvu. Kada se desi to sjedinjavanje, blaženstvo se javlja kao plod. Blaženstvo je plod unutrašnjeg sjedinjavanja, a stena predstavlja jedinstvenost.

11. dan

Svo postojanje je puno božanske energije koja vas štiti, koja se brine za vas i uvek vam je dostupna. Ukoliko je ne nalazite, sami ste krivi za to.

Ako su vaša vrata zatvorena, a napolju je sunčano, vi ćete biti u mraku. Čak i ako su vaša vrata otvorena i ako napolju sija sunce, vi možete da zatvorite oči i opet ćete biti u mraku. Tako je i sa Bogom. Njegova ljubav je uvek tu, ali su naša srca zatvorena. Načinite vaše srce dostupnim za Boga, da bi mogli da primete, da pulsirate zajedno u skladu sa celinom. Onda je veliki blagoslov vaš.

12. dan

Oni koji meditiraju su primorani da budu inteligentniji od drugih ljudi. Ukoliko nisu, njihova meditacija je lažna, onda oni ne znaju šta je meditacija, onda oni rade nešto drugo u ime meditacije. Osoba koja meditira primorana je da bude osetljivija, inteligentnija, kreativnija, da više voli i da se više posvećuje. Ove odlike se razvijaju same po sebi. Tajna se sastoji u jednoj jedinoj stvari: naučite da zaustavite um.

U trenutku kada znate kako da zaustavite um bićete gospodar i onda um postaje čudesan mehanizam. Koristite ga onda kada vam

je potreban, kada želite da ga upotrebite, a ostavite ga po strani kada vam ne treba.

13. dan

Budite što više svesni svega onog o čemu razmišljate, šta želite, zamišljate, sanjate. Zapamtite da morate biti samo svesni svega. Budite svesni dok hodate, da hodate, dok jedete, da jedete, dok razmišljate posmatrajte kakve vam misli prolaze kroz um. Jednog dana kada budete naučili u čemu je trik bićete iznenađeni, jer se on nastavlja i u snu. Posmatrajte snove, nastavite da prepoznajete vrstu snova koja prolazi u vi znate da su to snovi. Kada budete u stanju da posmatrate snove nastaće veliki preobražaj. Od tog trenutka vi ćete biti novo biće. Onda ulazite u svet stvarnosti. Posmatranjem snova, misli, želja, polako postajemo posmatrači i više se ne poistovećujemo sa stvarima koje posmatramo. Postajemo svedok. Taj svedok je istinska stvarnost.

14. dan

Moja osnovna poruka je: ne živite u strahu, jer se pitanje kažnjavanja ne postavlja. Budite hrabri, jer ćete samo tako živeti potpunim životom.

Strah vas blokira. On vam ne dozvoljava da se otvorite. Pre nego što preduzmete nešto najjednostavnije morate da vodite brigu o hiljadu i jednoj stvari, da li će biti ispravno ili ne, moralno ili nemoralno, da li odgovara učenju crkve, da li je u skladu sa knjigama ili nije. Sve što više o tome razmišljate, kaos će u vama postajati sve veći i veći. Ako jednom počnete stvari da menjate u grehe više nećete moći da živite, samo ćete životariti.

Ja prilazim tome na drugačiji način. Postoje greške, a ne gresi. Treba zapamtiti jednu stvar: nemojte ponavljati istu grešku, jer je to glupo. Čovek treba da analizira svoj život, a u tom analiziranju on ponekad i zaluta. Ukoliko se jako bojite da ćete zalutati nećete moći da analizirate. Onda se cela životna pustolovina urušava, ubija i uništava. To su napravili takozvani religiozni ljudi. Oni su religiju načinili tako mračnom, ozbiljnom sa tako izduženim licem.

Pokušavam da vam pružim radost, uživanje, ukus života, hrabrost za pustolovine, pokušavam da vas oslobodim od straha prema kretanju, da vas usmerim ka istraživanjima svih mogućnosti u

životu, da vas ohrabrim u pravcu vašeg širenja, otvaranja i mogućnosti da budete ranjivi. Ne treba da se bojimo jer je Bog naš sudija. Kada dođe sudnji dan i kada budete videli Boga vi ćete mu reći: "Jeste, ja pijem... molim te da mi oprostiš. Pokušavam još po nešto." Mislim da će on to razumeti. Nemojte da brinete o tome.

15. dan

Novo je moguće samo ukoliko se odbaci staro, a staro se teško odbacuje. Novo je teško za prihvatanje jer je novo i nije poznato. Ono je kao stranac i duboko u našoj unutrašnjosti mi osećamo strah i strepnju. Ipak, čovek treba da nauči da voli novo kako bi imao mogućnosti da se razvija. Razvoj se dešava sa hrabrošću za odbacivanjem starog i ljubavlju prema novom. To se ne dešava samo jednom, nego svakog trenutka, jer u svakom momentu ponešto zastareva, a nešto novo kuca na vrata. Kada se to dešava slušajte samo ono novo, a ne staro.

Staro delovanje je ograničenje, a novo donosi slobodu. Istina je uvek nova. Bog je uvek nov, poput kapi rose na jutarnjem suncu.

16. dan

Ne možete da dobijete gotovu istinu. Nema je ni u knjigama ni u tradicijama. U nju morate da uronite, da je istražujete i svako mora u nju da uroni. Možda sam je ja našao, ali ne mogu da vam je dam. Ne zato što ne želim da vam je dam, već zato što to ne mogu da učinim. Ona jednostavno ne može biti data, ne postoji način za to. U trenutku kada je dajete ona postaje laž. Morate sami da je nađete.

Sveti ljudi (buddhe) mogu vam ukazati na put, ali vi ste ti koji moraju da putuju svo vreme i morate da pređete taj put. On je dug i naporan, ali veoma lep. Svaki momenat na tom putu je pun iznenađenja i svaki momenat je tako čudesan.

17. dan

Istina je pristupačna samo za čistu svest – onu koja je čista kao kod dece, svest koja ne zna ništa. Kada imate puno saznanja, vaše ogledalo je prepuno prašine. Saznanje sakuplja prašinu kao ogledalo. Kada ne znate ništa vi ste začuđeni, vaše ogledalo je čisto. Ovo čisto ogledalo reflektuje istinu.

18. dan

Istina nije nešto što treba da se postigne, ona je već u nama. Mi smo istina, tragalac je ono što se traži, ali mi i dalje jurimo ovamo i onamo tražeći istinu. Nikad je nećemo naći negde drugde, jer jedini način da se ona pronađe jeste da se ona prestane tražiti u spoljašnjem.

Jedini način da se ona pronađe je da se sedne i u miru uroni u svoju unutrašnjost. Ovde nije reč o delovanju, već pre o nedelovanju.

Kada ste u stanju bez delovanja, sasvim mirni, istina će se desiti, ona će izvirati. Ona je uvek bila tu, ali vi niste. Susret će se dogoditi kada i vi budete u svojoj unutrašnjosti.

19. dan

U vašoj unutrašnjosti gori svetlo. Ono je uvek tamo, samo što ga mi nikada ne vidimo. Neprekidno mu okrećemo leđa i zato smo stalno u mraku.

Mi sami stvaramo mrak. Kada se okrenemo u unutrašnjost, sve je svetlost; kada pogledamo napolje, sve je tama. Ova tama označava našu usredsređenost na spoljašnje, zaboravnost na unutrašnji svet. Svetlost je naša suštinska priroda i priroda sveg postojanja. Postojanje je sačinjeno od svetlosti i zato sve knjige na svetu kažu da je Bog svetlost. Danas se podjednako i savremena nauka slaže da je svemir sačinjen od elektriciteta, elektrona. To su naučni pojmovi, svetlost je pojam koji je poetičniji.

Rešite da ćete se od sada pa na dalje okrenuti ka svojoj unutrašnjosti.

20. dan

Mi smo rođeni u svetlosti, živimo u njoj, umiremo u svetlosti i sačinjeni smo od svetlosti. Ovo je jedan od najvažnijih uvida mistika u svim vremenima. Sa tim se slažu i naučnici u naše vreme, pogotovo što se tiče poslednjih dvadeset godina, morali su da se slože sa tim. Još pre dvadeset godina naučnici su se smejali mističarima i mislili da oni govore besmislene stvari – “Da je čovek sačinjen od svetlosti? Verovatno govore u metaforama, a ne doslovno.” Ipak, mističari su stvarno govorili doslovno.

Danas nauka ne samo da tvrdi da je čovek sačinjen od svetlosti već kaže da je sve sačinjeno od svetlosti, od elektrona, elektric-

iteta. Nauka je do ovog saznanja došla posle vrlo dugog i napornog puta. Objektivni put je veoma dug put, a subjektivni je veoma lak, najkraći mogući, jer treba samo da pogledate u unutrašnjost. Ne treba vam ništa drugo, nikakvi laboratoriji, instrumenti, nikakvi sofisticirani aparati; sva umetnost koja vam je potrebna je da zatvorite oči i ponirete u sopstvenu unutrašnjost.

To je u stvari meditacija – umetnost poniranja. U trenutku kada misli nestanu i kada um postane sasvim miran i tih, vidi se unutrašnja svetlost. To je otkriće.

Kada jednom vidite sopstvenu svetlost ona će da vas iznenadi, moći ćete je videti i u drugima. Onda celo postojanje nije ništa drugo do more svetlosti. To nije materija, već čista energija.

21. dan

Zbog našeg straha od mraka, vekovima se o Bogu mislilo kao o svetlosti; on je istovremeno i svetlost i mrak. Mora biti i jedno i drugo, u protivnom mrak ne bi ni postojao. On mora da bude najprimamljivije i najuzvišenije biće i tvar i misao. Bog mora da bude celina, a celina se sastoji od polarnih suprotnosti. Ne može da bude samo svetlost. Zbog svog straha od mraka mi o Bogu nikada ne mislimo kao o mraku. Dopiranje do Boga uz pomoć straha nije ispravno. Do njega treba da se dolazi bez straha, u dubokoj ljubavi.

Ako gledate u strahu, projektovaćete svoj strah. Videćete stvari kojih nema, a nećete videti stvari koje su tamo. Kada se ne bojite gledate apsolutno jasno. Strah je poput dima koji se širi oko vas, poput oblaka. Bog se može videti samo kroz jasnoću, kroz apsolutnu i bezuslovnu jasnoću, kroz jasnoću i ništa više. Tada je Bog oboje – koliko svetlost, toliko i mrak. Tada je on leto i zima, kao i život i smrt. Tada nestaje podvojenost i javlja se neraskidivo jedinstvo.

Osuđeni smo na podvojenost, a toga nas može osloboditi samo jedno. Kao kada Plotin kaže: “Traganje za Bogom je beg od samoće do samoće.”

Počnite da gledate na mrak kao na božansko. Počnite da gledate na sve stvari kao na božansko, jer znali to ili ne, shvatali to ili ne, sve je božansko. Nisu važna naša shvatanja – samo postojanje je božansko. Ako to budemo shvatili, veselićemo se; ako ne budemo, nepotrebno ćemo patiti.

22. dan

Čovek izgleda vrlo ograničen, vrlo sitan kao kapljica rose. Međutim, on u sebi sadrži okean, sadrži nebeske svodove u sebi. Ako pogledate spolja, vrlo je mali i sitan; samo prah, ništa naročito – od praha će postati prah. Ako pogledate iz nutrine, iz njegovog središta čovek je celi svemir.

U ovome je razlika između nauke i religije; nauka gleda čoveka spolja i ne nalazi ništa duhovno, ništa božansko. Nalazi samo fiziološko, hemijsko, biološko, jednu drugu vrstu životinje. Zato naučnici i dalje izučavaju životinje da bi razumeli čoveka. Životinje su jednostavnije, lakše se njima upravlja i zato naučnici i dalje izučavaju pacove. Šta god da zaključe, insistiraju da je isti slučaj sa ljudskim rodnom, što je naravno samo malo složenije, ali je u osnovi isto. Nauka je svela ljude na pacove. Po njihovom čovek se može samo razumeti proučavanjem pacova ili pasa.

Čovek može samo da se shvati razumevanjem ljudi kao što su Buda, Hrist ili Krišna. Imajte na umu da je ovo jedna od najosnovnijih stvari; ne možete razumeti uzvišeno razumevanjem primitivnog, ali možete shvatiti primitivno razumevanjem uzvišenog. Uzvišeno sadrži primitivno, ali primitivno ne sadrži uzvišeno.

Jedini način da razumemo čoveka jeste da ga ne gledamo spolja, ne shvata posmatranjem, već meditacijom. Čovek mora da ponire u svoju unutrašnjost, u svoju vlastitu subjektivnost. Kada se tamo zaustavi osetiće najveće strahopoštovanje - čovek nije ništa drugo nego Bog.

23. dan

Na dalje nauka tvrdi o ljudima: “Vi ste samo životinje. Ljudska bića su samo jedna životinjska vrsta”. Ovu ideju propagiraju već više hiljada godina; ona je već duboko prodrila u našu krv, kosti, u samu našu srž.

Mi nismo životinje, zapravo, ni životinje nisu životinje. Mi smo božanski, a takve su i životinje. Religija je uvrežena na ovom viđenju čoveka kao božanskog bića i viđenju svemira kao božanskog. Nauka sve svodi na najprimitivniji zajednički imenilac. Ako mu donesete lotosov cvet, reći će da je cvet samo blato jer raste u blatu; proizilazi iz blata. Ako mistiku donesete blato on će reći: “Ne

brinite, postoje hiljade lotosovih cvetova skrivenih u ovom blatu, jer oni rastu iz blata.”

Religija gleda sa najuzvišenije tačke i tu tačku smatra odlučujućim činiocem. Nauka posmatra sa najprimitivnije tačke i nju smatra odlučujućim činiocem. Od ovog momenta vaše viđenje mora da bude ovako: Vi ste božanski, a takav je i ceo svemir. S takvim viđenjem lako ćete se uzvisiti, jer ako ne postoji mogućnost za nešto uzvišenije, tada čovek zaboravlja sve o svom vlastitom preobražaju. Ako postoji mogućnost, on će se držati te mogućnosti. Mogućnost postoji. Svi ljudi (buddhe) su dovoljno uverljivi, oni su dokaz za to.

24. dan

Svi su Bog. Niko ne može biti nešto drugo, jer samo Bog postoji. Bog je isto što i postojanje. Biti znači biti Bog. Međutim, mi se toga ne sećamo; na to smo zaboravili. Zato nije pitanje kako postići božansko, nego kako se setiti božanskog. Ovo je zaboravljeni jezik.

Nastojim da vam pomognem da se setite nečega što već postoji. Nije potrebno ništa postizati, samo treba sami da otkrijete sebe, da otkrijete ko ste i tako da saznate da ste Bog.

U momentu kada saznate da ste Bog, celo postojanje postaje božansko i svi su Bog. To je beskrajna radost, celo postojanje vam izgleda božansko; okruženi ste bogovima. Naravno da će se u vašem srcu roditi velika radost.

25. dan

Čovek je most između životinjskog i božanskog sveta. Čovek je upravo u sredini; on je prolaz; zato čovek nije stvarno biće. Lav ima određeno biće, ružin grm ima određeno biće, stena ima određeno biće, ali ga čovek nema.

Čovek je postojanje, a ne biće. On postaje biće samo kada natkrili ljudsko, kada postane Buddha ili Hrist. Tada postiže biće, ali prestaje da bude čovek, samo prelazi preko mosta. Pređite preko mosta. Zapamtite: ne gradite kuću na mostu, njega samo treba preći, on je nešto što treba natkriliti i u tome je čovekova lepota. Ni jedan pas ne može da postane nešto drugo osim psa. Ni jedna stena ne može postati nešto drugo osim stene. Oni imaju određeno biće, nemaju mogućnost za razvoj. Jedino se čovek razvija, jedino on ima moguć-

nost pustolovine, mogućnost puta u nepoznato. Najveća i najmoćnija čovekova lepota je što on može da nadmaši sam sebe. Ovo izgleda nemoguće. Međutim, ako skočite to postaje moguće. Za one koji o tome samo razmišljaju to će postajati sve manje i manje moguće. Što više razmišljate, izgleda vam sve manje moguće. To je za hrabre ljude koji će skočiti. Kaže se: “Dva puta razmisli, pre nego što skočiš”. A ja kažem: “Prvo skočite, a zatim razmišljajte koliko želite!” Dvapat ili triput... koliko želite. Ne brinite, razmišljate koliko vam srce želi – ali prvo skočite!

26. dan

Meditacija vas vodi prema okeanskom – od sitnog prema beskrajnom, od ograničene strukture tela i uma u neograničenu svesnost, od određenog do beskrajnog, od vremena do večnosti, od rođenja i smrti do večnog života.

Jedino se traži da se odbaci pojam ega, što inteligentnom čoveku nije teško da učini. Što je čovek inteligentniji, utoliko će lakše odbaciti ovaj pojam jer može videti da je on apsolutno pogrešan.

Mi ne možemo biti odvojeni – u odvojenosti ne možemo postojati ni za momenat. Ako ne udahnemo, nestaćemo. Neprestano izmenjujemo nešto sa celinom Disanje je most između nas i celine. Ono je poput korena u celini. Ako iščupate stablo iz zemlje, ono započinje da umire, jer gubi svoj koren preko koga se hranilo. Čovek umire ako prestane da diše.

Disanje je suptilan način postajanja ukorenjenim u celini. Sama reč dah znači život, jer bez daha nema života. Dah je jedini znak da je čovek živ. Ako čovek diše on je živ, ako ne diše znači da je mrtav. Međutim, dah ne možemo videti, niti ga možemo izmeriti. S druge strane stalno i svakog momenta uzimamo nešto od postojanja.

Ako pogledamo život vrlo lako možemo shvatiti da je ego lažan pojam. U momentu kada odbacite ego, uklonjene su sve prepreke, uronićete u okean i sjediniti se s njim. To će biti iskustvo pravog zanosa i prave slobode.

27. dan

Meditacija je umetnost pristajanja uz vlastito središte. Mi živimo na periferiji – kako sa periferije da skočimo u središte? U tome je sva umetnost. Ovo zovem umetnošću umesto naukom, jer je nauka previše matematička, a umetnost je slobodoumnija, poetičnija. U nauci nema izuzetaka, ona sledi univerzalne zakone. U umetnosti postoje izuzeci, zapravo svaki pojedinac dostiže svoje središte na različit način od svih ostalih, svaki pojedinac u sebi ima nešto jedinstveno. U tome je božanstvenost i velika milost svemira – on stvara samo jedinstvene osobe. Meditacija je most između periferije i središta, između spoljašnjeg i unutrašnjeg, između uma i ne-uma, između stvari i svesnosti.

28. dan

Meditacija je najveće čudo koje postoji. Ona je najveći poklon koji su probuđeni ljudi poklonili čovečanstvu. Nauka je dala mnogo stvari, ali ni jedna se ne može uporediti sa meditacijom. Čovek ne može pojmiti da će nauka ikada moći da dâ nešto što se može uporediti sa meditacijom. Do sada je meditacija najveći poklon čovečanstvu i zauvek će ostati najveći poklon. Ovo se može sa sigurnošću predvideti iz jednostavnog razloga što nauka i dalje nastavlja da proučava objektivni svet, dok vam meditacija daje vlast nad subjektivnim postojanjem, s vašim unutrašnjim svetom, a unutrašnje je uvek uzvišenije od spoljašnjeg. Nauka ne može biti veća od naučnika, jasno, predmet ne može biti uzvišeniji i vredniji od posmatrača.

29. dan

Strah od nepoznatog nas drži zavisnim od svih vrsta patnji. Patnja ne zavisi od vas, vi ste zavisni od nje. Ljudi vole patnju više od ništavila. Ništavilo ne samo da je bolje od patnje, ono je bolje od bilo čega drugog, bolje je od svega. Postati ništa, biti niko, biti čisto ništavilo svakako zahteva hrabrost. Ono je polazak na najudaljeniju obalu, a da se ne zna postoji li ona ili ne i gubitak ove obale koju vrlo dobro poznajemo, koračanje krupnim koracima prema nečemu što bi moglo biti i ne bi moglo biti – nema jemstva. Zbog toga vam je potreban učitelj. Učitelj nije jamstvo nepoznatog, za nepoznato, nego svedok. On može da vam jamči istinu. Sve što deli s vama glasi: “Ovo postoji – ja sam ovo upoznao i o tome svedočim.” I ako, gleda-

jući ga u oči, možete osetiti poverenje, ako možete osetiti njegovu ljubav i svoju ljubav prema njemu, tada se nešto tajanstveno pokreće u vama, nešto tajanstveno se događa. Ova tajanstvena veza je sledbeništvo, to je sanjasa. Ovo je najtajanstvenije iskustvo života. S njom se ne može uporediti čak ni iskustvo ljubavi.

30. dan

Čovek može živeti na dva načina. Može živeti zatvorenim životom za svih strana, izolovan. Postoje razlozi zbog kojih milioni ljudi biraju ova način života. On je čuvan, siguran i udoban, međutim oni propuštaju nešto mnogo vrednije, propuštaju pustolovinu, propuštaju traganje za istinom, propuštaju božansko, propuštaju ljubav i propuštaju svetlost. Zapravo propuštaju sve, ostaje im jedino udobna smrt. Njihov život je život u grobu. Naravno, u grobu nema opasnosti, ne možete ponovo umreti. On je najsigurnije mesto. Inače, ma koliko bili sigurni, vi ste izgubili život.

Božanstvo je moguće samo kada čovek nauči da živi drugom vrstom života. Prva je hermetički zatvorena, ali je ona izbor miliona, a ujedno i razlog tome što su oni samo hodajući grobovi - žive samo u životinjskom smislu života, zapravo vegetiraju. Oni nemaju dušu.

Kada čovek počne da živi opasno, prvi put počinje da živi. Živeti opasno znači živeti božanski. Opasno su živeli i Isus i Buddha i Sokrat, a i Al Hilaj Mansur je živeo opasno. Dakle, oni su bili ljudi koji su doprli do najvišeg vrhunca individualnosti, popeli se na Mont Everest svesnosti.

31. dan

Bog nema oblik, nema ime, nema definicije. Bog se ne može definisati, ni opisati, ni izraziti. Zato je sve ikada izrečeno o Bogu pogrešno. U momentu kada se izgovori postaje pogrešno. Čovek može ispravno govoriti o Bogu jedino ako čuti. Izgovorite li jednu jedinu reč propustićete pravo značenje. Ništa se ne može izreći o Bogu, ali on može postati iskustvo. Ne postoji dokaz niti kakva logička sigurnost, ali postoji nešto egzistencijalno.

Sanjasi na nov način gledaju na stvari. Taj način se sastoji od posmatranja stvari tako da Bog započinje svuda da izvire. Iako nema nikakvog oblika izražava se u svim mogućim oblicima.

U jednom smislu je jedan talas okean, a u drugom smislu su svi talasi okean. U jednom smislu ni jedan oblik nije Bog, a u drugom svi su oblici božanski.

Um ga ne može saznati jer jedino može ovladati oblicima. U saznavanju onoga bez oblika moraćete da izađete izvan uma, da odbacite svoj um makar na nekoliko trenutaka svaki dan, kako biste mogli da se okupate Bogom. Ovo su istinski trenuci, jedini trenuci u kojima živite, svi ostali trenuci samo protiču, neće biti sačuvani. Samo oni trenuci u kojima ste živeli s Bogom, u božjem prisustvu ostaćete sačuvani.

ČETVRTI MESEC

MEDITACIJA JE PLAMEN

1. dan

Tecite s rekom, idite s rekom, prepustite joj se potpuno, ona se već uliva u okean, pa će tako i vas odneti do okeana; ne treba ni da plivate. Okean predstavlja postojanje, a ako ga ne pronađemo ne možemo biti zadovoljni – zbog ograničenja, usled granica. Sve granice su prepreka. U momentu kada reka utiče u more postaje beskrajna, postaje večna. Cilj sanjase je da vam pomogne da dospete do beskrajna, do večnosti, do neograničenog, nediferenciranog, neizrecivog.

2. dan

Živeti znači stalno teći, stalno se kretati. Nastavite da dohvatate najudaljeniju zvezdu. Uživajte u samom putovanju, ne brinite previše o ciljevima, oni su samo opravdanje za to da čovek može ići dalje na svom putu. Zapravo ciljevi u životu ne postoje. Život je hodočašće, hodočašće prema ničemu, hodočašće niotkuda, naprosto hodočašće.

Razumevanje ovoga će vam doneti veliku slobodu, doneće vam oslobođenje. Nestaće sva nezadovoljstva, brige i ljutnje, nestaće jer kada ne postoji cilj ne možete da ne uspete. Neuspeh je naša zamisao jer mi verujemo u cilj.

Ja na primer, ne mogu da ne uspem, jer nemam cilj. Nikada nisam nezadovoljan, jer nikada ništa ne očekujem. Ako se nešto dogodi, dobro; ako se ne dogodi, još bolje! Uvek su dobra oba načina.

Osnova mog učenja glasi: Živite u svakom trenutku u njegovoj potpunosti. Ovo nije kretanje prema nekom cilju. Inače, ovo je u početku vrlo teško i zato vam dajem lažne ciljeve i svrhe. Oni su samo igračke i moći ćete da nastavite bez njih. Kada jednom budete uživali na samom putu, više neće biti razloga za postavljanje nekakvog cilja. Tada nećete tragati za značenjem života, život je sam svoje 'značenje' u njemu je sadržan njegov kraj.

Ovo je stanje potpune slobode.

3. dan

Sloboda je jedno od najznačajnijih svojstava. Zapravo, zbog slobode sve što postoji sjajno cveta. Možete voleti samo ako ste slobodni, za istinom možete tragati samo ako ste slobodni, možete se veseliti samo ako ste slobodni. Zato sloboda mora da postane sam temelj sanjase.

Ne želim da pripadate nekoj crkvi, veri, naciji ili rasi. To su sve ružne stvari. Čovek se može osloboditi svih ovih besmislica. Naprosto može biti čovek – nema potrebe da bude hrišćanin, hindus, musliman; niti ima potrebe da bude indijac, amerikanac ili nemac. Čovek može da se oslobodi svih tih ograničenja. Postoje tamnice u kojima je zarobljen vaš duh. Pobegnite napolje!

Sve zavisi od vas. Ako učestvujete u ovakvim podelama, učestvujete u vlastitom ropstvu. Nemojte više učestvovati. Ograničenja vam ne postavljaju drugi, nego vlastita nesvesnost. Zato postanite svesni svog učestvovanja u vlastitom ropstvu, sama svesnost će biti dovoljna da vas oslobodi tog ropstva.

Sloboda je vaša priroda; ona se ne postiže. Samo kada ropstvo nestane, čovek postaje slobodan; kada ropstva više ne bude, sloboda će započeti da izvire u unutrašnjosti vašeg bića. Sa slobodom život dobija neizrecivu lepotu. Tada sve postaje moguće – ljubav, istina, božansko.

4. dan

Mi smo seme, ali ne bismo imali sreće kada bismo umrli kao seme. Moramo postati cveće koje miriše, samo tako ćemo biti ispunjeni. Stablo je ispunjeno kada procveta u proleće, kada se oslobodi, pretoči svoje srce u boje, u miris i radost. Kada stablo pleše na vetru i na suncu ono je ispunjeno.

Nastojim da vas učinim svesnim vaših velikih mogućnosti, vaših beskrajnih mogućnosti, visina do kojih možete dopreti i dubina do kojih možete ponirati. Vaše istine su više od Himalaja, a vaše dubine dublje od Tihog okeana. Jednom kada bude spoznali vlastite dubine i visine, život će postati samo zahvalnost. Toliko ste dobili od postojanja. Ono je pretočilo svu svoju kreativnost u vaše biće i učinilo vas je tako neizmerno bogatim... a živimo kao prosjaci.

Moj sanjas predstavlja objavu da više niste prosjaci, nego vladari.

5. dan

Dok doživljavate više iskustava prikuplja se više uspomena i nastaje brdo – zaista ogromno brdo. Ono se ruši na ljude. U momentu kada spoznate koliko je beskorisno, možete ga odbaciti. Ne zavisi ono od vas, nego vi zavisite od njega, zato ga naprosto pustite. Sledeća stvar koja dolazi posmatranjem jeste svest o tome da budućnost još nije došla, zašto biste brinuli o njoj? Kada bude došla videćemo kako ćemo se poneti. Ne treba se o njoj brinuti. Možda i neće doći, ili će doći na način kakav vam je sada nezamisliv. Budućnost se ne može predvideti. Devedeset devet posto svega što o njoj mislite nikada se neće dogoditi. Zato je glupo gubiti energiju radi tog jednog procenta.

Kada jednom ovo uvidite povući ćete se iz budućnosti – a prošlost i budućnost su sto posto od vašeg uma, sav njegov sadržaj. Pedeset posto pripada prošlosti, a pedeset posto budućnosti. U sadašnjosti nema sadržaja. Ako je neko sada i ovde, tada svesnost postaje prazna. Možete uvideti, kad god posmatrate svoj um, u njemu se uvek kreće nešto prošlo ili nešto buduće. Što se tiče sadašnjeg trenutka, svesnost je čista, a meditant se laganim, laganim odbacivanjem prošlosti i budućnosti počinje smeštati u sadašnjosti.

Živeti sada i ovde znači živeti religioznim životom. Ovo je čista svesnost, a sve što se događa u čistoj svesnosti jeste vrlina. Sve što budete činili biće ispravno. Kako god se budete poneli biće ispravno, nikada neće biti razloga da se kajete zbog svojih postupaka niti ćete zbog njih osećati krivicu.

6. dan

Sve što ima neko ograničenje to će vas zarobiti. Sva ograničenja se moraju natkriliti. Kada stignete do tačke gde za postojanje vašeg bića više nema ograničenja, kada ste naprosto bez ikakve definicije, kada ste nadišli sva ograničenja tela i uma, ulazite u okeanski svet. Zato ne treba da zavisite ni od čega, ne treba ni za šta da se vezujete. Ostanite nevezani, tako da ne bude sprečen vaš tok. Ostanite slični reci koja teče kroz mnoga područja, kroz mnoge prekrasne doline, planine, šume i stalno se kreće. Prolazi kroz mnoge prekrasne prizore, ali se nigde ne zaustavlja. Kreće se sve dalje, dok ne dođe do okeana. Budite kao reka, tekući, nikada se nemojte

vezivati jer ćete inače postati bara. Ona nikada ne doseže okean, to može samo reka. Zato ostanite otvoreni, bez kraja i nastavite da tečete. Tada okean neće biti daleko. Koliko god bude udaljen, neće biti daleko.

7. dan

Nastojim da vam pomognem da sebe prihvatite onakvim kakvi jeste i da stalno tražite, da tragate za svojom izvornom dušom. Ona je zatrpana s nekoliko glupih ideja da ćete morati da se rasteretite, da se ispraznite. Jedino kada se oslobodite svih tih besmislica koje ste primili od drugih bićete sposobni za taj prvi dodir, za prvu vezu s vlastitim bićem.

Ovo je neizreciva sloboda. Ovo je sloboda od vremena, sloboda od uma, sloboda od smrti. Odjednom ulazite u dimenziju večnosti; odjednom postajete savremenik Bogu. Jedino je ovo vredno pokušaja i vremena.

8. dan

Duboko u srcu treba razumeti da je život poklon od neizmerne vrednosti, da je svaki trenutak toliko dragocen da se ne sme uludo potrošiti. To je istinska prilika za razvoj. Čovek ne bi trebao da skuplja šarene kamenčiće i školjke na morskoj obali, nego da čini nešto važnije, nešto značajnije.

Čovek treba da pogleda u vlastitu unutrašnjost. Ne sme ostati da razmišlja samo o spoljašnjim stvarima, jer ljudi tako uludo troše svoje živote. Mora početi da traga u unutrašnjosti i sve dublje da ponire u svoju svesnost kako bi osetio svoje središte. U momentu kada bude osetio vlastito središte dobiće odgovor na sva pitanja; sve zagonetke će nestati, više neće biti zbrke i sve će biti jasno, kristalno jasno. Moći ćete da vidite kroz sve. Ovo je čas kada čovek shvati koliko je dobio od svemira i kolika je naša nezahvalnost svemiru. Zahvalnost je osnovni zahtev religioznog života, a molitva, ljubav i milost rađaju se iz zahvalnosti. Međutim, čovek može osetiti zahvalnost samo ako oseća vrednost, beskrajnu vrednost života i neprocenjivu vrednost postojanja.

9. dan

Kada jednom budete probuđeni započecete da živate na potpuno drugačiji način. Iako vaš život ostaje isti, vi nećete biti isti, vaš pristup će biti drugačiji i sam vaš stil će biti drugačiji. Živećete svesnije. Više se nećete spoticati u mraku. Živećete srcem, a ne više razumom. Vaš život će postati ljubav, predanost. Biće pesma, ples i slavlje. Naravno da ćete s ovim zaraziti sve što bude s vama dolazilo u dodir. Ovo je zaraza. Ovo je poput vatre, poput požara; samo se širi.

10. dan

Bog je neograničen, beskrajan, ogroman. Bog je kao okean, a mi smo kao kap rose. Treba da naučimo kako da nestanemo u okeanu. Za to je potrebna velika hrabrost, jer nestajanje u okeanu podrazumeva smrt kapi. Sve dok čovek ne umre kao kap ne može da se rodi kao okean. Kada seme umre, rađa se veliko drvo. Seme nestaje i u tom nestajanju se pomalja drvo.

11. dan

Za Boga ne postoji mrak, za svetlost ne postoji mrak. Mrak postoji samo kada je svetlost odsutna; zato se nikada ne susreću. Svetlost ne zna za mrak. Kako bi svetlost mogla znati za njega? Kada je ona prisutna, mraka nema. Mrak je samo odsustvo svetlosti. Bog ne poznaje mrak. Mi poznajemo samo mrak – tako više ne vidimo most koji nas povezuje s Bogom. Takođe moramo da dosegemo tačku na kojoj nestaje mrak i ostaje samo svetlost. Toga dana, kada za vas nestane mrak, nastaće velika svečanost, to će biti dan velikog blagoslova. Ovo će se ostvariti kada budete shvatili da ste svetlost.

12. dan

Postanite blaženi, postanite prosvetljeni. Plamen već postoji. Ne morate činiti ništa, samo ga treba otkriti. On je u vašoj unutrašnjosti, zato nikuda ne treba ići dalje. Budite samo mirni, nepomični, ponirite tragajući u sebi.

Moraćete proći kroz strašnu gužvu misli i želja, ali ona nije tako velika kao što vam se čini spolja. Da, moraćete se gurati pomalo i izvlačiti, i moraćete pomalo da se borite za prolaz do ulaza. Inače ovo je prelepa igra, ovo je zabava. Meditacija je zabava. Kada jed-

nom budete sposobni da prođete kroz gužvu u otvoreni prostor vlastitog unutaršnjeg bića videćete plamen. On je vaše unutrašnje biće. Ovaj plamen je deo velikog plamena postojanja, deo univerzalnog plamena.

13. dan

Čovek je zatvorena knjiga. Stalno čitamo nekakve vede, biblije, kurane, a nikada ne čitamo vlastito unutrašnje biće. Sve što je sadržano u spomenutim knjigama sadržano je u vama, sadržano u apsolutnoj čistoći. Vede, biblije, kurani su zatrovani. Po prirodi stvari, u momentu kada pročitate o istini ona postaje laž, čim ste je izgovorili već ste je učinili lažnom. Ona ostaje istina samo kada živi u vašoj nutrini u dubokoj tišini. Samo unutar vlastitog bića pronaći ćete miran, mali glas božji. Potrebno je ispuniti samo jedan uslov: postanite mirni, tihi, bešumni, kako biste ga mogli čuti i kako biste ga mogli razumeti.

14. dan

U vašoj istinskoj stvarnosti vi ste Bog. Možda ste zaspali i samo sanjate da ste prosjak, da ste muškarac ili žena, da ste beli ili crni, da ste ovo ili ono, da ste siromašni ili bogati, ali sve su to samo snovi. Kada um prestaje da sanja ostaje samo jedno, a to je: “Ja sam Bog”.

Umreti a da to ne saznate, značilo bi da ste stalno živeli jalovo. Čovek je ispunjen samo ako sazna “Ja sam Bog”, a to nije pitanje verovanja. Vekovima već sveštenici govore da je kraljevstvo božje u vama, ali njihove reči ne pomažu – to morate iskusiti sami. Verovanje je lako. Možete početi da verujete da ste Bog, ali će to samo biti megalomanija, samo ludilo. To je pitanje iskustva.

Kada *verujete* da ste Bog i kažete “Ja sam Bog”, to “ja” postaje vrlo važno, a Bog je samo san. Kada *iskusite* “Ja sam Bog”, ovo “ja” je samo reč, samo izgovorena reč, a jedino je Bog stvaran. U tome je razlika između ludaka i mistika. I ludak može da izjavi “Ja sam Bog”, ali on samo izjavljuje “Ja sam”. Ovde se u izjavljivanju, “Ja sam Bog” radi o pravom egu. On sebe veliča. Mistik isto tako kaže “Ja sam Bog”, ali on time izjavljuje “Ja ne postojim zato što sam(o) Bog (postoji)”.

Ne govorim vam sve ovo da biste meni poverovali. Ovo treba iskusiti. Ne dozvolite da vam život prođe, a da ovo niste iskusili. Ovo je prilika da iskusite sopstvenu realnost.

15. dan

Dok čovek ne shvati sopstvenu božanstvenost nije postigao ništa, život mu je promašen. Čovek ovo može da shvati, to je pravo svakog čoveka po rođenju; ali će morati to da zahteva i da radi na tome, da bude vrlo kreativan i koristi svaku priliku za svoj razvoj. Da se razvija izvan ljudskog, natkrili ljudsko i postane božanstven – jer je to naša realnost.

16. dan

Čovek nije mali kao što se čini, nego je ogroman, strahovito prostran. On je okeanski. Čak i okean ima ograničenja, a čovek ih nema. Čak ni okean nije toliko prostran. Čovekova prostranost je jedini dokaz da postoji Bog. Bog je drugo ime za čovekovu prostranost. Mi nismo ograničeni ni svojim telom, niti svojim umom, nego smo izvan njih.

Ceo proces sanjasa je poput ljušćenja luka. Postoje mnoge ljuske izjednačavanja, a mi moramo vrlo polako da odbacujemo sve ove ljuske, jednu po jednu. Na kraju ne ostaje ništa – a to ništa ste vi.

Jedino ništa može da bude prostrano. Nešto, bilo šta, mora biti ograničeno. Jedino ništa je neograničeno, zato je Bog krajnje ništavilo. Bog nije biće, nego krajnje ne-biće. On nije neko, nego apsolutno niko. On je samo prisustvo, beskrajno i neograničeno, a to smo mi sami. Mi nismo drugačiji od Boga; i mi smo deo tog beskrajaja.

17. dan

Sve vredno u sebi, u samoj svojoj srži, nosi sklad. Bez sklada ne postoji Bog. Sklad u postojanju dokazuje da to postojanje nešto nevidljivo povezuje. Bez sklada ne postoji ljubav. Međutim, taj nevidljivi konac niko ne može videti. Svi ovo mogu osetiti. Ljubav čini čoveka svesnim činjenice da nije sve vidljivo. Postajete svesni da možda postoji nešto više od onoga što vidite. Realnost se ne završava viđenjem. Postoji i drugi nivo osećanja, mnogo dublji i mnogo bitniji. Bez sklada nema radosti. Kada ste u skladu iz vas

spontano, prirodno zrači veselje. To postaje vaša vibracija. Skladna osoba mora biti vesela i mora biti lepa. Ovo je neizbežno, jer ne postoji ništa lepše od vedrine, niti gracioznije od harmonije.

18. dan

Ljubav nije ništa drugo nego nestajanje kapljice rose u okeanu. Uz to se ovom potpunom predavanju postojanju gubi čovekov ego. To je susret sa celinom, odbacivanje vlastitih ograničenja i identiteta. To je napuštanje samog sebe. U momentu kada napustite samog sebe, odjednom postajete okeanski, prostrani.

Mi zavisimo od svog identiteta, štitimo ga, borimo se za njega, spremni smo čak i da umremo za njega. Ovo je naprosto nerazumno jer je ego najblaža stvar u postojanju. On je samo vruć vazduh, on istinski ne postoji. On je kao mrak.

Mrak možete videti, vidite ga svaki dan, ali on kao takav ne postoji. Mrak je samo odsustvo svetlosti – samo po sebi ništa, jedino odsustvo svetlosti. Upalite svetlo i mraka neće biti, nećete ga ni videti kako izlazi. Ugasite svetlo i mrak će se odjednom pojaviti. On ne ulazi, možete držati zatvorenim prozore i vrata. Dolazi niotkuda jer ne postoji, on je samo odsustvo. On ne dolazi, niti odlazi. Svetlost dolazi i odlazi jer svetlost jeste.

Ista ova istina vredi i za ego. Ego je odsustvo ljubavi. U momentu kada unesete ljubav, ego nestaje. Ništa drugo ne morate raditi s egom; samo počnite da volite, bezuslovno da volite.

19. dan

Ljubav nije namenjena nikome posebno; samo volite - to mora biti vaša osobina. Ona nužno ne mora biti veza. Ljubav mora biti poput mirisa. Cvetu nije važno dolazi li iko da bi ga osetio. Čak u bespućima Himalaja, gde nema nikoga, cvetaju hiljade cvetova i šire se mirisi. Na Himalajima postoji cela dolina prepuna čudesnog cveća. Ljudi su je posmatrali samo sa vrhova, niko nije mogao sići jer je to bilo previše opasno. Ljudi znaju za to cveće, ali mu niko još nije osetio miris, a ono je vrlo psihodeličnih boja. Cvetovi su vrlo daleko, ali se zbog toga nimalo ne brinu, savršeno su srećni.

Ljubav mora biti vaše svojstvo. Ako volite, jednog dana ćete naprosto postati ljubav; čak ne voljenje nego ljubav. To će postati

dan velikog otkrića. Istog časa će kapljica rose nestati u okeanu i postati okean.

20. dan

Ovo je čitava tajna na putu ljubavi: nemotivisana ljubav preobražava celo vaše biće u energiju ljubavi, postati energija ljubavi znači postati božanski. Ništa drugo nije potrebno. To je više nego što čovek može da traži, više nego što može da sanja. Donosi apsolutno zadovoljstvo, daje cvetanje. Vi cvetate; u vašoj unutrašnjosti se otvaraju cvetovi svesnosti.

21. dan

Meditacija vas samo dovodi do vrata. Inače, to je najlepše putovanje – od razuma do srca, od logike do ljubavi, od saznanja do osećanja. Zato je pesnik bliže od naučnika, igrač bliže od političara, ljubavnik bliže od poslovnog čoveka. Međutim, pesnik će postati svestan ovog koraka jedino u meditaciji; inače bi čovek stao na vratima hrama okrenut leđima.

Na ovaj način stoji pesnik: stoji na vratima hrama, ali gleda napolje. Mistik stoji na istim vratima, ali gleda unutra. Njih dvojica stoje na istoj tački; razlika je samo u meditaciji. Meditacija vam okreće pogled za sto osamdeset stepeni; ne gledate napolje, nego unutra.

Smerovi pesnika i mistika su različiti. Oni su smešteni na istom mestu; pesnik i mistik stoje na istim vratima. Samo pesnik gleda napolje, a mistik gleda unutra – to čini razliku, stvara najveću razliku.

U momentu kada mistik pogleda unutra on će jurnuti unutra, ništa ga u tome ne može sprečiti. Poriv za prodiranjem (unutra) je neodoljiv.

Meditacija vam omogućava poslednji korak. Zato skupite svu snagu, neka celo vaše biće bude samo jedno, stalno pamтите ovu jednu reč - meditacija – uložite u nju svu svoju energiju kako bi mogla postati vaša realnost.

22. dan

Kod ulaska u meditaciju jedno od najosnovnijih svojstava je strpljivost. Čovek ne može da se žuri. Što se više bude žurio, to će

ovo duže trajati. Ako je sposoban zauvek da čeka – s ljubavlju i verom – ovo se može dogoditi u jednom jedinom trenutku. Može se dogoditi odmah i neposredno; sve zavisi od toga koliko je čovek strpljiv.

Dobro zapamtite, dok meditirate nikada nemojte razmišljati o ishodu. On će već doći. Verujte! Uživajte u meditaciji samoj po sebi, nemojte biti pohlepni u njoj, ne predočavajte nikakve ambicije. Kada budete mogli obavljati meditaciju a da ona ne bude sredstvo nego samo meditacija, tada će ona moći da promeni celo vaše biće.

Preobražaj je lak. Čovek mora da nauči umetnost strpljivosti – što je ljudski rod potpuno zaboravio. Svi se tako žure, svi bi odmah sve hteli. Niko nije spreman da čeka. Zato u svetu religije postoji toliko opsenara. Kada tražite instant kafu, tada će se naći trgovac koji će vam je prodati i iskoristiti vas.

Ja nastupam strpljivo, beskrajno strpljivo – tako je čudesno kada se preobražaj dogodi poput instant kafe. Međutim, uslov mora biti zadovoljen. Ovo je paradoksalno, kao i sve ostalo povezano je sa istinom; mora biti paradoksalno jer se istina nužno izuzima iz svoje suprotnosti.

23. dan

Čovek u meditaciji mora biti razigran, mora naučiti da uživa u njoj kao u zabavi. Ne sme biti ozbiljan – ako ste ozbiljni nećete uspeti. Čovek u nju mora ulaziti s veseljem. Uz to mora zadržati svest o tome da tone u sve dublje opuštanje. Ovo nije koncentracija, upravo obrnuto: ovo je relaksacija. Kada se budete potpuno opustili, prvi put ćete osetiti vlastitu realnost, suočićete se sa vlastitim bićem. Kada se nečim bavite, tako ste zabavljeni time da ne možete sami sebe videti. Vaša aktivnost stvara oko vas toliko dima i diže toliko prašine da je treba potpuno prekinuti, najmanje nekoliko sati dnevno.

Ovo važi samo za početak. Kada jednom budete naučili umetnost opuštanja, tada ćete moći nečim da se bavite i uz to da budete opušteni, jer ćete znati da je opuštenost nešto toliko unutrašnje da joj ništa spoljašnje ne može zasmetati; aktivnost će se nastaviti na periferiji, a vaše središte će biti opušteno. Zbog toga je samo početnicima potrebno prekidanje aktivnosti za nekoliko sati dnevno. Kada čovek jednom nauči ovu umetnost, bez sumnje će

moći 24 sati dnevno da bude meditativan, a uz to da obavlja sve obične životne aktivnosti.

24. dan

Meditacija vam pruža dve stvari: prvo vas učini svesnima lepote koja oko vas postoji i osetljivim na ovu lepotu, a zatim vas učini lepim i na određen način laganim. Oči vam se ispune lepotom jer je celo postojanje lepo; samo treba da pijemo s tog izvora, treba samo da dopustimo da lepota uđe u nas.

Obično čovek nije svestan lepote koja okružuje postojanje. Svesniji je onoga ružnog, zato što um stalno traži negativno. On broji trnje, a propušta ruže. Broji rane, a propušta blagoslove. To je put uma.

U momentu kada se budete okrenuli meditaciji, kada se budete samo malo stišali i budete smireniji, opušteniji i mirniji u svom biću, odjednom ćete postati svesni lepote stabala, oblika, lepote ljudi i svega što postoji.

Sve je lepo jer je puno božanskog; čak su i stene preplavljene božanskim. Nema ničega što ne bi bilo božansko. Kada jednom započnete da saznajete sve ove divne dimenzije, krajnji ishod će biti da ćete, okrepljeni ovim divnim iskustvom – muzikom, poezijom, plesom i svečanošću, ljubavlju – vi postati lepi. Prirodni je ishod da se gracioznost rađa u vašem biću. Ono započinje da zrači. Ovo svi mogu videti, sem onih koji su odredili da neće, ali to je druga stvar. Ako čovek želi da vidi, to će biti vidljivo. Samo ljudi kojima je određeno da ostanu zatvorenih očiju, naravno, ovo ne mogu videti.

25. dan

Ruže su prelepe, lotosovi cvetovi su prelepi, ali nisu ni jedni ni drugi cvetovi lepote. Oni su naravno lepi, ali nisu cvetovi lepote. Cvetovi lepote cvetaju samo u vašoj najskrivnijoj srži. Oni rastu u vašoj unutrašnjosti, kada preobrazite svoje mogućnosti u realnost. Kada jednom zaista postanete biće, tada životu nema više šta da se doda, kada ste u potpunosti iskusili život, tada nešto u vama procveta. Ovo cvetanje vam prvi put donosi poklon postojanja.

Postoje mnogi pokloni postojanja – rođenje je poklon, život je poklon, ljubav je poklon – ali najvredniji poklon dobijate kada

vaša svesnost postaje lotosov cvet. Kada jedinstveni cvet lepote procveta u vama. U Japanu se to naziva satori, a u Indiji mi to zovemo samadhi. Može da se prevede kao pravi zanos.

26. dan

Lotosov cvet simbolizuje potpuno cvetanje svesnosti. Sada ste zatvoreni kao pupoljak, zato se ne širi vaš miris. Sanjas je proces otvaranja latica lotosovog cveta. On je kao izlazak sunca. Biti s učiteljem znači ulaziti u svet obasjan suncem. Kako sunce izlazi, tako lotosov cvet lagano otvara svoje laticice. Prirodno, one se ne smeju prisiljavati i oslobodiće se prelep miris. To je miris blaženstva, miris slavlja. Čovek dolazi do ispunjenja, postaje potpuno zadovoljan, jer je predao celu svoju sudbinu, prelio je u egzistenciju. Sve u čemu je čovek mogao učestvovati i što je mogao stvoriti on je učinio. To je osnovni postupak kreativnosti i iza njega se čovek, naravno, oseća potpuno zadovoljen i ispunjen.

27. dan

Volite sami sebe, jer ćete jedino kroz tu ljubav postati skladni i jedinstveni. Nemojte sebe osuđivati. Dobili ste prelepo telo, i prelep mehanizam koji se naziva umom. Ako ga budete ispravno koristili, biće neverovatno važan. Postane li vam gospodar, biće opasan. Ostanete li gospodar neće biti problema, jer će vam beskrajno služiti. Dobili ste dušu – deo egzistencije. Čovek ne može tražiti više.

28. dan

Svetlost je moguća, ali samo u ljubavi. Bez ljubavi je moguć jedino mrak. U unutrašnjem svetu ljubavi i svetlosti one su sinonimi, ne radi se o različitim stvarima. Zato čovek koji želi da bude pun svetlosti, koji želi da bude prosvetljen, mora bezuslovno da voli.

Ljubav ne sme da zahteva. Zahtevi bi poružneli i razorili. Ako postavljate zahteve u ljubavi, prestaće da bude ljubav i postaće pohota. Uz to postaje politička igra i želja za moći.

Dopustite svojoj ljubavi da ostane čista i dozvolite joj da ostane slobodna, ne postavljajte joj ograničenja. Neka ne bude namenjena nikome posebno i tako će polako nestati pitanje koga ćete i

šta ćete voleti, preostaće jedino pitanje kako ćete voleti. Predmet ljubavi nije bitan.

Kao što je telu potreban dah, on je njegov život, duši je potrebna ljubav, ona je duševna hrana. Što budete više voleli, više ćete imati duše. Kada ljubav postane beskrajna i duša će postati beskrajna. Kada vaša ljubav ne bude znala za granice, one neće postojati ni za vaše biće. O tome se zaista radi u objavi Boga, to je objava ljubavi i ništa više.

29. dan

Ljubav je najsigurniji način za istinsku pobedu, ali on je vrlo čudan i paradoksalan jer ljubav počinje u predanosti, a završava u pobedi. U ovome je paradoks: ljubav ne želi da pobeđuje, ali predaja donosi pobedu.

Ljudi koji pokušavaju da pobeđuju osuđeni su na neuspeh. U očima sveta oni možda izgledaju kao pobednici, ali njihova pobjeda nije prava jer će je odneti smrt. O sebi mislite kao o pobedniku samo kada vam pripadne nešto od besmrtnog. U ljubavi po prvi put spoznajete delić besmrtnosti, ona otvara prvi prozor izvan smrti. Čovek koji upozna ljubav prisiljen je pre ili kasnije da upozna egzistenciju, samo mora stalno produbljivati svoju ljubav. Volite i ljubav samu, tada će pobjeda biti vaša.

30. dan

Budite iznutra dobri, a spolja volite. Možete biti dobri i jadni – tada će dobrota odumirati. Mora da se deli kako bi ostala živa i nastavila da teče, kako bi bila sveža i mlada.

Stara tradicija takozvanih religioznih ljudi je vrlo siromašna; u njoj nije bilo mesta za ljubav. Naravno da i oni tragaju za blaženstvom i tu i tamo nalaze pomalo blaženstva i dobrog, ali su bili vrlo pohlepni i jadni. U toj pohlepi i tom jadu sve što su pronašli bilo je ubijano, razarano, otrovano; ostali su tužni. Svi sveci izgledaju tužni, imaju izdužena lica, bez smeška, bez imalo ljubavi, bez imalo deljenja.

Jedna od osnovnih stvari je da blaženstvo (dobrota) raste dok ga delite s drugima, inače umire. Ako slučajno i pronađete njegov izvor, ubrzo ćete ga iscrpiti. Ako želite postati neiscrpn, tada delite, delite koliko god možete. Nikada ne razmišljajte o tome da li to drugi

ljudi zaslužuju. Tada bi to bili interesi pohlepnog čoveka, jdnog čoveka, bila bi to trgovina.

Čovek koji želi da deli neka ne razmišlja da li to drugi zaslužuju ili ne. Koga je za to briga? Ako oni prihvataju da dele s vama, tada je to dovoljno. Budite im zahvalni za to.

Delenje blaženstva (dobrote) je ljubav, a kroz tu ljubav se razvija blaženstvo (dobrota). Što više volite, postajete sve bolji; što postajete bolji, to više volite. Ljubav i dobrota hrane jedna drugu. Između njih vi postajete celovito biće.

31. dan

Um je zid, a meditacija je most. Zid razdvaja, a most spaja. Jednom kada se budete sjedinili sa celinom, postaćete jedno od stabala, jedna od planina, reka i zvezda, sunce i mesec. Tada je beskraj celine vaš i sve njene radosti postaju vaše. Život prvi put zadobija slobodu jer nestaju sva ograničenja – a to je iskonska želja ljudskog srca.

Stalno tragamo za sjedinjenjem; svesno ili nesvesno želimo da se stopimo sa celinom jer jedino u tome život doseže svoj najviši vrhunac, zanos dostiže svoj Mont Everest.

PETI MESEC

IGRAJTE SE SA ŽIVOTOM

1. dan

Dok egzistencija ne pleše u vama, ne postoji nikakav ples. Dok se postojanje ne veseli u vama, nema nikakvog veselja Pomerite se tako da ne stojite između sebe i egzistencije. Otklonite ego, samu ideju o “ja”, potpuno se ispraznite i započnite prihvatati. U momentu kada vaša praznina bude potpuna, celina će početi da vas obasipa milionima radosti i milionima cvetova.

2. dan

Sanjasa je tačno definisana predanosti Bogu. Čovek počinje da živi ne kao ego, nego za celinu, počinje da živi kao sredstvo Boga. Čovek postaje kao šuplja trska, tako da ga Bog može pretvoriti u flautu. Čovek se isprazni od sebe.

To je sve što treba učiniti. Čovek treba da se isprazni od sebe. Kada bude prazan, dogodiće se nešto tajanstveno, nešto neobjašnjivo. Nešto natprirodno će započeti da se spušta u vas, neka nepoznata sila će početi da peva kroz vas i da pleše kroz vas.

Ova nepoznata sila je Bog. Bog nije osoba, nego samo ime za sve što je tajanstveno, za sve natprirodno, za sve iznad shvatanja i za sve što intelekt ne može da razume. Biti posvećen čudesnom i tajanstvenom jeste jedini način da se lepo i smireno živi. Inače ljudi samo životare. Njihov život ne može da postane ples.

3. dan

Sve što je veliko uvek je poklon egzistencije. To nikada nije naše postignuće, zapravo događa se samo kada smo potpuno odsutni. Ljubav se događa kada ste odsutni, istina se događa kada ste odsutni, dobrota se događa kada ste odsutni. Kada ste prepuni sebe ništa se ne događa. Tada pokloni dolaze, a vi niste spremni ni da ih primite. Ego uopšte ne želi da prima. Možemo primati poklone egzistencije samo kada smo potpuno prazni; što smo prazniji to je bolje.

Egzistencija nije siromašna, ona daje i daje mnogo, ali mi nismo spremni da primimo. U sebi nemamo prostora za primanje

njenih poklona. Zato započnite da se praznite i tako ćete se pomeriti u pravom smeru.

4. dan

Bog u meditaciji je jedini pravi Bog. Svi drugi bogovi su izmišljeni – izmislili su ih spretni sveštenici, pohlepni umovi ili strah. Jedini pravi Bog koji nije izmišljen doživljava se u meditaciji, jer ona od vas zahteva da odbacite sve misli, uključujući i misao o Bogu.

Kada sve misli i želje budu odbačene, kada sva vaša saznanja zajedno s umom od samog početka budu otklonjena na stranu, neće više biti nikoga ko bi izmišljao. Sada ćete saznati ono što jeste.

5. dan

Čovek na sve načine pokušava da postigne dobro; skuplja jući novac, postajući moćan, postajući vredan poštovanja i pun znanja. Međutim svi ti načini su osuđeni na propast, ne mogu vam doneti dobro. Dobro dolazi samo na jedan način, a to je vašim postajanjem svesnijim. Što ste svesniji, to postajete bolji, a što ste manje svesni to ste jadniji.

Kada svesnost postane veća a nesvesnost se smanjuje postajete dobri, sve bolji i dobri. Počinjete da se otvarate kao cvet. Mi smo kao zatvoreni pupoljci. Kada blaženstvo dođe postajemo cvet. Mi na istoku kažemo da čovek postaje lotosov cvet, lotosov cvet od hiljadu latica. U svakom čoveku je seme, pupoljak, ali je potreban veliki napor da se postane svesnim.

Nesvesnost je bila naš običaj kroz toliko života i tako nam gotovo postala priroda. Zato od sada pokušajte da budete što svesniji u svemu što radite, mislite ili osećate. Ovo su tri dimenzije u kojima morate postati pažljivi, budniji i više morati biti svedok. Svedočenje je vaša prava priroda, a ono se pojavljuje između te tri stvari. Kada jednom naučite tajnu umetnost svedočenja, upознаćete alhemiju preobražaja tamnog kopna u svetlost u vašem biću.

6. dan

Kada činite nešto kreativno vrlo ste zadovoljni. Kada završite sliku obasuce vas tišina. Osetićete zadovoljstvo, važno,

značajno; učinili ste nešto, učestvovali ste u božjem poslu. On je stvoritelj, a vi ste stvaralac na sopstveni način. Taj način je skroman, ali ste uvek učestvovali, hodali ste s Bogom – možda samo nekoliko koraka, ali hodali ste s njim.

Vrhunski postupak kreativnosti jeste cvetanje vaše svesnosti, posle toga nikada ni za trenutak nećete ostaviti Boga. Tada će celo hodočašće biti biti s njim i unutar njega. Prirodno da će tako nastati neopisivo zadovoljstvo. Ne postoji veće i lepše zadovoljstvo od ovog, to je sam vrhunac.

7. dan

Ljudi stalno rade hiljadu drugih stvari umesto da se vrate kući. Ako su jadni oni će i dalje za to okrivljivati druge. Žena, društvo ili država stvaraju probleme, muškarac misli da je zbog toga jadan. Postoji hiljadu i jedan izgovor. Uvek mogu da se pronađu, uvek su dostupni. Ako ih ne pronađete, možete ih izmisliti. Ali ni jedan izgovor neće pomoći, izgovor će samo još povećati jad. Ne postoji izgovor za jad osim istine, a istina je to da ste vrlo daleko od svog bića. Zato kad god osetite da ste jadni, uđite u meditaciju, stišajte se, promotrite svoj rad, postanite svedok toga, ne identifikujte se s tim. Na vaše iznenađenje jad će se smanjivati što ga duže budete gledali. Kada budete savršeno budni i pažljivi, on će naprosto nestati kao da ga nikada nije ni bilo. Neće ostati ni traga. Odjednom shvatate da ista energija koja je postala vaš jad sada postaje dobro koje vas obasipa. Došli ste kući.

8. dan

Život je nešto silno lepo, ali mi toga nismo svesni, slepi smo. On je svečanost, ali nismo osetljivi da bi ga primili.

Život je savršen, ali smo mi gotovo neosetljivi. Zato je čitav problem u tome kako biti osetljiviji, kako postati življi, kako postati otvoreniji i ranjiviji, tako da čovek može osetiti život koji ga okružuje. U momentu kada idemo u korak sa životom, život je Bog i nema nikakvog drugog Boga.

Život ne poznaje smrt niti rođenje, on je večan, a mi smo deo te večnosti. Međutim, mi smo tako zardali, ogledala naših bića su toliko mutna da više ništa ne odražavaju. Naš um je poput sloja prašine na našoj svesnosti; zato se ništa ne odražava i mi ne sagleda-

vamo realnost. Vidimo samo prašinu svojih misli, želja, uspomena, snova; a oni nisu realnost. Dok sva ova prašina ne bude očišćena nećemo biti sposobni da reflektujemo realnost.

Kada se čovek stišava, smiruje, postaje budniji i osetljiviji život postaje veličanstven, lepši, bolji. Ovo je veliki poklon. Međutim, mi gubimo vreme i prilike; ne prihvatamo ovo što nam se daje. Mi ovo ne zaslužujemo.

9. dan

Mi smo stranci na ovoj zemlji. Naš pravi dom je na drugoj obali. Ovde smo samo da bi se pripremili za razvoj, da bismo sakupili iskustva i sazreli, kako bismo mogli da budemo prihvaćeni na drugoj obali. U ovaj život dolazimo kao deca u školu. On je mesto za učenje, a ne naš dom. Naučite koliko god možete, iskustva neka budu što dublja. Pustite da vam život bude višedimenzionalan, ali zapamtite jednu stvar; ovo nije vaš dom, zato nemojte da se vezujete, nemojte biti sebični, nemojte zavisiti ni od od čega jer ako budete ovo činili ko će doći na drugu obalu?

Kada dođe veće dete se vraća kući. Celog dana je u školi, a naveče se vraća. Škola je potrebna, bez nje ne može da se razvije. Sa svim zadovoljstvima i bolima, glupostima i mudrostima, svim radostima i žalostima polako učimo ravnotežu i usredsređenost. Prolazom kroz mnoge agonije i ekstaze nešto u nama sazreva i sjedinjuje se. Kada budemo spremni, po nas će doći čamac s druge obale i odvešće nas kući. Međutim, jedino kada smo spremni. Inače se stalno ponovo vraćamo, sve dok ne naučimo lekciju.

10. dan

Čuo sam priču o velikom pevaču. On je pevao pesmu, a ljudi su ga slušali jer su bili zaljubljeni u muziku. Kada je završio jednu pesmu, publika je zahtevala; "Još jednom! Opet!" Ponovo je otpevao istu pesmu, srećan što su ga primili tako dobro. Kada je završio, publika je povikala još glasnije; "Opet! Još jednom!" Još jednom je otpevao istu pesmu. Kada je završio treći put, publika je zahtevala još glasnije "Još!" Tada je rekao: "Ali ja vam mogu pevati i druge pesme." Iz publike se oglasio čovek: "Dotle dok ovu ne otpevaš dobro, mi ćemo zahtevati još, još, još."

To se dešava u životu. Dolazite ponovo i ponovo. Odlazite kada umrete, ali ponovo dolazite sve dok ne naučite lekciju. A lekcija se može naučiti.

11. dan

Na svetu postoje samo dve vrste ljudi: ljudi koji se žale i ljudi koji su zahvalni. Oni koji se tuže ostaju jadni, srce im se nikada ne otvara i nikada ne postaje cvet. Njihov pristup je negativan, stalno gledaju mračnu stranu stvari, a nikada svetlu. Broje trnje, a nikada ne cene ruže. Kada počnete da cenite lepotu cveća i tišinu mraka, radost reke koja juri prema okeanu, nešto će se otvoriti u vašoj unutrašnjosti, počecete da se razvijate, više nećete biti zatvoreni. Zahvalnost postaje most između vas i postojanja, postajete sve osetljiviji, sve poetičniji sve više estetični. Vaša osetljivost vas čini čini svesnim beskrajne lepote što vas okružuje i nedostižne, neizmerne tajne, bez početka i kraja.

Osećaj da smo deo ovih velikih tajni jako nas veseli. Zahvalnost je molitva, a dobrota je miris zahvalnosti.

12. dan

Ako ne doprinosi životu čovek se ne može osećati dobro. Zato mnogi ljudi traže dobro, ali ne uspevaju iz jednostavnog razloga što nisu kreativni i ništa ne stvaraju. Postoji jedna jedina realnost na ovom svetu, a to je radost stvaranja. Stvorite bilo šta; pesmu, kompoziciju, malo muzike..., dok nešto ne stvorite ne možete se osećati zadovoljnim. Samo stvaranjem nečega učestvujete u božjem biću. Bog je stvoritelj celine, a kada vi stvorite neku malu stvar na svoj skroman način postajete deo Boga. Ovo je jedini način da se premosti ponor između vas i Boga. Druge molitve ne mogu pomoći, kao ni obred bilo kakvog značenja. Oni su samo strategija lukavih i spretnih sveštenika.

Istinska molitva je u kreativnosti, ali kako ćete stvarati ako ne poznajete svoje mogućnosti i smer kojim treba ići tako da budete stvaralac i postignete zadovoljstvo?

Delovanje meditacije vas samo čini svesnim vlastitih mogućnosti. Ono samo baca svetlo na vašu unutrašnjost, usmerava svetlost na vaše unutrašnje biće kako biste mogli da pročitate poruku.

13. dan

Čovek u sebi nosi smisao za muziku. Kada kažem čovek, mislim na sve ljude. Kada kažem muzika ne mislim na običnu muziku. Svako ne može biti muzičar u svakodnevnom smislu, samo retki pojedinci imaju taj dar.

Ovo je nešto urođeno, prirodjeno. Meni muzika označava nešto potpuno drugačije, mislim na unutrašnje iskustvo sklada. Ovo je mnogo muzikalnije od obične muzike, a nisu mi potrebne ni vežbe, ni instrumenti, niti virtuoznost. Sve što je potrebno je da se sluša u dubokoj tišini. Ona je već ovde, ona je vaš vlastiti život. Zen budisti je zovu zvukom pljeska jedne ruke.¹

Za svakodnevnu muziku su uvek potrebne dve stvari; može se samo pomoću njih stvoriti. Ako svirate gitaru moraćete koristiti svoje ruke na žicama. Samo pomoću napetosti koju stvarate svojim prstima stvorićete muziku. Međutim, unutra je muzika nešto što postoji od samog početka. Ona je poput otkucaja srca, malo dublja i tajanstvenija od otkucaja srca. Ovo su otkucaji vašeg istinskog srca.

14. dan

Postoje dve reke svesnosti. Jedna je filozofska – na Zapadu je Aristotel otac filozofije, ona potiče od njega. Druga je mistika. One su sasvim različite reke. Mistika nema ništa sa filozofijom, ona je uvrežena u iskustvu egzistencije. Gotovo se uvek događa da sledbenici nekog velikog mistika budu podeljeni između ove dve struje.

Pravi sledbenici, koji su zaista razumeli i voleli svog učitelja, postaju mistici; a oni koji su razumeli njegove reči postaju vrlo obrazovani i postaju filozofi.

Sokrat je bio mistik. Njegov učenik Platon je izgubio trag i postao filozof. Aristotel je bio Platonov učenik.

Od sada na dalje zapamtite: moj put je put mistika, a ne filozofija. Ja verujem u dobrotu, a ne u teorije o dobroti. Želim da je okusite, a ne samo da o njoj razmišljate. Besmisleno je razmišljati o hrani, to vas neće nahraniti. Glupo je razmišljati o vodi dok reka teče i vi možete ugasiti svoju žeđ. Postoje glupi ljudi koji sede ili stoje na

¹ Za pljesak su potrebne dve šake. Kada ukazuju na zvuk pljeska jedne šake Zen budisti ukazuju na nadilaženje dvojstva i dualnosti, na transcendenciju uma koji funkcioniše na dvojstvu.

obali razmišljajući i teoretizujući o vodi, pronalazeći od čega se ona sastoji a umirujući od žeđi.

Zato nemojte biti mislilac, nemojte biti filozof, budite mistik. Sledbenici sanjase moraju biti mistici, moraju iskusiti postojanje. Ovo je deo ostvarenja.

15. dan

Na život ne treba gledati kao na prozu, nego kao na poeziju. Ovo je religiozni pristup mistika. On ne gleda pitajući, nego gleda sa divljenjem i čuđenjem. Ne razmišlja o egzistenciji, nego je oseća. On otvara svoje srce. Umesto da koristi glavu, širom otvara vrata i prozore svog srca. Dopušta suncu, vetru i kiši da uđu. Pod ovim podrazumevam poeziju. Mistik je pesnik u osnovnom smislu. Možda i ne piše poeziju, nije važno jer on živi poeziju, sam je poetičan. Zaboravite sve o svom razumu, postanite nerazumni i prepuni srca. Ne postoje problemi u životu, svi problemi su proizvod uma.

Život je tajna koju treba živeti, a ne tajna koju treba rešavati. Živite ga, uživajte u njemu, pevajte s njim, plešite s njim, igrajte se s njim. Ne pokušavajte da budete filozof, budite pesnik i sva radost će postati vaša. Moći ćete da dosegnete pravo blago, kraljevstvo božje koje je dostupno samo pesnicima.

16. dan

Sve što čovek čini da bi objasnio Boga je destruktivno. Umesto da čini svet religioznim, učinio ga je manje religioznim. Sve zamisli su tako neadekvatne da mogu zadovoljiti samo ograničene ljude. Ako imate imalo pameti, tada vas neće moći zadovoljiti nijedna religija. Samo malo inteligencije, ne mnogo, i nijedna vas religija neće moći zadovoljiti. Sve religije imaju pukotine i ovekovečuju gluposti. Na primer, devica je rodila Isusa Hrista i to je najosnovnija stvar. Ako želite biti hrišćanin, morate u ovo verovati. Ako u to ne verujete niste pravi hrišćanin...

Istinski mistici uvek čute o Bogu jer se pravi Bog saznaje jedino u tišini.

Zato odbacite sve ideje o Bogu i dok postajete sve mirniji, do potpune tišine, on će doći vrlo tiho i neprimetno i jako vas iznenaditi. Ne možete čuti njegove korake. U jednom momentu ga nema, a u

idućem je on tamo i vi ste preplavljeni njime. Nećete više biti ista osoba, a i svet će se promeniti.

17. dan

Čovek je moćan kada je u zajedništvu sa egzistencijom, bez nje je potpuno nemoćan. Kada ste uključeni u egzistenciju imate beskrajnu snagu, a isključeni ste naprosto prazni. Nažalost milioni ljudi žive isključenim životom, zato postoji toliko jada, osećanja nemoći i praznine, toliko osećanja jalovosti.

Svako jednom ustanovi da je život apsurd, izgleda kao da nema nikakvog smisla. Čovek živi i dalje jer se boji samoubistva, boji se smrti i konačno se miri sa svojim praznim životom. Čovek nikada ne zna šta će se desiti u smrti i posle smrti, zato je bolje nastaviti životariti za vreme dok postojite i nadati se najboljem. Međutim, ljudi su isključeni i u tome je celi problem. Religija je samo umetnost ponovnog uključivanja u postojanje. Tada ćete biti tako puni snage i da će ona izbijati iz vas, moći ćete je podeliti s drugim ljudima jer je ne možete iscrpsti. Zapravo, imaćete je sve više, što je budete više delili.

18. dan

Živimo u čežnji. Ona označava nezadovoljstvo, šta god da se dogodi nije dobro, nije dovoljno, treba nam još. Želja se nikada ne ispunjava. Ona je po svojoj prirodi neispunjiva.

Možete imati sve šta god želite, a u momentu kada to imate želja iskače ispred vas i traži još više. Njena pohlepa nema granica, ona je bezgranična. Ovo je poput horizonta. Ono deluje tako blizu, do njega možete doći za jedan sat ako trčite. Međutim, do horizonta nikada ne možete doći. Rastojanje između vas i horizonta ostaće uvek isto jer ono ne postoji. Ovo je privid. Zemlja se nigde ne sastaje s nebom, samo se čini da je tako. Isti je slučaj i sa željama. Samo se čini da čovek može dohvatiti tu tačku ako postigne ovo ili ono i da će tada biti zadovoljan. "Biću srećan, biću zadovoljan." Ali, to se nikada ne događa.

Čovek mora shvatiti želju i njenu jalovost. U samom tom razumevanju čežnja nestaje i čovek je kod svoje kuće, u dubokom miru. Kada nema želja, nema nemira. Čežnja je jedino nemir.

19. dan

Naše želje su snovi, sve naše misli su snovi u kojima stalno živimo, zato što spavamo. Snovi mogu postojati samo kada spavamo. Nestaju kada se probudimo. Izaći izvan snova znači buđenje. Vreme je, zaista ste spavali kroz mnoge živote. Vreme je da se probudite jer je retka takva prilika, a lako se propušta. Zato uložite svu svoju energiju u buđenje. U početku ovo izgleda gotovo nemoguće, kako to da se učini? Međutim, ako čovek i dalje pokušava u snu će se vrteti i pomerati i u tome će morati sam san da se prekine. Samo kratkotrajan pogled na sopstveno budno biće biće dovoljan da pokrene novi proces u vašem biću. Tada će takvi trenuci buđenja biti češći, a na dan kada se sasvim probudite, ovo će trajati 24 sata dnevno, čak i kada budete spavali, bićete budni i svesni – telo će spavati, a duša nikada neće spavati. Kada čovek bude celog dana budan, čak i kada se telo odmara, tada će biti zadovoljan jer je stigao. Dok se ovo ne ostvari, nastojte svim snagama, nemojte ostaviti nijedan kamen na miru.

20. dan

Mi ne spavamo u običnom, nego u metafizičkom smislu. Ne znamo ko smo i kako bismo onda mogli biti budni? Ne znamo ništa bitno, znamo samo mnogo suvišnih stvari, znamo sve o Mesecu, Suncu i Zemlji, poznajemo istoriju i zemljopis, ali ne znamo ništa o sebi. Ne znamo ništa o onome ko zna. Ovo bi trebalo da bude osnovni zadatak svakog pravog obrazovanja.

Prvo bi trebali postati svesni sebe i toga ko ste, a to možete postići jedino sami.

Ja vas mogu poznavati, ali ćete morati da se odazovete. Moraćete skupiti dovoljno hrabrosti da izađete iz mraka vekovnih običaja, da se probudite iz dugog sna. Kada budete probuđeni život će postati ples, pesma, blaženstvo i blagoslov.

21. dan

Veliki je poklon da se bude čovek, ali vrlo malo ljudi to shvata. Mogli biste biti bilo šta u ovom ogromnom svemiru; stena, zelje, krompir, bilo šta. Nemate kome da se požalite. Ono šta jeste to ostajete i ovde se ne može ništa učiniti. Šta može jedan krompir?

Vrlo malo ljudi shvata da su ljudska bića i da imaju beskrajne mogućnosti za razvoj.

Silna lepota ljudskog postojanja jeste u tome da se jedino kroz ljudsko postojanje može dosegnuti do Boga. Ovo je osnovni zahtev. Životinje ne mogu do Boga, to može jedino čovek. Ne čak ni svi ljudi, nego oni koji su zaista budni, zaista svesni. Ta manjina ljudi stvara most između sebe i Boga. Bez tog mosta život bi bio besmislen i velika prilika bi se vrlo lako mogla izgubiti.

22. dan

Postoji mnogo pogrešnih puteva prema Bogu. Samo je jedan ispravan. On će samo misliti da se pomiče, ali se neće nikada pomaknuti. Strah vas prirodno tera u bekstvo u kome ćete se udaljiti od Boga umesto da mu se približite. Sve religije uče ljude da se boje Boga, religiozni ljudi se nazivaju bogobojažnim. To je zaista smešno – religiozna osoba nikada se ne boji Boga, ona ga voli.

Čovek se takođe može pokrenuti prema Bogu zbog pohlepe, ovo je isto tako pogrešan način. Pohlepa je želja za iskorišćavanjem, znači da vi imate želje koje Bog treba da ispuni, a ne da je on vaš cilj. Želite novac, želite moć, želite raj i sva rajska zadovoljstva. Zato što se sve ovo može postići samo uz božju pomoć, vi ste se prisiljeni obratili Bogu, ali ovde je on sredstvo, a ne cilj. Svoditi Boga na sredstvo vrlo je ružno i neukusno. Bog je krajnji cilj, nema ničega izvan njega.

I tako dalje i tako dalje... postoje mnogi pogrešni načini. Svi oni izgledaju kao putevi, a zapravo su zidovi. Jedini pravi način je ljubav. Volite više i jače, volite u ime ljubavi i iznenadiće vas nove pojave oko vas; osetićete prisustvo Boga.

23. dan

Uvek kada ste u prostoru ljubavi njega ispunjava Bog. Kada jednom osetite radost ispunjenja Bogom, ostaćete da živite u ljubavi 24 sata dnevno. Tada će ona postati vaše prirodno stanje, a Bog postaje vaše unutrašnje iskustvo. Ljudi su samo kroz ljubav dosegli Boga; a oni drugi su odlutali i zalutali. Ljubav je moja poruka, ali nemojte zavisiti od reči “ljubav”, nemojte se njom zaklinjati, treba da je iskusite.

24. dan

Srce puno ljubavi, razumevanja i vere definiše religioznu svesnost. Ove osobine su potrebne jer bez njih čovek nikada ne može postati svestan Boga, ljubavi, lepote i beskrajne divote postojanja.

Postojanje se saznaje uz pomoć srca, a ne pomoću razuma. Srce doseže postojanje u dubokoj ljubavi i veri; nema drugog načina komuniciranja s celinom.

Ove osobine nas polako preobražavaju, one pretvaraju sumnjičavu zbrku u apsolutnu sigurnost znanja. One će vas preneti iz haosa razuma u harmoniju srca. Zapamtite ih.

25. dan

Molitva ne znači kazivanje nečega Bogu ili traženje nečega od njega. Molitva je slušanje Boga. Ako već morate nešto da kažete, to jedino može biti hvala. Biće dovoljno i obično “da”.

Organizovane religije širom sveta uče ljude nepotrebnoj molitvi. Ljudi ponavljaju molitve kao papagaji. Izgubile su svoje značenje, postale su obredi, one su samo formalne. Morate naučiti istinsku molitvu koja se sastoji od tišine i pažljivog slušanja. Bog želi nešto da vam prenese. On vas traži, ali nikada vas ne nalazi jer ste stalno zaposleni. Budite tihi, oslobodite se obaveza, budite dostupni i uskoro ćete začuti miran mali glas u svojoj unutrašnjosti. Bog ne govori spolja, nego iz vaše najskrivenije srži, on je već tamo. Istinska molitva se sastoji od povezivanja s vašom najskrivenijom srži. U momentu kada se povežete osećate takvu dobrotu i zanos da se samo možete pokloniti u dubokoj zahvalnosti.

26. dan

Vernika je mnogo, svet ih je pun. Crkve, džamije, hramovi i sinagoge pune su vernika. Ja ih ne nazivam vernicima, oni samo slede običaje. Samo obožavaju simbole. Njihovo srce ne poznaje ljubav, niti oni žude za Bogom, jedino obavljaju društvenu dužnost. Možda su se odali toj dužnosti, pa ako je ne obave osećaju da im nešto nedostaje. Mene ne zanimaju obredi. Ne učim vas određenoj molitvi koju biste ponavljali kao papagaj, niti nekim formulama na arapskom, hebrejskom ili sanskritu; na nekom mrtvom davno zaboravljenom jeziku. Ne učim vas ničemu nerazumljivom, nego vas učim kako ćete zavoleti lepotu egzistencije koja vas okružuje. Ovo je

istinsko obožavanje jer se Bog pojavljuje svuda i dostupan je na hiljadu načina – u stablima, sveću, pticama, planinama, suncu, mesecu, ljudima i životinjama. Osetite ga. Umesto da verujete osetite lepotu egzistencije, osetite divotu svemira i zvezdane noći.

Ako se ne možete pokloniti prelepom zalasku sunca, neće vam pomoći nikakva crkva ili hram. Ako za vas nije čaroban udaljeni zov kukavice, tada ste mrtvi, tada vam se ne može dogoditi da poštujuete Boga, to se može dogoditi samo kada vam srce kipi od života.

27. dan

Nikada se ne obazirite na to šta drugi ljudi govore o vama, nikada to ne primećujte. Uvek mislite samo na jedno: “Moj sudija je Bog. Mogu li se suočiti s njim?” Neka to bude kriterijum za celi vaš život i nećete pogrešiti. Čovek treba da stane na vlastite noge i da uvažava samo jedno: “Sve što radim mora biti u skladu s mojom vlastitom svesnošću. Moja svesnost odlučuje.” Tada će Bog biti vaš sudija.

28. dan

Svakog čoveka Bog jednako uvažava. U egzistenciji nema podvojenosti, ona je potpuno celovita. Ali to ne znači da je hladna, naprotiv ona je vrlo topla, puna ljubavi, zaštite i brige. Mi nismo otvoreni za ovu njenu toplotu, nego smo zatvoreni. Problem je u nama, a ne u egzistenciji. Zato su vekovima sva nastojanja ista – pomoći ljudima da se otvore kako bi mogli da komuniciraju sa zvezdama i oblacima, suncem i mesecom jer je ova ukupnost Bog. Ne postoji drugi Bog osim egzistencije. Dok se ne otvorite bez straha, nećete biti svesni šta propuštate. Propuštate i život i ljubav i istinu. Skupite hrabrost i otvorite se svim lepotama i blagoslovima. Ovo će sve biti vaše, ako budete zatražili.

29. dan

Sveštenici vekovima toliko osuđuju ljude da se svi osećaju poniženima. Svi o sebi misle: “Ja sam bezvredan”. Tako su sveštenici polako uništili svako samopoštovanje i stvorili u svakom čoveku podelu na sudiju i osuđenika. Sudija je po njihovim rečima vaša svest, a osuđenik vaš instinkt. Ova podela vas drži u neprekidnoj svađi sa samim sobom i u neskladu. Vi ste u neprijateljstvu sa

samim sobom, a to nije način da se upozna egzistencija. Prvo morate zavoleti sebe onakvim kakvi jeste jer egzistencija vas takve i voli. Ovo ne znači da ćete uvek biti isti, ovo je prvi korak u preobražaju. Ako budete voleli sebe, moći ćete brže i uspešnije da se razvijate.

30. dan

Bog je uvek u nama. Problem je na našoj strani, mi nismo s njim. Kada on ne bi bio s nama ne bismo mogli postojati ni jednog jedinog momenta. On je naš život, on u nama diše i kuca našim srcima. On je naša svesnost. Uvek je s nama, ali mi nismo uvek s njim. U momentu kada smo i mi s njim zbiva se ključna promena. Postajete svesni značenja pesme života i postajete svesni koliko vam je mnogo predato i poklonjeno. Tada osećate beskrajnu zahvalnost koja je osnovna srž religije, sama njena duša. Sve drugo su samo obredi. Osećati zahvalnost znači biti religiozan.

31. dan

Ovo je zakon postojanja: istina se može osvojiti, može se prizvati. Čovek treba da bude samo domaćin za onostranog gosta. Ovo nazivam meditacijom. Ona će vas isprazniti od suvišnog, isprazniće vas potpuno i tako ćete postati prostrani, moći ćete da prihvatate i postaćete osetljivi, ranjivi, dostupni. Svi ti kvaliteti omogućiće vam da predano pozivate – da pozivate nepoznato i neizrecivo, ono što će vam ispuniti život i bez čega je on samo vežba u čistoj jalovosti. Čovek ne može da učini ništa osim toga, samo da poziva i čeka. Ovo nazivam molitvom. Poziv i čekanje u dubokoj veri da će se dogoditi, i ono se događa. Uvek se događalo. Ovo je istinski zakon postojanja.

ŠESTI MESEC

VI STE NEBO

1. dan

Jedina osnovna stvar je svesnost, a ljudi se gube u nebitnom. Zaboravili su na bitno. Spremni su da prodaju bitno za nebitno. Tako su svi prodali svoju dušu za nebitno, prodali su svoju dušu i postali bezdušni.

2. dan

Čovek treba da bude svetiljka u svojoj unutrašnjosti. Zaboravite zamisao da će vas voditi knjige i da je znanje moguće pozajmiti. Ovo je jedna od najvećih smetnji u duhovnom traganju, ništa spoljašnje nije vam potrebno. Bog je u vama osigurao sve što će vam trebati na putu. Samo treba da tragate u svojoj unutrašnjosti, tamo je svetlost; vlastita unutarnja svetlost će vam pomoći da razlučite ispravno od pogrešnog i pomoći će vam da ne zalutate i da stalno idete ka postojanju. Ljudi koji zavise od drugih jednostavno gube priliku. Pokušavam da vas vodim, a ne da vas usmeravam niti vam namećem određen stil, strukturu i obrasce; samo želim da vam pomognem da budete ono što jeste.

3. dan

Snovi se mogu ostvariti, svi snovi se mogu ostvariti. Najlepši od svih snova, san o tome da ste dobri, tako je blizu da je vrlo čudno da ga ljudi ne vide. On nam je na dohvat ruke, na dohvat je svim ljudima. Samo treba ispružiti ruku i on će biti ovde. Međutim, ljudi ne pružaju ruke, a ako to i čine, pružaju ih u pogrešnom smeru. Tako im život ostaje neispunjen. Živeti neispunjenim životom jeste agonija, pakao; upravo je to pakao. To nije neko mesto u prostoru i vremenu, nego psihološko stanje nezadovoljnih. Kada se pojavi zadovoljstvo, tada ono postaje raj.

4. dan

Svi smo zarobljeni u razumu u svojoj glavi. U tome je jedini problem; i postoji samo jedno rešenje: spustiti se iz razuma u srce i svi problemi će nestati. Njih razum i stvara. Odjednom sve postane

tako jasno i prozirno da se čovek iznenadi kako je stalno izmišljao probleme. Tajne ostaju, a problemi nestaju. Sve vrvi od tajni, a problemi ishlape. Tajne su prelepe, one se ne rešavaju, nego se samo proživljavaju.

5. dan

Toliko se mučimo da bismo ostali jadni. Ludi ovo ne shvataju. Kada jednom shvatite smejaćete se svoj besmislenosti stvari koje ste sami sebi činili. Zaista se jako, na svaki način, trude da bi stvorili jad. Ne propuštaju ni jednu priliku, svaki put skoče kada mogu nešto da upropaste. Ovo može da se promeni. Život vam sve pruža, daje vam i dan i noć, i trnje i ruže, uvek obe mogućnosti koje su u ravnoteži, uvek je pola-pola; a od vas zavisi šta ćete odabrati.

Čudesno je to da kada odaberete trnje, pre ili kasnije ustanovite da više nema ruža jer će se vaš um naviknuti samo na trnje. Bićete u stanju da vidite samo trnje, a ne i cveće, njega više nećete primećivati. Isto se zbiva i sa ljudima koji odaberu cveće; oni će zaboravljati na trnje i neće ga primećivati. Njihov pristup će postati toliko pozitivan i pun odobravanja da će promeniti i samo računanje.

6. dan

Uđite kroz bilo koja vrata... pokušate li doći kroz mir, pojavice se i blaženstvo, ljubav, predanost i beskrajno razumevanje za druge; praštanje, čovekoljublje, skromnost, nesebičnost, istinoljubivost, ozbiljnost, izvornost – sve će procvetati. Dođite iz bilo kog smera. Pokušajte doći iz ljubavi ili iz predanosti; svejedno je. Postoje mnoga vrata za hram božji. Sva se otključavaju istim ključem; meditacijom, svesnošću. Isus, Budha, Krišna, Muhamed i Lao Ce susreću se u samom središtu. Njihova vrata su bila različita, ali kada su ušli u hram shvatili su da su svi ulazi ispravni. Čudo nad čudima je to da svi imaju isti ključ. Vrata su različita, brave isto tako, smerovi su različiti; ali svi oni koriste isti ključ.

Isus je uvek ponavljao svojim učenicima: “Pazite!”, što znači, “budite svesni!” Budha je pune 42 godine ponavljao svojim učenicima jednu jedinu reč “ispravno stanje uma”, što je drugo ime za svesnost. Krišnamurti ovo naprosto naziva svesnošću. Gurđijev je govorio o “samopodsećanju”, izgovarajući sufi reč. Kabir je samo rekao *smrati*, što znači podsećanje. Nema potrebe ovo nazivati

samopodsećanjem, jer kada budete u stanju podsećanja samo biće i njegovo središte će prirodno biti u takvom stanju. Postoje razne reči, ali sve su nazivi za isti ključ.

7. dan

Čovek nesvestan sebe je prosjak, a čovek svestan sebe najmoćniji je vladar jer u momentu kada postanete svesni sebe celo kraljevstvo božje biće vaše. Ono vam je već dato, vi ste samo uspavani. Ono je ovde, a vi ga ne vidite. Vaše oči su usmerene prema spoljašnjem.

8. dan

Društvo želi da budete mrtvi, a ne živi. Ono želi da vas ubije, ali ipak iskoristi kao delotvorni mehanizam. Društvo je uspelo da uništi životnost i zameni je mehaničkom delotvornošću. Ono po svaku cenu štiti vlastiti interes, čak i po cenu života. Više ga zanimaju stvari nego sam ljudski razvoj. Zato društvo stalno propoveda ljudima miroljubivost, poslušnost, smirenost; propoveda mir kao da je nešto božansko, nešto od istinske vrednosti.

Međutim, čovek može da ostane tako smiren samo ako je ograničen. Čim nije sposoban da vidi cenu koju plaća za takav mrtvi mir koji ništa ne vredi, izgubiće i svoju slobodu, inteligenciju, radost i ljubav, sve osobine pustolovnog života. Celo njegovo biće se gubi, postaje zupčanik na točku, deo koji se može zameniti novim. Ako A umre mogu ga zameniti B, ako B umre mogu ga zameniti D ili C jer oni nisu pojedinci, nego samo nešto obavljaju. Sve religije pokušavaju ovo isto – to je zavera sveštenika i političara kojom se pokušava uništiti ljudski rod.

Nekoliko ljudi se pobunilo protiv toga i to je dobro, međutim oni su otišli u drugu krajnost i odbacili samu ideju mira kao beskorisnu, bezvrednu, kao političku strategiju vladanja jer nisu hteli biti u ničijoj vlasti. Odabrali su dobrotu, blaženstvo i radost. Međutim, dobrota bez mira jeste grozničava, ona je iscrpljujuće uzbuđenje i na kraju u njoj nema zadovoljstva. Međutim, ovo nije jedina mogućnost, nego druga krajnost.

Nastojim da stvorim uzvišen spoj mira i dobrote u kome su oni lice i naličje istog novčića. Tako će se desiti nešto prelepo; imaćete dobrotu, a nećete biti vrući; imaćete mir a nećete biti hladni –

bićete tačno na sredini; i toplo i sveže – sveže umesto hladnog i toplo umesto vrućeg. Sve je sjedinjeno; ovo je mirna dobrota i dobri mir.

Tada će vaše biće biti celovito i bićete uvreženi u celini. Spoznate li ovo, upoznaćete egzistenciju. Upoznate li ovo, upoznaćete sve.

9. dan

Nismo ni svesni koliko smo dragoceni, nismo svesni neiscrpnog blaga koje nosimo u sebi. Zbog toga stalno dalje želimo male stvari, svađamo se oko svetovnih stvari, borimo se i takmičimo za trivijalne stvari. U momentu kada budete svesni svoje unutrašnje lepote nestaće sva ta borba za spoljašnje; život će se smiriti i osvežiti. Život postaje lakoća. Čoveka više ne zanima nebitno.

10. dan

Svesnost je ono što traže alhemičari; eliksir, nektar, magična formula za besmrtnost.

Zapravo mi smo besmrtni, ali živimo u smrtnom telu s kojim smo se tako srodili da se javlja poistovećenost. Ne postoji razlikovanje od tela, ne vidimo ga kao nešto posebno. Tako smo se smesili u njega da osećamo da smo i sami telo. Ovde nastaje problem; bojimo se smrti. Tako nastaju svi strahovi i noćne more.

Svesnost stvara razmak između vas i tela. Čini vas pažljivim, možete posmatrati vlastito telo i um jer oni nisu razdvojeni. Telo i um su istovetni, um je u telu. Kada postanete svesni tela i uma istovremeno saznajete da ste odvojeni od obe te stvari i pojavljuje se razmak. Tada saznajete da ste besmrtni, da niste deo vremena, nego deo večnosti. Saznajete da ne postoji rođenje ni smrt, da ste uvek bili ovde i da ćete uvek ostati ovde. Bili ste u mnogim telima jer ste želeli previše.

Svaka želja ponovo vas vraća u telo, jer se bez tela ne mogu ostvariti želje. Ako je neko zaljubljen u hranu trebaće mu telo; bez tela se u njoj ne može uživati – duša ne jede hranu. Zato je proždrljiv čovek osuđen da se vrati u telo.

11. dan

Život je pun božanske slave koje mi nismo svesni jer smo tako čvrsto zaspali da ništa ne primećujemo. Egzistencija je na-

jsavršenija, najlepša i najčarobnija. Ništa nije bolje od nje. Ali mi spavamo i nismo povezani s njom. Ona je kao proleće, stabla u cve-tanju, kao raspevane ptice ili vetar razigran u granju... kao svi prelepi prizori oko vas... Nećete videti ni cveće ni boje, ni ples sta-bala na vetru. Nećete ni znati da ste u vrtu! Nećete biti povezani s prolećem. Bićete zatvoreni u sebi, imaćete noćne more i u njima pa-titi, možda ćete vrištati, vikati i plakati. Međutim, sve to neće imati veze s realnošću koja vas okružuje.

Ovo je položaj ljudskog roda. Postojanje je uvek u proleću, ali čovek mora biti budan da bi to spoznao, osetio, i u tome živeo. Kada jednom okusite radost koja vas okružuje postaćete religiozni jer će se u vama javiti beskrajna zahvalnost i molitva.

12. dan

Uložite sve svoje energije u jedno nastojanje: kako da postane-te svesniji. Ako čovek uloži sve svoje energije u svesnost ovo se mora dogoditi kao naše pravo po rođenju. Međutim, ovo čovek ne može raditi polovično, jer neće uspeti. Uspeva samo kada je sto posto u tome, kada ga ništa ne sprečava, kada stavi sve karte na sto, uključujući i adute, kada više ništa ne skriva. Kada predate sebe ce-log ovo se odmah događa.

Ovo je silna evolucija koja vas preobražava od najprimitivni-jeg do najuzvišenijeg, od grubog u nežno, od vidljivog u nevidljivo; odvodi nas od uma u ne-um.

Živeti u ne-umu jeste biti mudar. Delovanje ne-uma je delovanje mudrosti. Tada vam život postaje prelep, lagan, božanski. Sve što činite je ispravno, ne možete pogrešiti jer ste ispunjeni svet-lošću i uvidima; viđenje vam je tako jasno i nezamagljeno da je nemoguće učiniti nešto pogrešno. Ispravno se događa samo po sebi. Nema potrebe negovati nikakav karakter, svesnost je dovoljna, karakter će je slediti kao senka.

13. dan

Poznavati sebe jeste poznavati sve. Ovo jedino naglašavam; nikakva verovanja, dogme, vere, crkve ni religija. Jednostavnim procesom unutrašnjeg posmatranja spoznaćete sami sebe. U mo-mentu kada spoznate ko ste, istovremeno spoznajete i suštinsku bit samog postojanja, samog života jer ste vi njegov deo.

14. dan

Život može biti samo gomila cveća, ili se može pretvoriti u cvetni venac. Vaš život je samo gomila cveća u kojoj nema organskog jedinstva, nego predstavlja gužvu mnogih osoba, mnogih "ja" koji se svi bore i tuku za prevlast. Čovek stalno živi u unutrašnjem ratu, u kome svaka osoba pokušava da vuče u svom smeru. Stalno se delite na komadiće. Život se može živeti na potpuno drugačiji način. Razdvojeni cvetovi se mogu povezati koncem uz pomoć onoga što teče kroz sve njih; smisla za smer, svesnosti koja je sve veća. Tada život više neće biti slučajan, gužva će nestati, a vi ćete imati jedinstveno biće. Što ste kristalisaniji i jedinstveniji, utoliko je moguće više radosti. Koliko dobrote ćete moći da primite, zavisi od vaše jedinstvenosti. Podeljena osoba ostaje jadna, dok jedinstvena osoba dostiže blaženstvo i dobrotu. Postanite konac, tako da možete povezati sve svoje cvetove u takvu celinu u kojoj će buka postati orkestar. Tada će nastati neopisiva lepota i dobrotu.

15. dan

Skromno srce je jedna od najvećih vrlina za one koji su u potrazi za istinom. Samo skromni mogu upoznati istinu, sebičnim ljudima je to zabranjeno; sam ego je prepreka koja vas odvaja od postojanja. Ego vas odvaja od celine od koje ne možete biti odvojeni, nijedan čovek nije ostrvo, mi smo deo beskrajnog kopna. Ego nam daje lažni osećaj odvojenosti i zbog njega polako postajemo zatvoreni u sebe, previše samosvesni, usredsređeni na sebe, naprosto zatvoreni za svet, za sunce, za mesec, vetar i kišu. Postajemo izolovani u nekoj vrsti žive smrti. Nosimo svoj grob u sebi; on je osetljiv, ali je ipak grob.

16. dan

Sitni smo jer zavisimo od ega, ova malenkost je prouzrokovana tom zavisnošću. Ego je vrlo sitna pojava, a mi smo toliko glupi da od njega zavisimo i uvereni smo da je on nešto neobično vredno. Ego je samo prepreka, uzrok nas samo sprečava da živimo smislenim, divnim i laganim životom. On je zid koji vas okružuje i ne dopušta vam da se sjedinite sa celinom.

Kada se jednom odbaci ego osetićete da ste jedno sa stabilima, mesecom, suncem, zvezdama i ljudima. Odjednom će nestati

sve prepreke, više nećete biti kapljica rose, nećeće ograničenja. Postaćete bezgranični, tako ćete iskusiti Boga.

17. dan

U svojoj realnosti život je neograničen, beskrajan. Nije omeđen ni telom ni umom. Nimalo nije omeđen, nego je okeanski. Čak i okeani imaju granice, ali život ih nema; nema ni početka ni kraja. Previše smo se izjednačili sa telom i umom i potpuno zaboravili da ovo nije naša realnost. Telo je samo svratište. Živeli smo u mnogim telima. Vi ste putnici, hodočasnici, svesnost koja se stalno pokreće od tela do tela, od uma do uma, od oblika do oblika. Na dan kada shvatimo da smo bez oblika događa se otkriće; posle toga više nećemo biti isti. Postajemo deo Boga, a Bog postaje deo nas.

18. dan

Čovek je kao kapljica, a postojanje kao okean od koga se trudimo da ostanemo odvojeni. Ovo je osnovni razlog našeg jada. Samo je potrebno skočiti u okean da bi nestala kapljica. Ona zapravo ne nestaje, nego gubi svoje male granice. Postaje okeanska, postaje sam okean. Na neki način nestaje, ne može se više pronaći, gubi stari identitet, stari natpis i adresu i postaje deo ogromnog prostranstva u kome se više ne može naći i ne može izdvojiti. Ovo izaziva strah, zato se suzdržavamo.

Međutim, najvažniji dan u životu je dan kada umrete u beskrajnom. Ovo nije smrt nego predaja. Vreme umire, a rađa se večnost. Kraj umire, a rađa se beskraj. Malenkost umire, a rađa se veličina. Vredi pokušati.

19. dan

Onako kako se reka gubi u okeanu, tako se i vi izgubite u božanskom. Ne mislite o sebi izdvojeno od egzistencije; sretnite se, pomešajte se sa njom. Stalno insistiramo na toj izdvojenosti, a ona je samo nereligiozni postupak. Religija je naglašavanje jedinstva. Ono mora postati svesno nastojanje.

Kada gledate zalazak sunca, utopite se u njemu. Nemojte biti samo posmatrač. Pustite posmatrača i posmatrano da se sjedine. Polako ćete naučiti trik i sedeći pored stabla moći ćete osetiti duboko

zajedništvo s njim. Ovi mali eksperimenti mogu vas odvesti do osećanja krajnjeg jedinstva sa celinom, a to iskustvo je Bog.

20. dan

Pamtiti “ja sam Bog” isto je što i setiti se “ja sam nebo”. Ova životna iskustva su kao mali oblaci; dolaze i odlaze, nisu vredna pažnje. Nemojte ih primećivati. Neka vam ovo bude meditacija. Uvek pamtite da ste nebo, beskrajno nebo na koje ne utiču nikakvi oblaci. Oni će polako prestati da dolaze, jer nikada ne dolaze nepozvani. Možda niste pronašli bol, nego zadovoljstvo. Bol je samo druga strana iste pojave. Kada pozovete jedno, dolazi i drugo; ne mogu se razdvojiti, uvek su zajedno. Kada prestanete da ih pozivate ti “gosti” će nestati. Doći će trenutak u kome oblaka više neće biti, Budha ga je nazivao nirvanom, a Isus kraljevstvom božjim.

21. dan

Meditacija je početak pravog života. Prvo, fizičko rođenje je samo početak prilike za život koji vas čini samo potencijalno, a ne i stvarno živim. Tu mogućnost tek treba pretvoriti u realnost. Jedino tako ćete zaista oživeti. Meditacija je umetnost preobražaja semenke u realnost, preobražaja semenke u cvet. Uz pomoć meditacije čovek se rađa po drugi put. U prvom rođenju se rađa telo, a u drugom duša. Samo kada spoznamo da smo duša naš život će postati ispunjen, inače je samo gubitak. Semenka će samo ostati semenka, nikada neće proklijati, niti će postati stablo niti procvetati. Niko se neće odmarati u senci stabla, neće dolaziti ptice i vetar neće plesati oko njega. Nema razgovora s oblacima, suncem, mesecom, zvezdama. Semenka ne može komunicirati sa postojanjem jer je zatvorena, izdvojena sama za sebe. Meditacija vas otvara, ona je samo višedimenzionalno otvaranje prema svemu što postoji; za lepotu postojanja, za muziku vetra, za slobodu oblaka i sve tajne koje vas okružuju, za sve što je unutarnje i spoljašnje.

22. dan

Ljudi žive vrlo grubo, uz lutnju, ljubomoru, sebičnost, ego. Čovek može otkloniti sve ove grube elemente iz svog bića jer oni troše toliko energije i propuštaju tolike prilike. Sve ove energije treba

preobraziti u pesmu, radost, ljubav i mir. Tada će život biti poezija i biće čista radost postojati.

Samo postojanje je više nego što čovek može da traži, samo disanje je dovoljan dokaz da Bog postoji jer zanos dolazi sa svakim našim udisajem. Život postaje tako skladan, melodičan, harmoničan, razigran da čovek ne može verovati da ja tako što moguće sve dok se ne dogodi.

23. dan

Ego je jedini problem iz koga proizilazi hiljadu i jedan problem. Nastaju pohlepa, ljutnja, pohota, ljubomora i tako dalje. Ljudi se stalno bore s pohlepom, ljutnjom, pohotom, međutim to je jalovo. Dok se ne iseče koren nove grane će rasti. Možete kidati lišće, ali to ne pomaže. Upravo suprotno, stablo će ojačati, imaće više lišća i biće vitalnije. Naglašavam, nemojte se boriti sa simptomima, udite u sam koren problema, dakle u sam ego. Ako možete naučiti kako da živite bez ega, da budete kao da niste, da budete niko i ništa, tada ćete dostići nedostižno. Ne postoji uzvišeniji cilj od ovog. Lako ćete ovo postići, jer ego je lažna pojava i može se odbaciti. Ego nije realan, nego zamišljen, on je senka. Ako nastavite da verujete u njega postojaće i dalje; ali pogledate li malo dublje, videćete da ga zapravo nema.

Meditacija znači samo gledanje duboko u vlastitu unutrašnjost, pretraživanje svakog kutka vlastitog bića i traganje za egom. U momentu kada shvatite da ga zaista nigde nema, traganje se završava i vi ste ponovo rođeni.

24. dan

Jedini način istinskog postojanja je ne biti. Zato se ne slažem sa Šekspirom da je pitanje “biti ili ne biti”. Nije to nikakvo pitanje; ne biti je jedini način da se bude. U momentu kada nestanete kao ego, postajete beskrajni, ulazite u iskustvo okeanskog, neograničenog zanosu.

Inače, mi smo prejako vezani za um koji je vrlo sitna stvar, vrlo mali biokompjuter. Vezani smo za telo i previše poistovećeni s njim. Ono je samo ljuskica. Živite u njemu, čistite ga i održavate le-pim. Koristite svoj biokompjuter, brinite o njemu i održavajte ga kao svaki drugi fini mehanizam – on je vrlo nežan i osetljiv mehanizam – ali nemojte se s njima poistovetiti. Inače ćete biti kao vozač koji se

poistovetio sa svojim autom; on jeste u unutrašnjosti tog auta, ali nije sam auto.

U realnosti mi smo se identifikovali s mehanizmom u kome živimo. Ovo poistovećenje stvara ideju ega; “Ja sam telo, ja sam um, ja sam hrišćanin, ja sam hindus, ja sam belac, ja sam ovo, ja sam ono...” Sve ove stvari su puko poistovećenje. Meditacija ukida ovo poistovećenje, samo podsećanje, “Ja sam samo svesnost, pažnja, svest, svedok” će to obaviti. U ovom svedočenju se ego rastapa i vi se odjednom iz malog ružnog sveta preselite u beskrajan i prelep svet, odlazite od vremena do večnosti, od smrti do besmrtnosti.

25. dan

Jedna od najvećih tajni života jeste to da se radamo sa savršenom blaženstvom u svom biću, a ostajemo prosjaci jer nikada ne pogledamo u vlastitu unutrašnjost, već sve shvatamo olako, kao da već znamo da je unutar nas. Ovo je preglupa misao, ali ona preovladava širom sveta. Spremni smo da za blaženstvom tragamo po Meseću, a nismo spremni da uđemo u svoju unutrašnjost zato što već, premda tamo nismo bili, pretpostavljamo šta bismo mogli tamo naći. Nekako nastavljamo da budemo uvereni da se poznamo, a nimalo se ne poznamo. Sokrat je bio u pravu kada je rekao “Upoznaj sebe.” U te dve reči sadržana je mudrost svih saga jer spoznajući sebe saznajete sve, sve se ostvaruje i sve se postiže.

26. dan

Jedna od najpoznatijih tvrdnji Žan Pol Sartra glasi: “U drugome je pakao.” Ovo je misao gotovo svih ljudi u svetu, osim nekoliko buddha:² “U drugome je pakao.” Ne mogu s njim da se složim, iako je ovo iskustvo miliona ljudi. Na prvi pogled zvuči ispravno, međutim, potpuno je pogrešno. U tome nema ni trunke istine. Uvek ste vi. Može biti i pakao i raj, ali ste uvek vi. Ovo je vaša odluka. Ni nebo³ nije negde drugde, morate ga stvoriti kao što stvarate i pakao. Ovo je psihološko stanje. Kada jednom saznate da pakao stvarate sami nastaje bezgranična sloboda. Kada bi neko drugi bio odgovoran, ne biste nikada mogli biti slobodni; bili biste stalno

² Nekoliko prosvetljenih ljudi.

³ Misli se na raj.

ograničeni jer drugi mogu stvarati vaš jad i vašu sreću. Na oba načina ste zavisni, a niko ne voli zavisnost.

27. dan

Čovek živi nesvesno, čini mnoge stvari zato što ih i drugi rade. Sledi i imitira, a da nije svestan zašto to radi, niti je svestan ko je. Šta biste drugo mogli da očekujete od čoveka koji ne zna ni ko je on sam, niti odakle dolazi, ni kuda ide, ni zašto. Ovo su osnovna pitanja koja se mogu rešiti samo uz pomoć meditacije. Nema filozofije koja će vam pomoću da ih rešite. One pružaju bezbroj odgovora ali su svi oni samo pretpostavke. Ako razmislite o njima naći ćete mnogo nedostataka i praznina. Meditacija je egzistencijalna, a ne filozofska. Ona vam pomaže da postanete toliko svesni da se susretete sa samim sobom. Istina je otkriće, a ne misaoni zaključak; otkriće u meditaciji, a ne zaključivanje uz pomoć meditacije.

28. dan

Čisto srce je osnovni uslov za blaženstvo i dobrotu. Pod čistoćom ne mislim na nešto moralno, nego podrazumevam nevinost. Moralista nikada nije nevin, on stalno računa. Njegov moral se svodi na računicu. On se cenka s Bogom, zaslužuje vrlinu kako bi mogao da dođe u raj i tamo da uživa. Moralista je lukav, njegov moral je zasnovan na proračunu. Nije nevin; ni jedan moralista nikada ne može da bude nevin. Ponekad se događa da nemoralna osoba bude nevinija od moraliste. Ponekad je nemoralno u životu nemoralno samo zato što nije proračunato. Čovek samo živi, a ne razmišlja o posledicama. Može da bude jednostavan, ali moralisti nikada nisu jednostavni, nego vrlo složeni. Takozvani sveci su najslloženiji, najlukaviji i najproračunatiji ljudi. U njihovim bićima nećete naići na nevinost deteta, što bi bila prava čistota. Dete nikada nije svesno dobrog i lošeg, u tome je njegova nevinost. Ponovo nadići dobro i zlo značilo bi ponovo steći nevinost, nevinost srca. U čistoti se nadilazi podvojenost. Moralista bira, a čisto srce živi spontano, nema izbora. Čisto srce je potpuno budno i svesno, ali ništa ne bira; dostupno je situaciji, odgovara na nju, ali bez proračuna. Ovde je osnovni prostor u kome dobrota i blaženstvo započinju da obasipaju čoveka.

29. dan

Čistota nastaje kada živite u svesnosti bez izbora, kada se ne radi o dobrom ili lošem, ne birate ni jedno ni drugo, kada sve prihvatate kao božansko, kada odbacujete sve podele i vidite samo jedno; čak i kada u đavolu vidite Boga i u mraku svetlost; a u smrti vidite večni život. Kada se uobičajeni način podvojenog gledanja na stvari odbaci, postajete čisti jer vas tada ništa ne može zatrovati. Ovo je stanje krajnje svesnosti.

Moramo nadići podvojenost, moralno i nemoralno, dobro i loše, život i smrt, leto i zimu. Sve ovo treba nadmašiti, kako bi čovek video samo jedno, ono što se vidi u bezbroj oblika; čovek ga može videti svuda, u svakom mogućem obliku.

Ovo je moguće. Samo je potrebno nastojanje da se probudite, da budete svesni i prestanete da birate; ostanete da prebivate u sebi, posmatrajući um i ne birajući ništa. Saobraćaj protiče, a vi sedite sa strane, bezbrižni i mirni, a čistota se se lagano spušta u vas. Ova čistota je oslobođenje.

30. dan

Ostvarite svesnost. Budite sve budniji u svemu što činite i u svemu što se događa u vašem umu i pokreće u vašem srcu. Budite svesni u sva tri sloja; telu, umu, srcu; postupcima, mislima, osećanjima. Budite svesni na svim tim nivoima i tako će se svesnost nastaniti u vama i rodiće se ono četvrto. Kada se ono rodi, Bog je ušao u vas, četvrto je vaša duša, vaša najskrivenija srž. Kada je otkrijete shvatićete da ste nerođeni i da ne umirete; da ste deo večnosti.

Sam osećaj večnosti je zanosan. Cela vaša perspektiva se menja, svet ostaje isti, ali nije više isti jer ste se vi promenili. Isus uvek ponavlja: "Ako niste kao mala deca, nećete ući u kraljevstvo božje." Međutim, ovo ne znači da su u kraljevstvu božjem samo deca, ona ga ne bi ni izgubila. Ko bi mogao dati kraljevstvo božje za svetovne stvari? Deca nisu u njemu, ona ga nisu svesna. Zato i naglašavam; oni koji su poput male dece. Zapamtite reč "poput", jer Isus ne govori o maloj deci, nego o onima koji su kao mala deca. Jedna stvar je sigurna, radi se o ljudima koji nalikuju deci.⁴

⁴ Isus nije rekao 'Ostanite kao mala deca', nezreli, već je mislio 'sazrite toliko da postanete kao mala deca'.

U ovome je sva mudrost; postiže se drugo detinjstvo. O tome se radi u sanjasi – rođenje drugog detinjstva putem svesnosti. Prvo detinjstvo je bez svesnosti i vi ga gubite, a ovo drugo ne možete izgubiti.

31. dan

Pravi mistik nije isposnik, niti sam sebe muči. Voli život i uživa u njemu, jer život je samo manifestacija Boga. Istinski mistik je pun pesama. Svaka njegova reč je pesma. Ako ga dobro razumemo, svaki njegov pokret je ples i svaki njegov postupak svečanost.

Sve se ovo događa zbog uzvišene svesnosti. Kada dotaknete vrhunac i nema ničega izvan toga, kada sve ostavite iza sebe, kada telo bude daleko dole ispod vas, a um ostane negde na putu i budete čista svesnost, nikakav predmet, nego čista subjektivnost – postigli ste samadhi. Tada će u vašem biću nastati hiljadu pesama, procvetaće hiljadu cvetova. Dok se ovo ne dogodi čovek ne može da bude potpun niti zadovoljan.

U svom srcu čovek treba da nosi božansko ispunjenje. Mora da postoji jaka želja da se postigne samadhi, da se ostvari nadsvesnost. Ovo se može svakome dogoditi; ovo je pravo svih ljudi po rođenju. Moramo samo da ga zahtevamo.

SEDMI MESEC

SRCE JE RAJSKI VRT

1. dan

Čovek koji je dospao do najuzvišenije istine ne može više lagati, zašto bi lagao? Nema razloga da laže. Čovek koji poznaje istinu više se ne zanima za obične svetovne stvari; upoznao je nešto uzvišenije od svega što mogu pružiti novac, moć i ugled. Celi njegov život prolazi kroz čudesnu promenu.

Tajni ključ koji otvara vrata čuda je blaženstvo. Budite vedri, pustite srce da peva i telo da igra; dopustite da život postane svečanost.

2. dan

Čovek, onakav kakav postoji već vekovima – običan čovek iz gomile, rulje – jeste mehanički. Samo uz pomoć svesnosti prestajete biti mehanički. Tada ćete se uistinu roditi, tek po drugi put. Vaši roditelji su vas rodili biološki, ali ne i duhovno. Duhovno rođenje se postiže uz pomoć učitelja. S učiteljem krećete na duhovni put. Ponovo se rodite u novoj dimenziji, u duhovnoj dimenziji. Ovo vam se pruža vrlo svesno i promišljeno.

Ceo zadatak učitelja sastoji se u tome da učeniku pruži svesnost o njemu samom, o vlastitom biću...

Vrlo malo ljudi dospeva do svog duhovnog bića, ali oni koji uspeju jedini postaju stvarni ljudi. Svi imaju mogućnost, ali ljudi na tome ne rade i tako je izgube.

Ovo se može ostvariti. Zato od sada nadalje nastojte da vam život krene u smeru sve jače svesnosti. Bićete iznenađeni već nakon prvih kratkih uvida u svesnost; blaženstvo sledi iz svakog od njih. Kako se svesnost produbljuje, tako se produbljuje i blaženstvo. Blaženstvo je posledica, propratna pojava svesnosti.

3. dan

Na svet dolazimo apsolutno čisti i nevini, ali svet odmah upisuje nešto u našu svest, postavlja nam uslove. Sve nas prlja i truže. Do vremena kada je dete u stanju da razmišlja svet ga već uništava. Već je osakaćeno i paralizovano, svet ga već nauči da hoda sa šta-

kama. Zaboravlja da gleda vlastitim očima i ne može da stoji na vlastitim nogama; učinili su ga zavisnim.

Ovo je najveća zavera protiv ljudskog roda: sva ljudska bića treba osakatiti, ne fizički nego duhovno. Strategija koja se koristi sastoji se u davanju uma kako bi vaša svesnost bila stalno prekrivena mislima, željama, stremljenjima. Ego, religija, ideologija, politika i hiljadu i jedna stvar su ovde, sloj za slojem. Vaše ogledalo svesnosti nestaje pod tim slojevima i živite bez dostojanstva, životom koji je izgubio svu prirodnost, životom slepca, životom potpune zavisnosti.

Treba jedino da obrišete sve što vam je društvo učinilo. Zato vas ne učim čistoći, niti moralu jer su sve to besmislice; učim vas meditaciji kako biste se mogli rešiti uma. Um pripada društvu, a meditacija pripada vama. S meditacijom ste apsolutno slobodni i možete otkrivati svoje unutrašnje blago. Tada započinje veliko hodočašće radosti, lepote, pesama i svečanosti. Ovo je beskrajn proces koji vam pruža viđenje večnosti i daje sigurnost besmrtnosti.

4. dan

Društvo svako dete šalje u školu, u srednju školu i na univerzitet. Tako se troši gotovo trećina života da bi se energija usmerila u neprirodno središte, u razum, da bi joj se stvorile prepreke na putu kroz srce.

Prirodan je proces prolaz energije iz bića u srce, a iz srca u razum. Ovo je prirodno jer kada energija dolazi kroz srce, tada je ono gospodar, a razum samo sluga. Ceo tok takozvanog obrazovanja je u potpunom izbegavanju srca i stvaranju neposrednog puta od bića do razuma bez obzira na srce.

Čineći ovo srce se ostavlja sa strane, a energija počinje da se kreće iz bića u razum, koji tako ostaje gospodar; a on je vrlo dobar sluga, ali loš gospodar. U momentu kada shvatite šta vam je društvo učinilo odmah možete otvoriti svoje srce i energija će poteći kroz njega jer je to prirodan put. Tako mora biti. Da se društvo nije uplelo, bilo bi tako.

Društvo se jako boji ljubavi i srca, jer ako čovek živi u razumu biće delotvoran i dobar sluga, biće poslušan rob. Upravo ovo treba društvu: vredni radnici i dobre slugе. Njemu ne trebaju gospodari. Kada vam se srce otvori, ako ste i zatočeni ostaćete gospodar. Vaša vlast je toliko jaka da vam je niko više ne može oduzeti.

Zato je nužno postići čudesno pomeranje energije iz razuma u srce.

5. dan

S vama je sve u redu, osim što sve svakome verovali. Niste slušali svoje srce, nego ste slušali neke druge ljude koji ne znaju ništa. Odbacite sva ta pozajmljena saznanja, zaboravite sve priče o prvog grehu i sve o tome da ste grešnici. Svi smo deo Boga, neodvojiv i urođeni deo, svi smo božanski. Nekoliko nas čvrsto spava, ali je to njihov izbor; drugi su budni, što je isto tako njihov izbor. Spavanju ništa ne nedostaje, samo treba propatiti neke noćne more. Ne treba previše brinuti zbog njih, jer su one samo zamišljene, pre ili posle ćete se probuditi. Ako uživajte – uživajte, niko drugi u to nema pravo da se meša. Voleo bih da se probudite, ali ako odlučite da spavate niko vas neće osuđivati ni bacati u pakao. Dovoljno patite i u svom snu, nema potrebe da budete dodatno mučeni u paklu.

Ovo je jedina razlika između prosvetljenih ljudi⁵ i običnih ljudi. Inače su slični, svi imaju iste mogućnosti za buđenje. Ne samo da su slični, svi ljudi su jedinstveni.

6. dan

Čovek obično skuplja prašinu na svom biću i gubi jasnoću, svoje pravo po rođenju. Svi ljudi se rađaju s ovom jasnoćom, ali postaju prosečni. Do vremena kada umire, čovek potpuno otupi. Ovo je čudna pojava. Ljudi je nazivaju razvojem, međutim, to je nešto obrnuto, to je zakržljavanje.

Deca su pametnija, življa i jasnija u svemu, kod njih mema zbrke. Kada počnu da odrastaju svuda skupljaju zbrku. Samo čekamo da napune 21 godinu i tada im dajemo pravo glasa jer do tog vremena izgube svu pamet i postanu glupi i tupi. Tada se mogu nazvati odraslim.

Vi ste odrasli, potpuno odrasli. Međutim, ljudi kažu: “Sada kada si potpuno odrastao čovek, dovoljno si star.” Naravno da se političari boje dati pravo glasa deci jer ona sve vide, ona vide kroz stvari. Pravo glasa daju samo onima koji su izgubili svaku mogućnost viđenja, koji su potpuno slepi. Nastojim da vam pomognem da

⁵ Budha.

očistite svoju rđu i prašinu, da svoje ogledalo učinite sjajnim kako biste opet mogli da vidite svoje pravo lice.

7. dan

Cela struktura društva je protiv srca. Ona uči razum, odgaja ga i školuje. Zapostavlja srce i ne obazire se na njega, jer je ono opasna pojava. Razum je mašina. Mašine se nikada ne bune, ne bi ni mogle. One samo slede naredbe i na taj način su dobri i poslušni. Država, crkva, roditelji i svi zainteresovani su za razum jer on svima odgovara. Srce nije podobno za održavanje postojećeg stanja, ustanovljenog reda i opštih interesa. Razum radi uz pomoć logike. Razum se može uveriti. On se može načini hrišćaninom, hindusom, muslimanom ili komunistom, fašistom i socijalistom. Sve se može s razumom. Treba vam samo pametan sistem obrazovanja i pametna strategija. Upravo kao što to radimo s kompjuterima, tako napunimo i razum. Šta god u njega ugradite stalno se ponavlja. On nije u stanju da smisli nešto novo i nikada nije originalan. Srce živi od ljubavi koja se ne može uslovljavati. Ona je u osnovi pobuna; nikada ne znate kuda će vas ljubav odvesti. Ona je nepredvidljiva, spontana, nikada ne ponavlja staro i uvek odgovara na sadašnji trenutak. Srce živi u sadašnjosti, a razum uvek u prošlosti jer je tradicionalan, konvencionalan; dok je srce uvek revolucionarno i buntovno. Međutim, možete biti pobednik samo sa srcem, uz pomoć ljubavi, a ne uz pomoć logike.

Čudesno je pobuniti se protiv psihologije mase i postati nezavisniji; odjednom osetite jedinstvo sa celinom i sa svemirom.

8. dan

Cela istorija čovečanstva počinje u Edenskom vrtu; čovek je bio isteran iz vrta i od tada luta u pustinji. Nekako se priseća divote tog vrta i tih dana izvan vremena, pre nego što je bio proteran.

Priča iz Biblije nije samo priča, nego u sebi sadrži istinu. Svaki čovek oseća da mu nešto nedostaje i da nije tamo gde bi trebao biti. Nije mu sasvim jasno šta mu nedostaje, ali svi znamo o čemu se radi, postoji osećaj da nešto nije u redu, kao “ja sam na pogrešnom mestu”, ili “ne bi trebalo da mi bude ovako, nešto je krenulo loše.”

Čovek je proteran iz božjeg vrta. Razlog za ovo izgnanstvo je taj što je nešto pokušao da sazna, pojeo je voće saznanja sa stabla

znanja. U momentu kada čovek postane obrazovan izgubiće dodir sa svojim srcem, a tamo je pravi vrt; mi ga nosimo sa sobom. Mi nismo isterani, nego smo zaboravili, a to ne znamo. Stalno smo zarobljeni u razumu, previše smo se vezali za saznanja. Umesto da težimo za razvojem bića i njegovim cvetanjem, samo skupljamo podatke, obične jalove podatke.

Srce je rajski vrt, pravi raj. Nastojim nekako da vam pomognem da ponovo uđete u njega. Kada jednom opet dođete u vrt i ponovo ga okusite, bićete preobraženi.

9. dan

Čovek može da ima saznanje, ali ne i mudrost. Saznanja su laka, samo je potrebno malo umnih napora i nastojanja, pa možete napuniti svoju memoriju. Ovo je kompjuter. Možete da sakupite cele knjige. Međutim, mudrost nije nešto što biste sakupili, jer se ona ne može steći samo pomoću uma. Ona se stiče uz pomoć srca, ljubavi, a ne uz pomoć logike.

Kada je srce otvoreno u ljubavi i veri, i predano celini, tada se u vama javlja nova vrsta uvida, jasnoća, silno duboko razumevanje smisla života i toga šta ste vi zapravo, pre svega toga zašto je cela egzistencija ovde. Sve tajne se otkrivaju, ali pomoću ljubavi, a ne pomoću logike, pomoću srca, a ne razuma. Bog ima neposrednu vezu sa srcem, a nema nikakvu vezu sa razumom. Zato ako želite doći do Boga, put vodi kroz srce. Kada jednom spoznate ljubav pomoću srca, svoj um možete koristiti kao dobrog slugu, tada se možete služiti i saznanjima koja ste skupili umom u službi mudrosti. Ali, ne pre nego što ste naučili uz pomoć srca.

Pomerite svoju energiju u srce, volite više i doživete veliko iznenađenje. Kako vaša ljubav raste, latice se otvaraju i vaše srce postaje lotosov cvet, nešto beskrajno lepo počinje da se spušta u vas – to je mudrost. Ova mudrost vam donosi slobodu. Saznanja donose podatke, a mudrost donosi preobražaj.

10. dan

Ljudski rod sada zna više nego što je ikada znao; saznanja se stalno uvećavaju. Vi znate više od Isusa. Kada biste ga sreli mogli biste ga poučiti mnogim stvarima. On ne bi znao bezbroj stvari. Ne verujem da bi bio sposoban da položi maturu, to je nemoguće!

Međutim, ovo ne znači da je on neznalica. On ima znanja, ali potpuno drugačija. Njegovo iskustvo je preobrazilo njegovo biće. On nije obrazovan kao vi, nego je preobražen, a to je pravo znanje. Podaci ne znače ništa. Kompjuter može da sadrži više podataka od vas, ali on nikada ne može da postane Isus ili Budha. Ili mislite da bi jednog dana kompjuter mogao postati prosvetljen? To je nemoguće.

Kompjuter može znati sve, ali će ostati kompjuter i uvek će ponavljati samo ono što smo u njega ugradili. Ne može biti ni dobar; kako bi mašina mogla biti dobra? Ne može nikoga voleti; kako bi mašina mogla nekoga da voli? On može reći: “Volim te. Jako te volim, spreman sam da umrem za tebe.” Može govoriti mnoge stvari, ali one su samo reči.

Mašina se može poučiti i može vrlo delotvorno da obavlja stvari; ali milioni ljudi rade istu stvar, deluju kao mašine, kao kompjuteri. Ponavljaju obrasce – hrišćanske, hinduističke, muslimanske – prelepe, ali mrtve reči.

U momentu kada ovo uvidite život kreće krupnim korakom u novu dimenziju, dimenziju večnosti, božanskog, dobrote istine i slobode.

11. dan

Saznanja su mrtva, a saznavanje je živo u toku. Zapravo jednom u budućnosti ćemo morati da razvijemo sasvim novi jezik jer su ovi naši jezici zastareli. Njih su razvili drugi ljudi za druge ciljeve i druge situacije. Sada je sve nestalo, ostao je samo jezik.

Danas i religija i nauka znaju da u postojanju nema ničega statičnog, sve je u stalnom pokretu. Zato umesto saznanja kažemo ‘saznavanje’. Umesto reči ljubav više bih voleo reći reč ‘ljubljenje’. Postali smo vezani za imenice tako da reku nazivamo rekom, a ona nikada nije ista, čak ni u dva uzastopna trenutka. Stabla zovemo stablima, a ona stalno rastu, neki stari listovi padaju, a neki novi izrastaju. Osim promene, u egzistenciji ništa nije stalno.

Posmatrajte život, ali nemojte ga samo gledati, nego i živite. Tada ćete stalno saznavati. Ovo je hodočašće bez kraja. Lepota je čudo koje ostaje, tajna koja ostaje. Mi i dalje poznajemo stvari, ali uvek ima još mnogo toga što moramo upoznati. Postojanje je neiscrpno i čovek uvek može da bude kao dete, pun čuđenja i divljenja.

Bog je tajna i dostupan je samo onima čija srca plešu u čuđenju i čije biće treperi s divljenjem.

12. dan

Istinsko znanje, mudrost, zbiva se uz pomoć svesnosti – ne prikupljanjem podataka, nego prolaženjem kroz preobražaj. Svesnost je korenit preobražaj; ponovo se rađate.

Čovek svakodnevno postoji u vrlo pospanom stanju, on je minimalno svestan; samo jedan posto ili čak ni toliko. Dovoljan vam je vaš svakodnevni posao; to da zarađujete hleb i imate krov nad glavom, imate decu ili porodicu. Procenat je dovoljan samo za ovo, ali ne i za nešto više. Devedeset devet posto vaše svesti je zamračeno. Čovek se može promeniti; ovaj mrak može postati svesnost, u kojoj ćete spoznati intenzitet života, neopisivi zanos života.

Od ovog momenta razmišljajte o svesnosti kao o pitanju života i smrti. Ona i jeste pitanje života i smrti. Bez svesnosti zapravo umirete svaki dan. S njom prvi put započinjete da živite i tada se vaš život razvija, postaje ogroman; sve prostraniji i prostraniji.

Jednog dana postane toliko bogat da ga prenosite i na druge, svi koji vam se približe živeće bogatim životom. Širite čaroliju na druge, preplavljujete ih životom, ljubavlju i svetlošću. To je stanje svetog čoveka, Buddhe ili Hrista, mudrog čoveka.

13. dan

Um nije sposoban da sazna istinu. Može skupljati sve vrste podataka o istini, ali znati nešto o njoj ne znači i spoznati istinu. Znati nešto o ljubavi nije isto što i poznavati ljubav. Ako čovek želi spoznati tada mora biti zaljubljenik. Nema podataka koji bi vam ovde mnogo pomoći. Čovek je mora samo iskusiti. Ista stvar važi i za istinu. Možete saznati i upoznati sve velike filozofe sveta, sakupiti najveće reči, pretpostavke i teorije na svetu, doći do određenih vlastitih zaključaka, ali zapamtite da je to samo prosuđivanje jer nije utemeljeno u vašem iskustvu. Zato će sva ova saznanja sprečavati vaše traganje.

Ova saznanja su opasna, mogu vam dati lažan osećaj da nešto znate. Kada jednom uđe u vas pogrešna ideja da nešto znate tada prestaje traganje. Čovek mora znati da ništa ne zna. Morate otkloniti sve podatke za i protiv, teističke, hrišćanske, hinduističke,

muslimanske, religiozne, filozofske. Čovek mora otkloniti sva saznanja poput ovih, tada može početi da traga. Tada čovek postaje pravi tragač za istinom jer se tada otvori. Iz ovog stanja neznanja jednog dana izvire veliki blagoslov, čovek iskusi istinu, živi u njoj i sam postaje ta istina.

Ovo stanje se naziva prosvetljenjem, nirvanom. Na Zapadu se ovo naziva Hristovom svesnošću, a na Istoku stanjem svesti Budhe, inače to je isto.

14. dan

Čovek mora biti nevin kao dete. Samo tako će se otvoriti vrata. Vrata božanskog ostaju zatvorena za obrazovane ljude; za profesore, učitelje i sveštenike vrta su zatvorena. Oni već znaju da im ništa više ne treba, potisnuli su svoje neznanje prikupljanjem pozajmljenih saznanja. Oni su izgubili kvalitet čuđenja koji je za Boga najosnovnija stvar.

Dete se beskrajno čudi. Njegovo srce stalno oseća tajanstvenost i čuda, oči su mu pune divljenja – malim stvarima, kamenčićima i školjkama na obali mora. Ono trči i skuplja ih kao da je pronašlo dijamante. Zainteresuju ga tako male stvari, leptiri i cveće; dete može biti opčinjeno, gotovo hipnotisano, običnim cvećem.

Ove osobine vam pomažu da se otvorite Bogu, dobroti i stini, tajanstvenosti postojanja. Sledbenici sanjase moraju biti kao mala deca.

15. dan

Što je čovek mudriji, postaje svesniji koliko malo zna. Što je čovek gluplji, sve je sigurniji u svoje znanje. Možete prosuđivati glupost uz pomoć te sigurnosti. Glupani su vrlo fanatični ljudi, jer su došli do vrhunskih zaključaka, ne samo za sebe nego i za sve druge ljude. Oni žele da nametnu svoje zaključke svakome, celom svetu. Uz to misle da saosećaju s ljudima.

Sokrat je zadnjeg dana svog života rekao: “Znam samo da ništa ne znam.” Tog dana je postao najveći mudrac koga je Zapad ikada imao. Pridružio se velikom društvu budha.⁶ Prestao je da bude

⁶ Prosvetljenih ljudi.

filozof, postao je probuđen i prosvetljen. Mozak je pun zaključaka, a srce je uvek spremno nešto da upozna. Srce je uvek dete, a razum je uvek starac. Razum nikada nije mlad, a srce nikada nije staro – ovo ne smemo zaboraviti.

16. dan

Pozajmljena znanja nisu istinita, saznanja prikupljena spolja nisu istinita, ona skrivaju vaše neznanje, ali vas ne čine mudrima. Ona prikrivaju vaše rane, ali ih ne leče. Ovo je na neki način vrlo opasno jer je čovek sklon da zaboravi na svoje rane, a one se iznutra šire i mogu se pretvoriti u rak. Bolje ih je poznavati. Bolje ih je otvoriti vetru, kišama i suncu. Skrivate li ih i štitite, one će postati vaši neprijatelji. Bolje ih je izložiti, jer priroda leči. Zato neka prvi korak istinskog poznavanja bude rečenica “Ne znam ništa.” Ona će izložiti vaše neznanje. U tom momentu nastaje zaokret, velika promena u kojoj čovek pogleda prema unutra.

Prava spoznaja dogodiće se unutar vas. Ona ne dolazi uz pomoć misli, već uz pomoć prostora bez misli u vašoj nutrini. Ne dolazi uz pomoć učenja, već uz pomoć meditacije. Dolazi samo kada je um potpuno isključen, potpuno prazan i čist, nezagađen, nedodirnut, tako da izvori u vašoj nutrini započnu da teku jer su se uklonile sve prepreke.

Tamo je izvor iz koga može doći proleće, ali tamo su i prepreke koje su mu na putu. Mi te prepreke smatramo znanjem, međutim one su prepreke znanju. Odbacite sve što ste naučili iz spoljašnjeg tako da vaša unutrašnjost može progovoriti i tada ćete upoznati okus pravog znanja, prave spoznaje. Spoznaja oslobađa.

17. dan

Naše telo je sitno, naš um je sitan, ali je naše biće prostrano kao okean; zapravo prostranije od svih okeana jer i najveći okean ima granice, a naše biće ih nema, ono je beskrajno.

Biće ima tri osobine. Prva je istina. Kada iskusite vlastito biće po prvi put ćete okusiti nešto istine. Pre toga ste poznavali samo teorije o istini. Ovo je poput čoveka koji sve zna o hrani, a nikada ništa ne jede.

Istina koju ne poznajemo, o kojoj smo samo čuli jeste teorija. Ona se sastoji od pretpostavki. Kada uđete u unutrašnjost svog bića,

izvan tela i uma, prvo ćete okusiti istinu, a zatim svesnost. Inače svesnost je samo reč. Ljudi čvrsto spavaju i nemaju pojma o svesnosti; nisu nimalo svesni, oni su kao roboti, funkcionišu kao mašine.

Treća stvar je najviša, to je blaženstvo odnosno anand. Kako sve dublje ulazite u svoju nutrinu, prvo ćete otkriti istinu, zatim svesnost, a u samom srcu ćete otkriti blaženstvo.

18. dan

Naučnici kažu da jedan sistem memorije, jedan ljudski um, može sadržati sve biblioteke sveta, toliki mu je kapacitet. Čak i kada bi sadržao sve knjižnice sveta čovek ne bi bio budha, ili prosvetljen. Ostao bi ista budala i isti magarac natovaren svim tim knjižurinama. Ovo mu ne bi preobrazilo biće. Ako čovek želi da preobrazi svoje biće moraće izaći izvan reči, izvan teorija, ideologija, doktrina i knjiga.

Završite s podacima i stavite na njih tačku, jer ćete se pretvoriti u papagaje. Takve papagaje nazivamo profesorima. Ovo ne može ispuniti čoveka, ne može biti ni zadovoljan, ni blažen, ne može voleti niti znati.

Završite sa svim podacima, završite sa umom. Meditacija se rađa kada se rastanete s umom. Kada se ona rodi, tada se događaju čuda i život počinje da ide napred krupnim koracima... neverovatnim. Čovek postaje svestan mnoštva tajni oko sebe. Mi smo zatvoreni u svojim saznanjima, naše oči su zatvorene, slepi smo za istinska znanja. Čovek mora postati nevin poput deteta, tek kada bude nevin i čist poput ogledala odražavaće istinu. Spoznati istinu znači postati istina.

19. dan

U svim društvima, civilizacijama i religijama odgajaju nas na takav način da nam daju lažni identitet. Sve nas izdaju i varaju. Ljudi koji nas varaju vrlo su moćni. Njihova moć zavisi od varanja ostalih koje varaju već vekovima. Političari i sveštenici prikupili u strahovitu moć. Boje se da dopuste ta ljudi saznaju istinu. Oni zapravo zavise od lakovernih ljudi koji se mogu prevariti, koji dopuštaju da budu prevareni, zapravo trže da ih prevare. Dosađuju vam dok ih ne prevarite.

Već u detinjstvu počnu da se stvaraju situacije u kojima deca postaju svesna da moraju učiniti kompromis ako žele da prežive u svetu. Ona nisu svesna, ne možete od dece očekivati mnogo svesnosti. Čak ni stari ljudi nisu tako svesni. U detinjstvu se pojavljuje svest: “Ako govorim istinu stalno ću imati problema.” Dete biva kažnjeno istog momenta kada progovori istinu.

Do vremena kada budete dovoljno jaki da budete iskreni gubite sav osećaj za istinu. Vaše laži su se tako uvrežile u vama da su postale nesvesne, postale su tako važan deo i sastojak vaše krvi, kostiju i srži da ih se više ne možete rešiti. Ovo što vam je društvo učinilo mora da se izleči. Morate ponovo da se rodite, zaista da se rodite, ponovo da učite abecedu stvari. Samo tako ćete shvatiti da je ego lažan identitet koji vam je nametnut i da niste nimalo izdvojeni, da ste deo organske celine.

20. dan

Deca uče od svojih roditelja i tako rade sve što rade drugi. Današnja deca gledaju filmove na televiziji; ubistva, samoubistva, pljačke i svašta drugo. Oko sebe gledaju nasilje, silovanja, ubistva i počinju da ponavljaju isti obrazac. Njihova deca će učiti on njih i rutina se nastavlja – vidimo da svi traže u spoljašnjem, a blago je u unutrašnjosti.

Isus uvek ponavlja: “Kraljevstvo božje je u vama,” ali nisu ga nikada razumeli čak ni njegovi bliski sledbenici. Čak su ga i na poslednjoj večeri, neposredno pre nego što su ga uhvatili, pitali o kraljevstvu božjem na nebu. Jadan čovek, celog svog života je ponavljao da je kraljevstvo božje u vama!

U poslednjem razgovoru učenici su ga pitali; “Reci nam samo jednu stvar. Kada budemo u kraljevstvu božjem, a ti budeš sedeo s desne strane Božije, ko će od nas dvanaestorice tvojih vernih učenika sedeti uz tebe?”

Vidite li glupost, politiku i pitanje hijerarhije? Jadan je čovek koji je celi život govorio: “Blagosloveni oni koji ne čeknu da budu prvi jer će oni biti prvi.”

Međutim, ljudi stalno slušaju lepe reči i one im se sviđaju, ali ih ne razumeju. Nismo razumeli ni Budhu ni Isusa, nijednog velikog učitelja. Zato je ljudski rod tako jadan.

21. dan

Svako nosi istinu u svome biću, nju ne treba izmišljati. Treba je samo otkriti, zapravo ponovo otkriti. Već je imamo ali smo potpuno na nju zaboravili. Zaspali smo i zaboravili ko smo. Moramo samo da se podsetimo.

Morate postati budniji i svesniji, ništa vam ne nedostaje; samo sanjate da ste prosjak, a niste prosjak.

Kada se jednom san prekine i probudite se, odmah ćete spoznati u kakvom ste čudnom snu bili. Najveća blaga su vaša, večni život je vaš, kraljevstvo božje je vaše, onostrano je vaše. Mi sve to nosimo sa sobom; svete stvari smo mi sami. Zato ovo nije pitanje traganja za spoljašnjim, nego ulaganje potpune energije u sebe, u buđenje.

22. dan

Radost iskrenosti je tolika da niko više ne želi natrag u mrak neistina. Jednostavnost iskrenosti je takva da niko ne želi stvarati nepotrebne komplekse i probleme s neistinama. Jedna laž povlači za sobom bezbroj drugih jer je morate odbraniti, a ne možete je braniti istinom. Može se braniti samo novim lažima, od kojih će svaka sledeća opet za sobom povlačiti nove. Jedna laž je dovoljna da vam celi život postane neiskren i neistinit.

Istina donosi mnoge poklone, ali čovek joj mora otvoriti vrata meditacijom. Niko nam ne daje istinu, nju vam je već poklonio sam Bog. Ona nije nešto što bi trebalo potražiti, već postoji, ona je vaše svojstvo. Treba samo da učinite nekoliko koraka prema unutra. Sanjasa je samo odluka da se pronađe vlastita istina: “Od sada će moj život biti posvećen traženju moje istine.”

Istina nije daleko, do nje je samo jedan korak, skokom od uma u ne-um.

23. dan

Priča o Danijelu je prelepa. Zovem je pričom a ne istorijom, jer su meni parabole i priče mnogo značajnije od istorije. Istorija samo beleži podatke, a parabole beleže istinu.

Danijela su bacili lavovima jer je odbio da porekne svoje veru, ali je ostao nepovređen. Ovo govori samo o jednoj stvari,

Ljubav za istinu je veća od samog života. Čovek može žrtvovati svoj život za istinu, ali ne i obrnuto.

Ovo takođe govori da uprkos silnom ljudskom razvoju, još uvek postoje i instinkti, ljudi istine i dalje moraju patiti poput Danijela jer društvo živi u neistini i ne podnosi čoveka istine.

Uz ovo, čovek istine ne treba ničega da se boji jer ga ništa ne može povrediti, čak ni lavovi jer je saznao nešto što je u njemu večno i neuništivo. Ni smrt mu ovo ne može oduzeti. Život u lažima je bezvredan, a smrt za istinu jedan od najlepših blagoslova životu.

24. dan

Istina se ne može kupiti. Nema načina da se dobije od nekog drugog, ne može se preneti. Čovek mora sam da je otkrije. Niti može da je kupi kakav novac, niti je može oteti kakva sila, ali kada čovek uđe u svoju unutrašnjost, nalazi je. On je već ima, nema potrebe da se kupuje.

Ironija je u tome da je svi kupuju; neko na hrišćanskom vašaru, drugi na hinduističkom ili jevrejskom; neko od Grka, neko iz Biblije, neko iz Korana. Samo zapamtite, sve što ste kupili ili nabavili od drugih je samo nešto o istini, a ne ona sama. Kupili ste samo reči, prazne i bez sadržaja.

Istina je prava samo kada je vaše vlastito iskustvo; ne mogu vam je dati ni Isus ni Budha. Ni ja vam je ne mogu dati, niko vam je ne može dati, naprosto zato što je već imate. Treba vam samo unutrašnje traganje, poniranje u sebe, u najskriveniju srž vlastitog bića i naći ćete je.

Dobro da ona nije roba, a i to da vam je niko ne može dati; inače bi bila bezvredna. Ljudi bi je nasledivali od svojih roditelja, u svojim oporukama bi pisali: "Pola moje istine ide mojoj ženi, a pola mojoj ljubavnici i ona se mora jednako raspoređivati među mojim sinovima..." To bi bilo nešto! Srećom nije tako i dobro je da nije.

Istina je potpuno lična; spoznajete je u apsolutnoj samoći u vašem najskrivenijem sjaju, u pravom hramu gde vas ona uvek čeka.

25. dan

Istinska religija se ne zasniva na verovanju; na njemu se zasnivaju samo lažne religije. Istinska religija je uvrežena na iskustvu. Sva verovanja su prepreke u iskustvu istine. Ako verujete, prestajete

da pitate i tražite. Kada jednom postoji verovanje, vi već mislite da znate. Inače ono samo znači da ste potisnuli sve svoje sumnje. Tražanje može da započne samo ako su sumnje žive, sveže, mlade. Sumnje ne smete potiskivati, nego ih koristiti kao stube. One nisu loše, nego dobre. Čovek ne mora uvek da sumnja, nego svoje sumnje da koristi u potrazi za istinom. Kada je jednom sami nađete, imaćete potpuno drugačiji smisao, potpuno drugačije osobine, ona neće biti jalovo verovanje, nego živa istina, vaša istina – za nju ćete rizikovati i život.

26. dan

Istina je uvek prisutna, mi smo njom okruženi, ali toliko smo zbrkani da je ne možemo održavati. Pun mesec i zvezde ne mogu se reflektovati na nemirnom jezeru punom talasa, ono ne može odraziti mesec niti se veseliti zvezdama. Ono je slepo za nebo. Treba samo umiriti jezero.

Nastojim da vam pomognem u smirivanju jezera vaše svesnosti i to se može učiniti. Ako mogu ja, možete i vi. Ne zahtevam ništa posebno, svi to možemo, potrebno je samo malo nastojanje i ništa više, ne morate biti rođeni kao neko poseban, treba vam samo mali napor i malo inteligencije, a to svi imate. U momentu kada postignete unutrašnji mir i tišinu zbiva se ključna promena. Tada ćete reći: “Veselimo se!”

27. dan

Treba pamtiti da se znanje ne sastoji od skupljanja podataka. Ono se ne sastoji od učenja od drugih, nego obrnuto, od procesa suprotnog učenju. Čovek postaje poznavalac kada ponovo postane nevin poput deteta, kada se ogledalo svesnosti potpuno očisti, kada je jezero svesnosti mirno, nema talasa i nema nijednog nabora. Tada će se u vama odražavati celo nebo i celo postojanje u svojoj silnoj lepoti.

Ovo iskustvo je Bog. Budite prazni, budite mirni, nemojte postojati, budite ništavni kako bi se celina mogla spustiti u vas, tako da se ona može reflektovati u vašoj svesnosti. Ovo je jedino religiozno iskustvo, jedino mistično iskustvo. Daje vam sigurnost da Bog postoji, a ne isprazno verovanje, daje vam apsolutnu jasnoću. Bog postaje vaše vlastito iskustvo. Ovo nije nešto što su rekli Budha ili Isus, niti nešto što sam ja rekao, već ste ovo sami spoznali.

Iskustvo prodire u vašu nutrinu i postaje deo vašeg bića, jedino tako se postiže cilj i ispunjava život.

28. dan

Ako je čovek spreman da postane niko, tada postaje najveći. Budite ništa i tada ste sve, budite niko i tada postizete neverovatna čuda. Budite prazni i upoznaćete najuzvišenije u sebi. Zapamtite, ne činite ovo s namerom da postanete najveći jer tako ništa nećete postići. To što ste ništa ne sme se koristiti kao sredstvo da se postane najveći. To što ste najveći samo je propratna pojava, a ne vaš cilj, ne kraj. Ovo je kao miris. Cvet je kraj, cvetanje vaše svesnosti je sve; tada se odjednom pojavljuje miris. Budete li tražili samo miris propustićete cvet, a bez njega nema mirisa. Ako budete tražili cvet, cvetanje dolazi samo po sebi. Ako je čovek blag, skroman i niko, tada se vrata kraljevstva otvaraju i on postaje božanski gost. Tada se odjednom uzdižete do najuzvišenijeg vrhunca života. Ali, to je suprotna pojava, biti u kraljevstvu božjem nije vaš cilj. Zaboravite na to. Učim vas samo da budete niko. Samo pobacajte stari nameštaj iz nutrine svog bića i budite prostrani.

Ovaj prostor će biti preplavljen vašim bićem jer ono može rasti kada ima prostora. Može otvoriti svoje laticice i postati lotosov cvet s hiljadu latica. Tada se u vama stvara prelep ples, poezija i lepota i živost. Tada se sva zarobljena veličanstvenost oslobađa jer više nema prepreka koje je drže zarobljenom. Širite se u eksploziji svetlosti, ljubavi i blaženstva.

29. dan

Od detinjstva nas uče da u svetu moramo imati ugled, postati slavni, opšte poznati, uspešni; premijeri ili predsednici, nobelovci – samo da smo neko, neko poseban. Tako se dete truje idejama da mora postati neko. Inače mi smo u realnosti niko i ta realnost je beskraino lepa. Biti niko donosi takvu radost i zanos da ih čovek ne može ni zamisliti. Slava ne donosi ništa, ona je vrlo glupa, detinjasta i nezdrava igra. Istinsko postignuće se, onako kako ja to shvatam, ne može oduzeti smrću. Sve što se može oduzeti smrću nije istinito, nego lažno postignuće, igračke s kojima se igramo.

Postanite niko i uživajte u tome, u slobodi koju vam ovo donosi. Postanite anonimni i upoznajte sreću u kojoj nema briga ni

zadovoljstva. Kada nema ega ne možete biti povređeni. Niko vas ne može vređati, a vi ćete stajati i gledati ga; čak će vam se sviđati jer u vama neće biti nikoga ko bi mogao biti povređen. Ne postoji niko ko bi bio ranjen. Možete uživati i smejati se. Na dan kada se čovek zabavlja i smeje dok ga vređaju već je postigao nešto, postao je deo večnosti i ušao u svet besmrtnih.

30. dan

Ako imate oči i njima gledate bićete iznenađeni; čak ni prosjak nije samo prosjak i on je ljudsko biće. i on je iskusio ljubav, ljutnju i bezbroj stvari na koje bi čak i kraljevi bili ljubomorni. Njegov život je vredan čitanja, posmatranja i razumevanja jer je njegov život mogućnost vašeg života.

Svaki čovek živi mogućnost, preobražaj jedne mogućnosti u realnost. Sve su te mogućnosti i vaše – možete postati Adolf Hitler ili Isus Hrist – otvorena su i jedna i druga vrata. Neki čovek ulazi kroz jedna vrata, a drugi čovek kroz druga; a vama su otvorena oba vrata. Zato se podjednako zanimam za Gautamu Budhu i za Adolfa Hitlera. Jednako me zanimaju i Isus i Juda jer je svako ljudsko biće i moja mogućnost.

Čovek ovo mora shvatiti, tada celi kosmos postaje univerzitet. Upravo je ovde značenje reči “univerzitet”, ona dolazi od reči univerzum. Tada su sve situacije prilika za učenje i svi izazovi postaju izazovi razvoja. Tako čovek stvara vlastitu ličnost.

Rođeni smo samo kao mogućnost, od nas zavisi sve drugo, ono što ćemo postati i što će biti krajnji ishod svega što nam se dogodi.

31. dan

Najvažnije od svih su prvih sedam godina života. Ako čovek živi sedamdeset godina, prvih sedam godina odlučuje o svih tih sedamdeset, jer će on stalno ponavljati isti obrazac na raznim nivoima. On će se pretvarati da voli svoju ženu i decu, pretvaraće se da voli svoje prijatelje. Ovo pretvaranje je toliko duboko da ga on čak i ne oseća kao pretvaranje; uveren je da bi ljubav trebala biti takva, da je ovo zaista ljubav.

Zato se svi širom sveta silno vole, a svet se pretvara u ludnicu. Ljudi bi trebali biti dobri. Kada bi na svetu postojalo toliko

Ljubavi svi bi trebali cvetati, a izgleda da niko ne cveta. Nedostaje nešto osnovno. Nastojim da vam pomognem da postanete svesni svih vaših pretvaranja. Kada ih jednom budete svesni moći ćete da ih odbacite - moći ćete da ih odbacite, jer se mogu lako odbaciti kada ih je čovek svestan. Pretvaranja su ušla duboko u vas, uvrežila se u vašim kostima i samoj srži. Zato čovek mora u budnosti i svesnosti pronaći sve njihove korene. Kada nađete sve korene lažne ljubavi možete ih iščupati, kao i sve njihove izdanke. Tako ćete opet postati dete i opet ćete započeti da živite od početka, od nevinog početka. Tada će život biti spontan i prirodan.

OSMI MESEC

ŽIVITE HILJADU POSTO

1. dan

Ljubav je najsjajnija zvezda na unutrašnjem nebu vašeg bića. Spoljašnje zvezde nisu ništa u poređenju s njom. Spoljašnje je lepo, ali ništa se ne može uporediti sa unutrašnjim. Unutrašnji svet ljubavi je najsjajnija zvezda – sunce. Ona je sama duša vašeg unutrašnjeg sveta, sam izvor. Uđite i pronađite je. Kada je budete pronašli podelite to i proslavite s drugim ljudima.

2. dan

Ako ste zaboravili šta to znači da se bude svetlost, zaboravićete šta znači biti veseo jer su ovo lice i naličje iste pojave. Svetlost je osnovni zahtev za radost; a radost obasjava. Ona se događa samo u svetlim raspoloženjima. Nemojte uzimati život kao problem jer on to nije. On je tajna koju treba živeti, a ne rešavati. U njemu treba uživati, igrati, voleti, pevati, a ne rešavati ga. On nije zagonetka, nego izazov za traganje uz detinje čuđenje i divljenje.

Zato naučite da budete vedri, uzimajte stvari kao zabavu, zabavljajte se čak i sa smrću.

3. dan

Niko nije nesavršen; zato niko ne treba da postane savršen. Jedino treba živeti život potpuno. Savršenstvo je već ovde. Došli smo iz savršenstva, zato ne možemo biti nesavršeni. Rođeni smo iz natprirodnog. Mi smo talasi u okeanu Boga. Zato sve osobine Boga imaju i talasi. Ako je on savršen i mi smo savršeni. Sva ideja o postajanju savršenim je apsurdna. Ne treba postati savršen, jer su svi već savršeni. Ali, mi u ovoj savršenosti ne živimo potpuno, nego minimalno. Ne koristimo svoje mogućnosti, koristimo samo njihov mali deo. Naučnici kažu; ne više od sedam posto. Devedeset i tri posto mogućnosti je čisti gubitak, a one postoje i mogu se koristiti. Kada živite sto posto već koristite veliku priliku koju vam je Bog dao, ali se preobražaj događa samo kod tih sto posto, nikako pre toga.

Nastojim da vas uputim da život zavolite najjače što možete, da živite u svakom momentu što potpunije možete, tako će se polako

nešto dogoditi u vama i otkrićete sami sebe. Što više izazova prihvatate, više ćete otkriti.

4. dan

Morate živeti u svetu, ne morate ga dramtizovati. Ja sam protiv odricanja. Ne morate bežati od sveta, već morate živeti u njemu, ali na potpuno drugačiji način. Nemojte ga shvatati ozbiljno, živite laka srca, uzimajte svet kao kosmičku šalu, on i jeste kosmička šala. Na Istoku ovo nazivamo božjom igrom. Ako se Bog igra, mi samo učestvujemo u toj igri, učestvovanje u igri niko ne shvata ozbiljno.

U drami možete glumiti kralja, ali to nećete uzeti za ozbiljno. Kada padne zastor zaboravićete svoje kraljevanje; i ne dolazi vam do mozga.

Ako ste bogati, nemojte da vam to udari u glavu. Ako ste siromašni, nemojte to uzimati za ozbiljno. Svi mi igramo uloge; igrajte ih što lepše možete, ali stalno imajte na umu da je ovo igra. Kada jednom dođe smrt zastor se spusti po zadnji put i svi glumci nestaju u istu kosmičku energiju. Ako čovek može da živi na svetu uvažavajući ovo, biće oslobođen sveg jada. Jad je propratna pojava ozbiljnog prihvatanja stvari, a blaženstvo propratna pojava prihvatanja stvari lakog srca. Prihvatajte život kao zabavu i uživajte u njemu.

5. dan

Predlažem potpuno nov pristup religiji. Ona mora odobravati život, mora ga obogatiti i učiniti lepšim, mora biti kreativna, a ne bežati od njega. Ne sme otupljivati naše osećaje, nego ih činiti još osetljivijim.

Za mene ne postoji Bog osim samog života, ne postoji drugi hram osim samog postojanja. Tako sve postaje božja svečanost. Kada kažem sve, zaista mislim sve. Život je svečanost, smrt je svečanost, susret je svečanost i opraštanje je svečanost, kao i detinjstvo, mladost i starost – sve su ovo različite svečanosti. Ako slavite sve bićete pravi vernik, ne morate verovati ni u šta posebno niti odlaziti u crkvu ili hram. Gde god bili i šta god radili postaje vaša molitva i meditacija, vaša sadhana, vaša disciplina.

6. dan

Ljubav je najlekovitija na svetu; ništa ne prodire tako duboko. One ne leči samo telo i um, već i dušu. Ako čovek može voleti, sve rane će se zaceliti. On postaje celovit, a biti celovit znači biti svet. Dok ne postanete celovit čovek ne možete biti svet. Fizičko zdravlje je površinska pojava, može se održavati medicinskom naukom, ali najskrivenija srž čovekovog bića može se izlečiti samo ljubavlju. Oni koji znaju tajnu ljubavi, znaju najskriveniju tajnu života. Za njih ne postoji ni jad, ni starost ni smrt. Naravno, telo će ostariti i umreti, ali ljubav vam otkriva istinu da niste telo; vi ste čista svesnost, niste ni rođenje niti smrt. Življenjem u čistoj svesnosti živite u skladu s postojanjem. Blaženstvo je propratna pojava života u skladu sa egzistencijom.

7. dan

Mene Bog u nebesima ne zanima toliko koliko me zanima ljubav, jer osoba koja spozna ljubav mora spoznati i Boga, ali ne i obrnuto. Čovek može verovati u Boga i nikada ne saznati šta je ljubav. Zapravo oni koji veruju u Boga stvaraju toliko mržnje na svetu; niko ne čini toliko zla. Hrišćani, muslimani i hindusi zajedno učestvuju u ovoj velikoj zaveri. Svi pričaju o Bogu, o miru i ljubavi, a vrše samo krvoprolića i ništa više. Ovo traje vekovima. Zapravo svi grešnici sveta nisu mogli napraviti toliko greha kao naši takozvani sveci. Oni to možda nisu neposredno hteli, ali su izazvali ljude da čine ovakve stvari. Konačno, kada se čovek probudi i osvesti sve ovo što se čini u ime religije izgledaće mu tako čudno, primitivno i glupo. Zato ja naglašavam ljubav, jer ako postoji ljubav, bez sumnje će postojati i sve drugo. Osoba koja voli ne može da izbegne saznavanje Boga, ne može od toga da pobegne čak ni kada bi želela. Pronaći će Boga; mora ga pronaći, to je neizbežno.

8. dan

Čovek koji voli, voljen je od cele egzistencije. Ovo će mu uzvraćati ljubav iz svih smerova i svih dimenzija. Ako pevamo lepu pesmu, ona nam se vraća hiljadu puta lepša. Obasipa nas. Sve što dajemo vraća nam se. Ljudi su jadni iz prostog razloga što druge čine jadnima i pričinjavaju im bol.

Ono što posejemo to ćemo i požnjati. Ako posejemo jednu semenku, požnjećemo ih hiljadu. Egzistencija nije siromašna, već obilno daje, ali samo onda kada i vi njoj dajete. Zato sve u osnovi zavisi od vas. Ako želite dobrotu, izlivajte je onda na svakoga i na sve. Ako želite ljubav, volite. Ako bilo šta želite, želja vam neće pomoći dok to zaista ne učinite. Materijalizujte je i uskoro ćete se iznenaditi, sve što ste dali uvek vam se vraća umnoženo hiljadu puta.

Sve što želite dajte i nećete ostati praznih ruku, bićete potpuno ispunjeni, zadovoljni iznad svih svojih očekivanja i snova.

9. dan

Dobijate samo ono što imate, jer to što imate postaje magnetska sila koja privlači vama slično. Zamislite pijanca koji dolazi u grad. Uskoro će se naći s drugim pijancima. Kada kockar dođe u grad uskoro će se sprijateljiti s drugim kockarima. Ako lopov dođe u grad odmah će pronaći ostale lopove. Tako i tragalac za istinom odmah pronalazi druge tragaoce za istinom. Sve što stvaramo u sebi postaje magnetsko središte i stvara određeno polje energije, a u njemu se stvari događaju. Zato ako čovek hoće blaženstvo egzistencije, tada treba da stvori toliko blaženstva koliko može. Mora dati sve od sebe i tada će hiljadu puta više blaženstva i sam dobiti. Što više imate više će vam se dolaziti. Kada jednom ovo shvatite, postaćete bogatiji i bogatiji u svojoj unutrašnjosti, a vaša unutrašnja radost će biti sve veća i veća. Ovaj zanos nema kraja - čovek samo mora da se kreće u pravom smeru.⁷

10. dan

Egzistencija voli sve, ona nije ravnodušna, ali vam tako izgleda jer smo sami ravnodušni. Egzistencija samo odražava, ona je ogledalo, ona je odjek. Ako mi vičemo na nju i ona će vikati na nas; ako joj budemo pevali, uzvratice nam pesmom. Sve što činimo vraća nam se na hiljadu načina, zato jer se vraća iz svih dimenzija i svih nivoa egzistencije. Ona se čini ravnodušnom jer je mi ne volimo. Kada je jednom zavolimo; reku, planinu, zvezde, ljude i životinje – jednom kada budete učestvovali u životu u dubokoj ljubavi, kada

⁷ Vidi Jevanđelje po Mateju, 13, 12 i Luki 8, 18.

egzistenciji budete pružili toplinu i ona će vama biti topla. Uvek plaća u istoj valuti.

Ovo izgleda besmisleno jer mi ne stvaramo smisao, izgleda tupo i monotono jer smo i mi svi tupi i monotoni. Budha misli drugačije kada kaže: “U momentu kada sam postao prosvetljen, prosvetlila se i čitava egzistencija.” Ja vam jamčim za njegove reči; sve što je rekao jeste apsolutna istina. Ovo je moje iskustvo. Ono šta budete vi, to će i egzistencija biti za vas.

Meditacija će vas naučiti dve stvari; prvo ono što se tiče vaše unutrašnjosti, a zatim ono što se tiče cele egzistencije. Meditacija mora da postane vaše središte – svesnost, tiha pažnja; a ljubav mora biti vaše okruženje, toplina bez ikakvog razloga jer je tako lepo biti topao. U središtu budite meditativni, a na periferiji budite ljubazni. Videćete da će se cela egzistencija promeniti. Ona zapravo ostaje ista, vi ste se promenili. Čim se promenite, ona se menja s vama.

11. dan

Religioznost ne bi trebala da bude aktivnost odvojena od života; nego bi trebala da bude sam vaš život. Sve što čovek radi, kuvanje, pranje, rad u bašti; može da bude molitva, može da bude meditacija i svečanost. Kada se religija odvoji od života postaje bekstvo. Ako je životna postaje kreativnost. Uzmite život lako, što laganije, jer ćete tako biti sve puniji svetlosti.

12. dan

Mir je božanski, on je božji dar. Bog je vrlo pošten. Ako meditiramo predano, bez sumnje ćete biti nagrađeni, uvek se tako događa. Međutim, morate zapamtiti da je božji mir dar, da ništa ne činimo neposredno, samo stvaramo situaciju u kojoj se ovo spušta u nas odozgo. Ovo je kao cveće, ništa ne možete neposredno učiniti za njega, ali možete pripremiti tlo, zasejati seme, pomoći biljci da izraste i čekati. U pravo doba, u pravom momentu pojavljuju se cvetovi. Vaš napor će biti nagrađen. Inače, ne možete izvući cvetove iz semenke niti možete izvući cvetove iz stabla. Morate im dopustiti da se sami pojave. Oni dolaze iz istog nepoznatog tajanstvenog izvora, ali uvek dolaze.

Čovek mora biti dovoljno strpljiv; mora obavljati svoj posao u veri da u vreme žetve cvetovi uvek dolaze. Uvek su i dolazili.

Došli su Budhi, Isusu, Muhamedu; tako da će doći i vama. Bog nema ljubimaca; niti je za nekoga, niti protiv nekoga. Bog naprosto označava istinski zakon prirode. Samo obavljajte svoj zadatak, priroda će odgovoriti.

13. dan

Čovek treba da počne da živi samo u mirovanju, bez ikakvih razloga, bez motiva; osećajući radost u mirnom sedenju, disanju i postojanju, slušajući ptice i pazeći na svoj um. Polako se u vašem biću rađa novi miris. Taj miris je meditacija, ravnoteža, nepomičnost. On dolazi odozgo kao poklon. Uvek kada je čovek spreman ovo se neizbežno događa. Priroda nikada nije nepoštena ni prema kome. Svi dobijaju sve što zaslužuju. Ako su ljudi jadni, tada upravo to zaslužuju. Ne možete nikoga drugog za to optuživati, niko drugi nije odgovoran, to su zaslužili sami. Ako je neko dobar, tada to zaslužuje. Priroda uvek daje ono čega ste vi vredni, šta ste spremni i pripravnici da prihvatite.

14. dan

Strpljivost je osnovna osobina tragaoca za istinom, dok je nestrpljivost prepreka u traganju. Možete biti u žurbi što se tiče Boga jer on živi u večnosti, a vi u žurbi brojite minute, sekunde, sate. Ovo nije dobro. Ako želite upoznati Boga i želite upoznati istinu, tada morate upoznati i način večnosti. Radi toga je potrebna strpljivost. Zaboravite vreme, nemojte se žuriti niti biti nestrpljivi, čekajte s ljubavlju, ali nemojte ništa očekivati. Budite radosni jer gost će svakog momenta doći. Nemojte biti nezadovoljni ako ga još nema. Sve neka bude spremno da ga primite, nastavite s pripremanjem. Ako još nije došao, to samo znači da još niste spremni. Zato nema nikakvog razloga za nezadovoljstvo, samo pogledajte oko sebe, pripremajte, pripremajte i pripremajte. U momentu kada je priprema savršena, vaša tišina i praznina su savršeni, on dolazi – on odmah dolazi.

15. dan

Lako je biti smiren u samostanu. Šta bi se tamo moglo raditi, osim biti smiren? Međutim, taj mir je mrtav, bliži je nesposobnosti. Ako je čovek impotentan, celibat mu neće pasti teško. Šta biste drugo očekivali?

Svet je veliki izazov. Jedino ako možete naučiti umetnost tišine uprkos svim izazovima tišina će biti istinska, prava i živa. Jedino tada, u takvom miru koji je živ, Bog može doći k vama. Bog je život. Mrtvac je potpuno bezvredan. Zato budite u svijetu, ali ne budite svetovni. Živite u svetu, ali nemojte mu dozvoliti da ulazi u vas. Krećite se i prolazite svetom, ali mu ne dozvolite da utiče na vas. Ovo se za divno čudo, može. Kada ostvari ovu mogućnost čovek po prvi put saznaje šta je zanos.

16. dan

Svi bi želeli da budu smireni, ali samo time što mu se to sviđa čovek ne može postati smiren. Ljudi i dalje viču o miru, a zatim isti ti ljudi se upuštaju u pripreme za rat. Isti ljudi opet govore o miru, zatim bacaju atomske i hidrogenske bombe. Sve su to isti ljudi. Vrlo čudna pojava. Čovek živi u takvoj suprotnosti iz prostog razloga što je lako želeći dobre i lepe stvari, ali materijalizovati ih je nešto sasvim drugo. Snovi su jedno, a ostvarenja snova je drugo. Svako može sebi priuštiti snove. Kada sanjate možete imati prelepe snove, ali to su samo snovi; a kada se probudite oni nisu ni malo promenili vašu realnost. Ona ostaje ista, čovek se razdvaja, lomi, sanja samo lepe stvari o božanskom miru, o ljubavi; a priprema se za rat, razaranje i nasilje.

Istinski čovek mira će morati da prođe kroz unutrašnji preobražaj. Jedino tako san postaje realnost. Meditacija je alhemija preobražaja vaših nasilnih energija u energije mira. Ona preobražava vašu nasilnost u ljubav. I jedno i drugo je ista energija.

Imamo energije, ali nismo odrasli. Zato one postaju ratničke. Meditacija je proces odrastanja.

17. dan

Ljudski rod oduvek iznad svega ceni čvrstinu, posebno kod muškaraca. Muškarci su već vekovima muške šovinističke svinje! Cene sve što je nasilno, okrutno, ratničko; a osuđuju sve što je žensko. Upravo zbog ovoga nastaje veliki problem; sve što je lepo je žensko, a ako osuđujete žensko, tada lepota nestaje sa sveta. Tako smo se teško borili da bismo razorili lepotu. Ružnoća dominira nad lepotom, grubost se ceni više od nežnosti.

Lao Ce je rekao: “Nemojte biti tvrdi kao stene, budite meki kao voda.” Ovaj način života se naziva “načinom vodenog toka”. Isto tako objašnjava: “Na kraju nežnost pobeđuje grubost. Stena će jednom nestati, samo pustite da voda pada na nju. Stena će se pretvoriti u pesak.” Ovo, naravno, ne možete odmah videti, to će potrajati, ali stena ne može uništiti vodu. Zato čovek treba da ponire dublje, da gleda duže i treba mu veća perspektiva. Mi smo svi vrlo kratkovidni, vidimo samo do određene tačke. Zbog ove kratkovidnosti, stena nam izgleda vrednija od vode. Oni koji su sagledali realnost u njenoj istinskoj perspektivi večnosti, svedoče o nečemu sasvim drugačijem. Neka nežnost bude poklon.

18. dan

Jedna od najbožanskih osobina je nežnost, jer da bi se postalo nežnim potrebno je odbaciti ego. Ego nikada nije nežan, on uvek napada i ne može da bude nežan. Niti je ikada skroman i ne može da bude. Sav njegov projekat bi se srušio kada bi postao skroman.

Nežnost je put da se dođe do postojanja. Čovek treba da je poput vode, a ne poput kamena. Zapamtite: na duge staze voda pobeđuje kamen.

19. dan

Istinski dokaz vaše unutrašnje transformacije je onda kada postanete predani. Nestaju sve napetosti i u vama preovladava apsolutni mir, tišina i smirenost. Stigli ste kući. Predanost postaje merilo, simbol, pojava onoga što se događa u vašoj najskivenijoj suštini, u vašem biću. Meditacija se događa u vašoj unutrašnjosti, a predanost se ispoljava spolja. Niko ne opaža meditativnost, ali predanost i ljubav koja okružuje takvu osobu svi opažaju. Taj čovek postaje ljubav, predanost. Zaronite duboko u meditaciju i dostići ćete predanost. To je prava istina o životu.

20. dan

Naučite da budete što mirniji i tiši. Uživajte u miru i tišini. To su temeljne pripreme za najdražeg gosta. Kada budete u savršenoj tišini možete da postanete domaćin božanskog.

21. dan

Vaša religija ne sme da proizilazi iz straha nego iz ljubavi. Ne bojte se pakla, on ne postoji, niti je ikada postojao. To je izmišljotina sveštenika da bi iskorišćavali ljude, a to čine već vekovima. Ni nebo ne postoji.

Postoji neka vrsta neba i pakla, ali to su više psihološki pojmovi, oni su u nama. To nisu mesta, negde u podzemlju ili na nebu. To nisu geografski pojmovi. Odbacite ideju o nebu i paklu. Religija nema ništa sa svim tim besmislenostima. Odbacite ideju Boga kao osobe. Kad se Bog naziva ocem to izaziva strah, jer se sva deca boje očeva od samog početka. Ne postoji Bog kao osoba, a ne postoji ni otac na nebu. Celo postojanje je Bog, to je drugo ime za život. Volite život, posvetite mu se, živite što potpunije možete. Sasvim se predajte životu nemojte ništa da tajite, onda će se pojaviti beskrajno blaženstvo, blaženstvo koje ima početak, ali ne i kraj.

22. dan

Kada ponirete u sebe ne možete slediti stope onih koji su otišli u svoju unutrašnjost pre vas. To je nemoguće jer je unutrašnjost svakog čoveka drugačije područje od unutrašnjosti nekog drugog čoveka. Ne bi vam pomogli ni Budhini tragovi. Ako doslovce sledite Budhine tragove, nikada nećete pronaći sebe. Isusov plan vam ne bi pomogao, ne možete ga slediti doslovno. Može vam pomoći na vrlo posredan način, može vas učiniti svesnim određenih unutarnjih stvari, ali na vrlo varljiv način. Možete steći poverenje: "Da, postoji unutrašnji svet. O tome nema nikakve sumnje, jer ne bi lagali toliki ljudi: Budha, Isus, Zaratustra, Lao Ce, Mahavir, Krišna, Muhamed – takvi prekrasni ljudi sigurno ne lažu, a nisu ni zaverenici, zašto bi bili? Nisu živeli zajedno, živeli su u različito doba u različitim zemljama – ipak govore gotovo istim jezikom." Ne možete ih slepo slediti, Budhina unutrašnjost je drugačija. Svaka osoba je toliko jedinstvena da sebe mora potražiti sama; zato vam je potrebna velika hrabrost. Ovo je najveća pustolovina u životu i onaj ko je preduzme biće blagoslovljen.

23. dan

Život je muzika. Um je buka. Zbog bučnog uma ne možemo čuti muziku života. Dok ne zaustavimo um i njegovu buku nećemo

moći upoznati lepotu ove muzike. Kada se delovanje uma smiri, nastaje blaženstvo. Dok um deluje, blaženstva nema. U ovome je tajna svih religija, svakog misticizma. Ako čovek može razumeti ovu jednostavnu tajnu u životu mu neće trebati ništa više. Ovo je dovoljno – ovo je učiteljev ključ.

24. dan

Muzika se približava iskustvu božanskog jer je božansko istinska muzika postojanja. To je drugo ime za sklad koji postoji u svemiru. Ono što mi nazivamo muzikom samo je mala kapljica, ali uprkos tome sadrži celu tajnu okeana. U tome je privlačnost muzike, ona oslobađa meditaciju u vama, oslobađa zarobljenu veličanstvenost. Začas nestaju svi zidovi tamnice, a vi se preselite u drugi svet, začas natkrilite vreme i prostor, postanete bezgranični i beskonačni. Ovo je početak putovanja koje se nikada ne završava. Muzika se rađa u dubokoj meditaciji. Ona je nastojanje da se spolja stvore iste okolnosti kakve se dešavaju unutar vas kada ste u dubokoj meditaciji. Zato je stvarni meditant pravi muzičar. Može da se igra, komponuje, ali ne mora. Međutim, poznaje tajnu, ima zlatan ključ. Pravi muzičar pre ili kasnije mora naići na meditaciju. Ne može se dugo izbegavati jer spoljašnje izazva unutrašnju muziku koja čvrsto spava. Ista takva muzika je skrivena u celom postojanju, zato ja muziku nazivam jednom od najbožanskijih pojava u postojanju.

25. dan

Meditacija je muzika, istinska muzika; nema muzika, muzika tišine. Ona je mnogo bogatija i dublja od svake muzike koju mi stvaramo zvukom jer je zvuk napokon smetnja. Smetnju možemo učiniti simpatičnom, ali ona ostaje smetnja. U tišini nema smetnji, ništa se ne miče, ali postoji prelepa muzika, neverovatan sklad u nemom stanju bez zvuka. Meditacija vodi u ovo stanje tišine, dok ga čovek ne upozna nije svestan šta nosi u svom srcu.

Ostaje nesvestan svog sopstvenog kraljevstva, bogatstva i blaga. Ostaje prosjak, a mogao bi stalno biti vladar, samo okretanjem u sebe.

Ovo je alhemija: kada jednom probijete zvučni zid, kada jednom prođete kroz njega i dohvatite samu srž svog bića, dohvatili

ste samo središte postojanja. Oni koji su ovo čuli nazvali su ga različitim imenima; jedno od njih je Bog.

26. dan

Bog nije filozofija, nego muzika; nije teologija, već poezija; nije pretpostavka već ples. Počnite traganje za Bogom u ovim smеровima i krenućete pravim putem, doći ćete kući.

Sledite muziku i u spoljašnjem i u unutrašnjem svetu. Ne treba da idete u hramove, dovoljna je muzika. Naučite da slušate muziku egzistencije; vetar u granju borova i zvuk vode, ili razigranog okeana. Slušajte pažljivo i usredsređeno, slušajte bez razmišljanja, slušajte bez uma; tako da možete ponirati u samu srž svog bića. Iznenadiće vas kada vam muzika pruži ono što ne pružaju ni knjige poput Biblije i Gite.

27. dan

Čovek bez meditacije je čovek bez pesme u srcu i bez poezije u biću, bez svečanosti. Njegovo proleće još nije došlo, njegovi cvetovi još čekaju, još se nisu materijalizovali, još nisu procvetali, njihov miris se ne oslobađa. On je kao semenka, izolovan unutar sebe i potpuno nesvestan šta bi mogao da postane i šta jeste. Stalno živi životom bez radosti, bez blaženstva, bez plesa. On životari, život mu je težak teret, jedva uspeva da ga podnese. Smrt mu izgleda kao olakšanje, kraj svih muka, čovek može da se odmori u grobu.

Život je škola. Mi smo ovde da bismo ga naučili. Mi smo ovde zato da bismo nešto naučili. Najvažnije od svega jeste kako da se peva, kako da se igra i veseli; sve što postaje moguće uz pomoć meditacije. Ona će osloboditi sve sve te energije u vama. Hiljadu cvetova procvetaće u vašem biću. Tada nestaje onaj raj posle smrti; raj je ovde i sada, to je jedini istiniti raj.

28. dan

Prvi korak prema istini je vedrina, dubok unutrašnji ples. Čovek treba da odbaci sve što sprečava ovaj ples i mogućnost da mu život postane svečanost. Svi nosimo toliko uslova koji su protiv blaženstva. Zapravo religija je postala isto što i ozbiljnost. Religiozni ljudi izgledaju tako žalosni, kao da je smeh greh, ne mogu pevati, ne

mogu igrati, ne mogu ni u čemu da uživaju. Oni su protiv života. Ovo nije način da se pronade istina.

Volite život, volite male stvari u životu, one najmanje; jelo, šetnju, spavanje. Obične životne aktivnosti treba da se preobrazu u radost. Treba ih obavljati s toliko veselja da se sve razigra. Tada se sve bliže i bliže približavate istini. U momentu kada vaše blaženstvo postane potpuno i istina će se spustiti u vas. Istina oslobađa.

29. dan

Ako čovek može postati smeh, ako može postati ljubav, tada nema potrebe ni za kakvom drugom molitvom jer je već ušao u božansko. Nikada nisam video da žalostan čovek ulazi u božansko. Jedini put prema Bogu jeste ples. Zato naučite da plešete i pevate, veselite se i slavite. Tada ćete svuda nalaziti Boga. Svako iskustvo će biti božansko, obično počinje da se menja u neobično, a svetovno postaje sveto. Ceo život postaje tako ispunjen Bogom, da nema ni govora o nekakvom Bogu u visinama. Okruženi ste Bogom gde god bili. Stalno hodate po svetom tlu, u svakom kamenu je molitva, a u svakoj steni knjiga. Čoveku treba samo razigrano srce da vidi, oseti i postoji!

30. dan

Ja sam strahoviti zaljubljenik u svet i život i učim svoje sledbenike sanjase da oni to budu. Igrajte s vetrom, na kiši, sa stablima i iznenadiće vas kada vidite da religija nije u knjigama. Ona je širom cele egzistencije. Vidite je u dugi, osećate u plesu paunova i u zovu kukavice iz daljine ili u sviranju flaute. Religija nije ništa mrtvo, ona je vrlo živa, i vi morate biti živi da biste s njom došli u dodir. Ako ste jadni, živite u smrti. Ako živite u blaženstvu, postajete sve življi. Kada vaše blaženstvo dostigne vrhunac, orgazmički vrhunac, tada ćete dodirnuti egzistenciju. Ovaj dodir nam daje dokaz da život nije samo materija, nego nešto više, nešto što se ne može definisati. Nazivali ga vi X, Y, Z, prosvetljenjem, Taoom, istinom, božanskim – ovo će ostati samo reči koje označavaju nešto što ne može biti sadržano ni u kakvoj reči.

31. dan

Čitavo moje viđenje se sastoji od plesa, pesme, ljubavi, smeha i ljudskosti. Voleo bih da ispunim celu zemlju smehom, muzikom, poezijom, slikama, kreativnošću, velikom osetljivošću. Što je osoba osetljivija i kreativnija, utoliko je religioznija. Što je kreativnija, bliže je Stvoritelju. Zato se veselite životu, zapamtite ovo kao moju poruku koju sam vam uputio.

MESEC DEVETI

OTPLEŠITE DO BOGA

1. dan

Mudrost je pesma. Ona nije ozbiljnost, nego razigranost; ona nije žalosna nego svečana. Dok mudrost ne postane pesma, neće biti istinita nego samo najobičnije saznanje. Tako se samo pretvarate da ste mudri. Istinska mudrost, ona koja može postati pesma, koja na kraju i postane pesma, rađa se samo u meditaciji. Nema drugog načina.

2. dan

U životu se treba veseliti i živeti potpuno. Bog je stvorio ovaj život i ne čini mi se da je on asketa; zašto bi inače raslo cveće, zbog čega bi postojale duge i leptiri?

Bog nije asketa, to je apsolutno sigurno. On je ljubav, stvoritelj, pesnik, pevač, plesač. Bog nije ni perfekcionista; voli rast, voli pitanja, voli ljude koji otkrivaju sebe. Veoma ga zanimaju ljudi koji sami od sebe rastu. Prihvata i to da oni ponekad zalutaju, inače ne bi mogli da rastu. Prihvata i da čine greške, bez toga niko ništa ne može da nauči. Sasvim je sigurno da Bog nije svetac. Ako Bog postoji mora biti da je poput sledbenika sanjasa, potpuni zaljubljenik u egzistenciju i život; inače ne bi stvarao. Morate naučiti novu vrstu religioznosti, takvu koja će moći da peva, pleše i slavi.

3. dan

Put prema Bogu vodi kroz životnu radost. Otplešite do Boga, odsmejte se do Boga, pevajte na putu do Boga. Mora da je umoran od vaših ozbiljnih svetaca. Vekovima samo oni... ili se ubio gledajući takve svece – ja čak ni njihove slike ne bih držao u sobi – mora da se naljutio i pobegao.

Pogledajte život. Ako je on božje delo i izraz Boga, tada je on Bog koji pleše, pun mirisa rascvetalih cvetova, vrlo kreativan, vrlo osetljiv, prepun muzike. Ako je ovaj život dokaz Boga, a drugog dokaza nemamo, tada Bog ne može biti ozbiljna osoba.

4. dan

Meditacija vas čini svesnim prelepe muzike u spoljašnjem i unutrašnjem. Ona postoji, ali mi nismo budni, nismo se probudili i ne možemo je čuti. Inače cela egzistencija je samo muzika. Ovu muziku mistici nazivaju Bogom. Bog nije osoba, već istinska harmonija egzistencije. Ona je orkestar; sve je usklađeno sa svim ostalim. Zemlja je u skladu sa drvećem, drveće je u skladu sa vetrom, vetar je u skladu s nebom, nebo je u skladu sa zvezdama i tako dalje. Ne postoji hijerarhija. Čak i najmanja vlat trave značajna je kao i najveća zvezda. I jedna i druga su u orkestru egzistencije; doprinose joj i obogaćuju je.

5. dan

Nemamo ništa da ponudimo egzistenciji, ali možemo da pevamo i igramo, možemo da sviramo na nekom divnom instrumentu. Možemo da preobrazimo svoj život u pesmu, igru i svečanost. Ovo je naš jedini istinski dar egzistenciji. Bilo bi glupo kidati cveće sa stabala i nuditi ga egzistenciji, cveće pripada stablima i nudi ga postojanju, cveće pripada stablima, a ne vama. Stablo ga je već ponudilo egzistenciji. Na stablu je živelo, a vi ste ga ubili i uništili njegovu lepotu. Nudite egzistenciji trupla; ne možete ponuditi egzistenciji Isusove reči i Isusove pesme. One su prekrasne, ali su pozajmljene. Nisu izvirale iz vašeg srca, u njima ne kuca vaše srce, a nemaju na sebi ni vaš potpis. Možete ponuditi prelepe Krišnine ili Budhine pesme, ali sve su one pozajmljene.

Moj osnovni stav je taj da svaka osoba treba da razvija vlastitu svesnost u rascvetalo stablo; svaki čovek treba da procveta. Naravno, ovi cvetovi nisu kao cvetovi sa stabala, neće biti kao ruže ili lotosov cvet ili neven. Oni su cvetovi ljubavi, slobode, radosti, cvetovi uzvišenih osobina. Nazivaju ih pesmama. U momentu kada se pevač izgubi u svojoj pesmi, igrač u svom plesu, oni su ponudili svoju pesmu ili svoj ples egzistenciji. Kada joj ponudite svoju radost, ljubav i svoje pesme bićete iznenađeni njenim odgovorom, što više nudite jače će vas obasipati; dobijate natrag milion puta više.

6. dan

Sve se dešava u tako dubokoj harmoniji, ali čovek toga nije svestan. Ova nesvesnost postaje njegov jad i on pati od noćnih mora

koje je sam izmislio. Inače, život je svečanost, beskrajna proslava. Moramo postati samo malo tiši da bismo je mogli čuti. Kada budemo potpuno tihi, kada postanemo tišina, tada ćemo nestati i postati deo cele kosmičke harmonije. Ovo je susret čoveka sa egzistencijom, susret delića sa celinom. U jednom smislu nestajemo kao ego, kao osoba; dok u drugom smislu postajemo celina i nastajemo po prvi put. Kapljica rose nestaje, ali postaje okean. Ona ne gubi ništa sem svojih malih granica koje nisu vredne da se zadržavaju; zapravo one su stvorile ceo problem; strah, strepnju, stalnu zebnju da će kapljica nestati i umreti kada izađe sunce.

Sve naše granice proizilaze iz smrti. Mi smo uslovljeni našom smrću. U momentu kada izgubimo ove granice, gubimo i smrt. Tada postajemo večni i beskonačni.

Zapamtite da meditacija uspeva kada sve budnije slušate prelepu muziku koja je stalno prisutna – potrebno je samo uho koje razume. Meditacija stvara takvo uho i takvo srce.

7. dan

Naš život nije vredan svog imena. Život počinje samo kada krenete u dimenziju izvan smrti. Radi toga postoji meditacija; strategija, sredstvo, lestve da bi se izašlo izvan smrti. Biće dovoljan jedan pogled na ono izvan. Tada saznajete da će umreti samo telo, a ne vi i da se rađa samo telo, a ne vi. Bili ste ovde pre rođenja, a bićete i posle smrti. Vi ste deo večnosti.

Kada čovek ovo jednom iskusi, život mu postaje pun blaženstva. U njemu čovek oseća da ga je blagoslovila egzistencija, tada se, naravno, spontano javlja zahvalnost. Ovu zahvalnost ja nazivam molitvom a ostale molitve su lažne; prava molitva se javlja samo kada iskusite blaženstvo i njegov blagoslov. Tada naprosto morate biti zahvalni, morate se pokloniti egzistenciji. Osećate šta vam je poklonila, a da ništa niste tražili, a da ništa ne zaslužujete. Niko to nije zaslužio, niko toga nije vredan, ali postojanje je toliko obilno da nas stalno obasipa.

8. dan

Molitva je kao cvet. Blaženstvo je proleće, vreme kada procveta cveće. Kada se otvore cvetovi oni će zamirisati; oslobodiće se miris. Kada vas bez napora preplavi molitva, prirodno, spontano,

kada ste naprosto zahvalni – bez ikakvog posebnog razloga, dovoljno je samo egzistirati, postojati samo u jednom momentu... Kada postignete ovaj miris bićete na vrhuncu svog života, to će biti krešćendo. On će biti ispunjenje i neopisivo zadovoljstvo. Čovek tada dolazi kući.

9. dan

Drevni mudraci Upanišada se mole divnom molitvom, jednom od najboljih ikad izgovorenih. Glasi ovako: *Tamaso maa jyotirgamaya* – “Dragi gospode, vodi me iz mraka na svetlo”; *Asato ma sad gamaya*; “O gospode, vodi me iz neistine u istinu”; *Mrityor ma amritam gamaya*; ”Dragi gospodaru, vodi me iz smrti u besmrtnost”. Ovo je najlepša molitva. Stara je već 5000 godina. Čini mi se da bi je sada trebalo malo doraditi. Ne bih rekao “Vodi me iz mraka na svetlo” jer mrak ne postoji, nego bih rekao “Vodi me iz svetla u više svetlo”; ne bih rekao “Vodi me iz neistine u istinu” jer neistine nema, nego “Vodi me iz istine u više istine”; ne bih rekao “Vodi me iz smrti u besmrtnost” jer smrti nema, rekao bih “Vodi me iz besmrtnosti u više besmrtnosti, iz života u obilniji život, iz savršenstva u veće savršenstvo” – ako je to moguće, jer obično smatramo savršenstvo krajem, ali ja ne mislim tako. Savršenstvo može da postane još savršenije i stalno postaje sve savršenije. Na svakom stupnju je savršeno, ali se ne zatvara, nego se otvara. Uvek se može još obogatiti, može biti još slikovitije, može biti još novih pesama i još plesa i novih svečanosti. Evoluciji nema kraja.

10. dan

U svetu postoje dve vrste ljudi. Prvi stalno traže više i nikada nisu zadovoljni onim što imaju. Kada dobiju ono što traže, opet će tražiti nešto drugo, ali ni u tome neće uživati. Stalno, celog života će odlagati to svoje uživanje. Njihov život je samo beskrajno odgađanje. On je uvek sutra. Danas moraju raditi i zarađivati, a sutra će se odmoriti i uživati. Ali to sura nikada ne stiže, stalno je danas. Zato žive, a zapravo ne znaju šta je život.

Druga kategorija ljudi uživa u onome što ima i ne brine ni o čemu izvan toga. Čudno je to kako svaki dan imaju sve više i više za uživanje. Njihov kapacitet raste, stalno uvežbavaju uživanje; stalno uživaju. Postaju vešti u uživanju, majstori radosti osetljivi na fine

nijanse uživanja. Osećaji im oživljavaju, a oni postaju vrlo inteligentni.

Iz ove inteligencije rađaju se svesnost i osetljivost. Oni će moći još više da uživaju u svakom sledećem trenutku. Život će im postati proces stalnog produbljivanja, poniraće u dubinu.

11. dan

Čovek dolazi sa svim mogućnostima bića, može da postane Bog, a ostaje samo životinja samo zato što je vezan za sirove energije. Nikada ne pokušava da preobrazi sirovu energiju u nešto plemenitiji oblik. Ona se može promeniti. Ljutnja može da postane saosećanje, samo treba proći kroz meditaciju; pohlepa može postati davanje, pohota može postati ljubav, a ljubav molitva.

Ipak živimo na najnižoj lestvici. Živimo tamo gde smo se rodili i nikada ne razmišljamo o sebi kao o mogućim ljudskim bićima. Život uzimamo kao da se sam po sebi razume, kao da smo se rodili večni, kompletni i savršeni. Međutim, to nije tako. Rođeni smo s mogućnošću da budemo savršeni i mogli bismo da postignemo najviši vrhunac, međutim ovo ostaje samo mogućnost koja tek mora da se ostvari. Da biste je ostvarili trebaće vam određena metodologija i određena nauka, nauka meditacije. Ona nije složena, već je vrlo jednostavna. Ponekad se dešava da propustimo najjednostavnije stvari u životu; propuštamo očigledno jer uvek gledamo predaleko. Uvek nas privlači udaljeno, a ne ono najbliže, ono što je dostupno. Kada jednom počnete da ponirete iznenadićete se kako je to jednostavno, a izuzetno lepo; puno velike radosti i predivnog cvetanja. Kako da to toliko dugo niste znali? Nećete moći da objasnite zašto ste i kako toliko dugo čekali. Ovo može pretvoriti celo vaše biće u zlato.

12. dan

Kada jednom uđete u svet meditacije odmah se menjaju vaše viđenje i perspektiva. Osetite da ovde niste slučajno i da imate određenu svrhu u egzistenciji. Ona je iza vas, može da se otkrije samo u dubokoj tišini kada se povuku i nestanu vaše misli, vaš um i ego. U toj jasnoći nestaju svi oblaci, sunce direktno sija i u tom svetlu se život preobražava. Dobija smisao i važnost, a sa smislom i značenjem dolaze radost i blaženstvo.

13. dan

Baš kao što su stabla ukorenjena u zemlji, svesnost je ukorenjena u Bogu. Bog predstavlja pravu svesnost. Meditacija je most koji će vas odvesti do samog izvora bića. Kada jednom osetite radost postojanja na izvoru, tada ništa u životu više neće biti važno. Moći ćete da živite običnim životom, koji je samo gluma, samo prelepa drama. Glumite kako god znate, saznali ste da niste deo toga, da je to samo uloga, a ne vaše postojanje.

Kada se jednom otvori prozor bićete preobraženi. U ovome je svrha sanjase; otvoriti prozor kako biste stvarno saznali da ste božanski.

14. dan

Ako tražite unutar čoveka, pronalazite gomilu odbijanja: ne, ne, ne. Koliko god pretraživali nalazićete sve više i više tih “ne” i sve veća i veća “ne”, prava je retkost poneko “da”. Ako poneko i nađete, to “da” će biti paralisano i osakaćeno. Jadno “da” će biti ubijeno i pregaženo u stampeđu. Čak i ako preživi u nekakvom zaklonu, naći ćete ga tamo polumrtvo.

Život može da postane potpuno “da”, ali ćete morati da promenite čitav obrazac. Sve naše negacije mogu se rastopiti i pretvoriti u “da”. Ovo nije tako teško kao što ljudi misle. Naravno da je moguće. Dogodilo se već mnogim ljudima; Budhi, Isusu, Zaratustri, Pitagori, Dionisu, Lao Ceu. Širom sveta se događa mnogim ljudima, može se dogoditi i vama. Neće se dogoditi svima. Ovde smo zato da bismo, kako ja to nazivam, ostvarili pomak od prozaičnog u poetični životni stil, pomak od matematike u muziku. Tada će život postati pesma, prelepi zanos.

Ne učim vas religiji žalosti, ja sam protiv sadomazohističkih religija. Učim vas novoj vrsti religije koja je ukorenjena u ljubavi, a ne u strahu, koja je ukorenjena u sadašnjosti, a ne u budućnosti, koja je ukorenjena u ljubavi, a ne u logici.

15. dan

Čovek svoj život može da živi kao “ne” ili kao “da”. Kada ga živite kao “ne” postajete ratnik; stalno se borite. Tada vam je život samo borba, borba protiv svih drugih. Naravno da gubite, osuđeni ste na poraz. Čovek ne može pobediti celinu. Cela zamisao je

glupa. Ovo se pojavljuje u egu koji uvek želi da kaže “ne”. “Ne” je njegova hrana.

“Da” je kreativno, ono je način stvaraoaca i način zaljubljenika. Ono označava predavanje. Ako “ne” označava rat, tada “da” označava predavanje celini, poverenje u celinu kao prijatelja, nema potrebe za borbom – poverenje u život i postojanje. Naučite da kažete “da”, potpuno “da”, ništa ne skrivajte od njega niti mu postavljajte nekakve uslove. Na vaše čuđenje život će početi da se razvija ogromnim koracima i skokovima, postaće toliko lep, toliko pun lakoće koliko se ne može ni zamisliti. Život će postati beskrajn zanos. Sve što je potrebno s vaše strane je da otvorite vrata i prozore. Recite “da” vetru, suncu, mesečini, kiši i celini.

16. dan

Obični ljudi žive zatvorenim životom. Ne otvaraju vrata ni prozore, žive u strahu, skrivajući se, stalno strepe od nepoznatog. Ne dozvoljavaju suncu, kiši i vetru da uđu u njihovo biće. Ako stavite ružu u sobu, zatvorite prozore i vrata i do nje ne puštajte vetar, kišu ni sunce; tada ne možete očekivati da će biljka preživeti, ruža umire. Tako je i sa ljudima, uglavnom su mrtvi. Žive mrtvim životom, samo nekako preživljavaju.

Za istinski život čovek mora biti dostupan svemu, mora biti otvoren i ranjiv. Mora odbaciti sve strahove. Postoji samo jedna stvar koje se treba bojati, a to je strah. Osim toga, nemojte se nikada bojati ničega, samo strah osakaćuje i ubija. U momentu kada se uputite prema nepoznatom, uprkos svim strahovima, vaš život otkriva mnoge nove stvari kojih nikada niste bili svesni. Kako se pustolovina produbljuje, vi ste njom ushićeni i vaš zanos se takođe produbljuje. Kada se krećete prema nepoznatom postoji mnogo izazova s kojima se treba suočiti i sresti, prirodno postajete pažljiviji, budniji i svesniji. Tako mora biti, hodate po oštrici - kako biste mogli da postanete površni? Morate biti oprezni i budni, ovo je rizično. Svuda gde postoji rizik vaša inteligencija se izoštrava, a kada se ona izoštri nastaje zanos i vas ushićuje svaki novi pokret.

Samo na vrhuncu ove pustolovine, uz zanos, sjedinjavanje, rizik, opasnost, inteligenciju i svesnost otvara se unutrašnje biće i pupoljak postaje cvet.

17. dan

U momentu kada se više ne budete bojali nepoznatog, ono će pokucati na vaša vrata. Ako se bojite, tada vas neće ometati. Bog se nikada ne meša u ničiji život jer voli svoje delo. Zato svakome ostavlja potpunu slobodu, čak i ako je protiv njega. To je deo slobode. Čak i da mi zatvori vrata i to je deo slobode. Čak i da ga poriče, i to je deo slobode. Međutim, glupo je koristiti svoju slobodu u ovom negativnom smislu. Radije je koristite u pozitivnom smislu, da biste primili nepoznatog gosta, stvorili poverenje, ljubav i blaženstvo, kako bi Bog mogao da uđe u vas. Susret vašeg bića i bića celine je početak svetlosti, početak večnog života i početak besmrtnosti. Ovo je traganje koje svako preuzima, znajući to ili ne. Svi žele da upoznaju nešto neuništivo, što se ne može oduzeti. Svako želi da uđe u svetlost, da vidi svojim očima, da ima jasan pogled, ali ljudi i dalje rade stvari koje im zaklanjaju vidik, onemogućuju uvid i osakaćuju njihovo biće.

18. dan

Odaberete li staro odabrali ste jad, ako odaberete novo odabrali ste blaženstvo. Neka ovo bude ključ. Uvek odaberite novo, nepoznato, opasno, nesigurno jer se jedino uz pomoć rizika možete razvijati. Razvoj je dobar, zrelost je blaženstvo.

Nikada se ne vezujte za staro. U momentu kada se staro okonča, stavite na njega tačku. Nikada se ne osvrćite unatrag, u prošlom nema ničega vrednog. Čovek se ne može obazirati na prošlost, nego mora napred; uvek mora ići napred i upustiti se u avanturu.

Ovo je kao prvi uspon na vrh planine, svakako je opasno jer niko tamo nije bio. Moraćete sami naći put prema vrhu. Naravno da postoje mnoge opasnosti, ali je to uvek lepo jer zbog njih postajemo budni i svesni. Rizik, opasnost i nesigurnost nas čine svesnim. Svesnost je najveća vrednost, pomoću nje dolazi i sve ostalo; ljubav, radost, božansko, istina i oslobođenje.

19. dan

U opasnosti je najlepše to što vas budi i osvešćuje, zato ljudi koji se uspinju na nepoznati vrh bez plana zaista tragaju za svesnošću, ali toga nisu svesni. Ni oni koji su putovali na Severni i Južni

pol prihvatajući sve rizike, niti oni koji su bili na Meseu nisu svesni za čim su tragali. Nisu svesni da zapravo teže za svesnošću.

Meditant ide svesno. Ne treba ići na Himalaje ili na Mesec, jer najviši vrhovi su u nama samima. U našoj unutrašnjosti su veće daljine i važnije zvezde, tamo je celo nebo i celi svemir. Ovo je mnogo riskantnije od odlaska na Mesec ili Mont Everest. Najveći, najopasniji i najriskantniji prostor nalazi se u vašoj unutrašnjosti. Zato se malo ljudi usuđuje da ode tamo. Kada biste pali sa vrha koji je u vama završili biste u dubljem od svih ponora, ali s tih vrhova niko ne pada jer kada se krećete prema višem, tako postajete budniji i pažljiviji, postajete svesni oštrice. Postajete kao igrač na žici koji mora da bude vrlo oprezan, vrlo svestan. Ne možete razmišljati ni o prošlosti ni o budućnosti, jedan trenutak je dovoljan sam za sebe. Morate biti ovde i sada, da ne biste pali. Nisam nikada čuo da je neko pao s vrha. Ali tamo postoji opasnost i zato se malo ljudi odlučuje da ode u unutrašnji svet u unutrašnjost vlastitog bića.

20. dan

Spoljašnji svet ne zadovoljava jer se menja, jer je trenutni; a naše najskriveneje stremljenje jeste večnost i ne može biti ispunjeno spolja. Zato neka spoljašnje ostane radost u trenutku, ne tražite od njega da bude večno. Ništa spoljašnje nije večno. Uživajte u trenutnom kao takvom, svesni da je trenutno. Cvet koji se ujutru otvara, osuđen je da uveče uvene. Pojavio se sa izlaskom, a odlazi sa zalaskom sunca. Veselite mu se, ja nisam protiv cveta. Veselite mu se, ali ne nadajte se jer ćete se inače razočarati. Veselite se u trenutnom u spoljašnjem - tražite večno u unutrašnjem. U svojoj unutrašnjosti pronaći ćete amrit, nektar, besmrtno, večno, božansko. Kada jednom ovo pronađete ne treba više ništa da tražite. Sve će postati blaženstvo i radost. Život je ispunjen; čovek se vratio kući.

21. dan

Čovek je kao lestve, za njega postoje mnoge mogućnosti i opasnost i dostojanstvo i slava i agonija. Lakše je pasti, nije potreban nikakav napor. Penjanje zahteva napor. Što više želite da se popnete, više ćete se naprezati. Ako želite stići do vrha svesnosti moraćete sve da raskinete.

Čovek ne može svoje biće olako da shvata. On zapravo nije biće, nego samo spektar mogućnosti, celi spektar. U tome je sva ljudska lepota i beda. On je jedina znatiželjna životinja koja postoji, jedina životinja koja pati. Uvek je na raskrsnici, stalno mora da bira; biti ili ne biti, biti ovo ili biti ono. Ovo ga razdire. Sanjasa je odluka; pristanak na uspon na najviše vrhove.

22. dan

Ostanite u svetu, ali ostanite nedodirljivi, nedefinisani.

Prema sanjasu treba živeti u svetu ali da ne budete taj svet; živeti u svetu, ali mu ne dopustiti da on živi u vama. Prolazite kroz svet potpuno svesni da je trenutak i da se ne treba uznemiravati, ne treba obraćati pažnju.

Nevolja i blagoslov, neuspeh i uspeh su isto. Kada budete uvideli da su mrak i svetlo, život i smrt isto u vama će se stvoriti fantastična ravnoteža. Ovaj duboki mir je istina.

23. dan

Živeti ograničeno znači živeti u mraku bez dostojanstva. Ovo je poniženje jer našem biću treba celo nebo za svoju pesmu i igru. Inače je sve osakaćeno i paralizovano, nema mesta za let ni mesta za kretanje. Čovek živi u ograničenjima tela, uma, osećaja i raspoloženja. Ovo su sve ograničenja, a sva ih treba nadmašiti. Čovek nikada ne sme biti zadovoljan ako je bilo čim ograničen. Kad god naiđete na ograničenje pokušajte da ga nadmašite. Kada nadmašite sva ograničenja i dostignete beskrajno, dolazite do postojanja, dolazite kući.

24. dan

Lotosov cvet raste iz blata. Najlepši cvet raste iz prljavog blata. Prema tome, prljavo blato sadrži nešto lepo i zato nemojte odbaciti blato, ono samo drži lotosove cvetove. Čovek ne može shvatiti da taj prelepi cvet prelepog mirisa i boje dolazi iz najobičnijeg blata.

Čovek je rođen kao najobičnije blato, ali u sebi sadrži lotosov cvet, zapravo njegovu semenku. Čovek se ne sme odbacivati, treba ga prihvatiti i preobraziti. Svet ne sme da se poriče jer sadrži nešto beskrajno lepo. Ovo nije površinsko već je samo dovedeno na površinu. Nisam ni protiv čega; niti protiv tela, niti protiv sveta, niti

protiv spoljašnjeg. Nisam protiv ničega, ali sam za preobražaj svega. Sve što egzistencija daje ima vrednost, ako tu vrednost ne razumemo sami smo krivi; naše viđenje je ograničeno. Nadalje, treba zapamtiti da lotosov cvet živi u vodi, ali ona ga ne dodiruje. Njegove latice su tako baršunaste da kapljice rose skupljene na njima ostaju odvojene.

Živite u svetu, ali mu ne dopustite da uđe u vas. Živite u svetu, ali nemojte biti svetovni. Budite odvojeni, mirni, nedodirljivi. Tada će vas svet poučiti mnogim stvarima. Svet je smislio egzistenciju; on je je situacija u kojoj se raste i sazreva.

25. dan

Običan čovek živi u mraku. Mi smo rođeni u mraku. U početku je mrak osnovna potreba. U majčinoj utrobi je mrak potreban jer bi svetlo smetalo detetu koje raste, tako je osetljivo i nežno. Potreban mu baršunasti mrak oko njega. Dete u majčinoj utrobi spava 24 sata na dan. Za devet meseci dete toliko značajno poraste da mu se ne sme smetati, inače bi se energija promenila. U početku sve raste u mraku. Kada sejete seme, morate ga zakopati u zemlju. Ako ga samo bacite na zemlju neće proklijati jer ima previše svetla. Potrebna je utroba zemlje da bi počelo da klija. A tamo je mrak. Kada semenska proklijava podiže se iznad tla pokušavajući da dohvati sunce, mesec i zvezde.

Kada se dete se rodi, fizički dolazi na svetlost, ali duhovno je još uvek u mraku. Čarolija tog mraka može da se prekine jedino meditacijom jer vam ona daje drugo rođenje. Prvo rođenje je fizičko, a drugo duhovno. Fizički ste u svetlosti, a drugo rođenje vam je potrebno kako bi i psihički i duhovno bili u punoj svetlosti.

Svetlost je drugo ime za egzistenciju. U momentu kada ste rođeni u ovoj svetlosti postajete prosvetljeni. Niste odvojeni, niste posmatrač, niti je svetlost posmatrano. Vi i svetlost postajete jedno.

26. dan

Naučite pev ptica i ples stabala na vetru, učite muziku reke. Kada se jednom otvorite, iznenadiće vas poetična pojava egzistencije.

Čovek ne treba da izražava značenje svega ovoga jer bi to bilo filozofsko razmatranje. U momentu kada se zapitate “Šta je smisao ovoga?” izgubićete trag poezije. Kada budete plesali zajedno

sa stablom a da ne pitate: “Šta znači ovo tvoje savijanje na vetru?” postaćete poetični. Čudo nad čudima se događa osobi koja ne brine o smislu, ona ga odmah nalazi. Plešite sa stablima, pevajte sa pticama, plivajte u moru i pronaći ćete smisao – bez ikakvog traganja. Samo postanite deo prelepe egzistencije.

Pevajte svoju pesmu jer su svi došli s pesmom u srcu, ako je ne pevate ostaćete neispunjeni. Moraćete obavljati sve poslove, na to mislim kada kažem da pevate pesmu. Radite šta vam se sviđa. Ne slušajte šta vam drugi govore jer to nije važno. Budite uporni u tome šta radite bez obzira na posledice. Ne činite kompromise.

Pesnik je zaista buntovnik koji ne poznaje kompromis. Kada bi činio kompromis ne bi bio pesnik, nego poslovni čovek. Ako ste beskompromisni vaša ljubav će se razvijati krupnim koracima. Pevajte svoju pesmu i videćete kako ljubav dolazi iz skrivenih izvora unutar vas. Izviraće iz vas i stizati do drugih.

27. dan

Kada u sebi budete tihi čućete šapat kako vam govori. Taj šapat je vrlo određen – ne postoji “ako” ili “ali”. Srce ne poznaje “ako” ili “ali”, govori vam o vašoj sudbini; postani slikar, postani pesnik, postani vajar, igrač ili muzičar. Pokazuje vam način na koji ćete postati ispunjeni. Počinje da vas usmerava.

Zadatak učitelja je da vas nauči mirnoći i tišini u kojoj ćete moći da čujete vlastiti unutrašnji šapat. Tada se vaš život pokreće pomoću unutrašnje discipline. Zato vam ne namećem nikakvu spoljašnju disciplinu, nego vam pomažem da imate vlastiti uvid. Tako se oslobađate i krećete se u slobodi. Sanjasa nije ograničenje, niti kult; nije ni vera. Ona je samo objava slobode, objava ličnosti, objava ljubavi i kreativnosti.

28. dan

Ne mislite da su neke stvari svetovne, a druge svete. Za čoveka koji zna da se veseli sve je sveto. Ne postoji podela na svet i Boga, sve je božansko. Možda je svet pojava Boga, a Bog je nepojavni svet. Kada se čovek veseli, zašto bi odvajao pojavno od nepojavnog? Cvet je pojava semenke, a semenka je nepojavni cvet – oni su jedno. Tako je i sa ovim i onim svetom, ovom i onom obalom. Ne treba deliti materijalno od duhovnog – oni su jedinstvo.

Veselite se sitnicama; tuširanju ili čaju. Ne pravite razlike. Za čoveka za koga je dobar čaj isto tako svet kao i svaka molitva, njegov san mu je svet kao svaki religijski obred.

Vedrina donosi novo viđenje, novu perspektivu; ona preobražava celi svet. Tada i cepanje drva i nošenje vode s izvora postaju vrlo lepi.

Ne budite žalosni i ozbiljni. Smejte se, igrajte, pevajte, živite svoj život vrlo jednostavno i skromno, bez ikakvih želja za postizanjem nekakvih ciljeva; ne budite ambiciozni jer je običan život toliko lep da bi svaki neobičan uspeh uništio njegovu lepotu.

29. dan

Pesma predstavlja stanje u kome je čovek otvoren i spreman da pretoči svoje srce u egzistenciju. Pesma je simbolična. Ovo nije jad. Ptice koje pevaju ujutru treba stalno da pevaju kao da je uvek jutro, kao da je uvek vreme izlaska sunca. Sunce može izaći svakog momenta i vi treba da ga pozdravite, treba da budete u dobrom raspoloženju, budni. Gost može da dođe svakog momenta, raspevane ptice se samo spremaju da pozdrave sunce. Cvetovi se otvaraju, stabla se povijaju, cela zemlja oživljava, zapalila se i spremna je da primi novi dan.

Raspevano srce, razigrano srce, srce zaljubljenika je spremno da prihvati Boga. Jadno srce može stalno da moli, ali u njegovoj molitvi sve od početka kreće pogrešnim putem. Ono postaje teško i pada natrag na zemlju jer nema krila i ne može doći do najzvišnijeg i ne može dopreti do Boga. Kada je čovek dobar i zaljubljen, kada je pun smeha i radosti, kada nije ozbiljan, već razigran i nevin kao malo dete, kada se čudi svakome i svemu, kada gleda sve sa divljenjem, kada srce peva aleluja, tada Bog može doći svakog momenta. Naučite kako ćete ga prihvatiti; otvoreno s ljubavlju, pevajući i veselo. On mora doći. Isus kaže: "Pokucajte i otvoriće vam se." Uz to kaže i: "Ne brinite, samo pevajte i on će pokucati na svaka vrata i pitati: "Mogu li ući?" Budite tako veseli da i Bog zaželi da dođe k vama. Pozovite ga k sebi, umesto da vi idete k njemu.

30. dan

Temelj svega je poznavati prirodu postojanja, tako da se možemo s njim uskladiti. Inače niko ne može uhvatiti korak, a to

gubljenje koraka je zapravo jad. Biti u dubokom skladu s egzistencijom jeste blaženstvo. Ako niste u harmoniji s egzistencijom tada ste jadni. Zato jedina stvar koja može doneti preobražaj u životu jeste postati svestan istine, prirode, taoa, egzistencije.

Međutim, put ne vodi spolja, put vodi kroz vas; to je unutrašnji put. Prvo morate pronaći svoje sopstveno središte. Kada ga pronađete našli ste i središte egzistencije, jer ona nisu razdvojena. Različite su samo periferije, a u središtu se svi susrećemo i stapamo. U središtu smo svi jedno; stabla, planine, ljudi, životinje i zvezde. U momentu kada prodrete do svog središta upoznaćete tao svega što postoji. Kada upoznate tao, prirodu, dharmu, ne možete biti protiv nje. To bi bilo samoubistvo. Dok ovo ne upoznate moraćete se spoticati i lutati.

Meditacija je način da se upozna središte; ona je osnovna i bitna. Ako naučite da meditirate, tada ste sve naučili.

31. dan

Toliko ljudi traga za Bogom ne razmišljajući o tome jesu li spremni za susret s njim i žele li da ga sretnu. Nikada o tome ne razmišljaju. Opet naglašavam, zaboravite Boga, pripremite samo sebe. Kada dođe vreme i budete spremni taj susret će se dogoditi. Ne morate razmišljati o tome. Vaše razmišljanje neće biti od pomoći.

Pripremite se - veselite se, igrajte, pevajte, volite, meditirajte tako da sve dimenzije, sve latice vašeg bića počnu da se otvaraju.

DESETI MESEC

MOŽETE ODABRATI JAD ILI BLAŽENSTVO

1. dan

Tecite s rekom, predajte joj se u potpunosti, ona se uliva u okean, pa će i vas odneti do njega: ne morate ni da plivate. Ako ne pronađemo postojanje koje okean predstavlja mi ne možemo da budemo zadovoljni zbog granica i ograničenja. Sve granice su prepreka. U momentu kada se reka uliva u more ona postaje beskrajna i večna. To je cilj sanjasa, da vam pomogne da stignete do beskonačnog, večnog, neograničenog, neodređenog, neizrecivog.

2. dan

Čovekov život je izgrađen na snovima od peska. Stoga sve što pokuša da uradi, propada. Kuće se ruše, jer nisu izgrađene na večnom, nego na privremenom. Kada se kuća od peska sruši mi od tog istog materijala pravimo drugu. Kao da to nikada ne možemo da shvatimo. Ukoliko se ne ostvari jedan san mi sanjamo drugi. Ako se jedna želja izjalovi mi odmah imamo drugu, imamo drugi plan, a ne vidimo da je sama želja osuđena na propast.

Kada želimo to znači da idemo protiv celine, to je zadatak koji se ne može izvršiti. Kada nemamo želja to znači da smo se prepuštali celini, da idemo sa njom, da ne želimo ništa izvan nje. To znači: 'Želim isto što i celina. Ne želim da ostvarim bilo kakav lični cilj.' Moramo da naučimo da budemo deo života, postojanja. Mi smo talasi na okeanu i ne možemo da imamo sopstvene ciljeve.

Meditacija predstavlja spoznaju da mi ne postojimo kao zasebni entiteti, da nismo ostrva, nego da smo deo beskrajnog kopna, a možemo to zvati Bog, istina, najviši, apsolut ili kako god želimo.

3. dan

Mi nismo odvojeni od postojanja. Svi živimo sa mišlju da smo odvojeni. Ova misao o odvojenosti je ego i ona stvara pakao, jer se borimo za sopstveno preživljavanje, borimo se onog sutra, borimo se smrti, a sve to je povezano sa egom. Ne shvatamo da smo jedno sa celinom, niti se rađamo, niti umiremo, da smo oduvek tu i da ćemo uvek biti deo celine.

To je kao talas koji se podiže u moru. On je bio tamo i pre nego što je nastao, a i kada se vrati u more i smiri, biće tamo. Rođenje i smrt su neistiniti. Talas ostaje. Ponekad on miruje, a ponekad je vidljiv, ali uvek je tamo. On je deo okeana isto kao što smo mi deo postojanja. Mi smo talasi ovog okeana. Kada se to jednom shvati sva nezadovoljstva će iščeznuti i brige više neće postojati.

To je naš dom, mi smo njegov deo. Ne postoji put koji vodi negde drugde ili da mi ne postojimo. Nema takvog puta.

4. dan

Mi možemo da verujemo da postojimo kao zasebni entiteti, ali to je ipak samo verovanje, a ne stvarnost. Kada verovanje nije u skladu sa stvarnošću dolazi do patnje, jer se živi sa nečim što nije istina, ide se pogrešnim putem. Kada živite u skladu sa stvarnošću ne postoji patnja, a ishod je blaženstvo.

Kada bi list bio svestan mogao bi o sebi da razmišlja da je poseban, izdvojen od stabla, da ima svoj sopstveni put. Tu bi došlo do sukoba i velikog problema. List bi se otuđio od svojih izvora energije. Stablo nije samo stablo. Ono je majka, sa korenom u zemlji i predstavlja celu zemlju. Ono diše i predstavlja atmosferu. Isto tako je povezano sa suncem i sa najudaljenijom zvezdom. Boriti se sa njim znači boriti se sa celim univerzumom. Samo se jadni list pokušava boriti sa univerzumom – cela ideja je glupa, ali čovek sve vreme baš to pokušava, stalno gurajući reku.

Sanjas znači da se odbacuje borba sa rekom, da joj se prepuštate, dozvoljavajući joj da vas nosi, to je umetnost prepuštanja. Ta jedna reč 'prepuštanje', tumači sam duh sanjase. Čovek može da kaže: "Neka dođe kraljevstvo tvoje, neka bude volja tvoja." Lična volja se povlači, a onda vaš život postaje bezgranično bogat, celina je sa vama, a možemo da pobedimo samo kada je ona sa nama.

5. dan

Svako dete je blaženo u majčinoj utrobi. Tu ono nema ništa. Tu ono nije ni predsednik Sjedinjenih Država, niti je najbogatiji čovek na svetu, nema ni dvorac, niti je išta, ali je u beskrajnom blaženstvu.

Psiholozi kažu da čoveka kroz ceo život prati blaženstvo majčine utrobe. Kako to da se prevaziđe? U majčinoj utrobi smo okusili

nešto što ne možemo da zaboravimo. Pokušavamo da ga zaboravimo, ali nas ono stalno prati. Iskustvo je bilo tako jako da ne možemo da ga izbrišemo. Ipak, ono može veoma lako opet da se dostigne. Čovek treba da postane kao malo dete i da o celom svetu razmišlja kao o majčinoj utrobi. Religija bi trebala da vam pomogne da univerzum shvatite kao majku. Onda između njega i vas ne bi bilo sukoba. Imali bi poverenja u univerzum i znali bi da se on stara za vas i da ne morate sami da brinete, niti da neprestano budete nezadovoljni i napeti. Nakon toga nastaje beskrajno blaženstvo.

Meditacija vam samo pomaže da se vratite u utrobu univerzuma.

6. dan

Istinu možemo da znamo samo kroz duboku unutrašnju harmoniju. U nama je obično haos i nered. U nama obično ima mnogo osoba, a ne samo jedna. U nama ima mnogo umova i svaki od njih vuče u svom pravcu. Mnogi glasovi, a vi ne možete da ustanovite koji je vaš. Jedan kaže, 'Uradi to', a drugi, 'Ne čini to'. Čovek neprestano drhti, razbijen je u hiljade delova, kao kada ogledalo padne na pod. U takvom položaju se nalazi čovek. Ipak, svi ovi delovi se mogu sakupiti, istopiti u celini i sjediniti. U trenutku kada u vama nastane ovo jedinstvo rađa se predivna muzika, sva buka nestaje i menja se u orkestar sa harmonijom, i onda vidite, čujete i osećate istinu postojanja. Ona je uvek tu, ali naši umovi su toliko glasni da mi to ne možemo da čujemo.

U trenutku kada unutrašnji haos prođe, unutar sebe ćemo čuti mali, tihi glas. Onda čovek sasvim sigurno zna: 'Ovo je moj glas, postojanje mi govori'. Nema više dvoumljenja niti sumnje. Jedino na steni ne-dvoumljenja i sigurnosti od života može da se izgradi hram, inače gradimo samo kule od peska.

7. dan

Ne moramo postati savršeni, mi smo rođeni savršeni. Ne moramo izmišljati blaženstvo, samo ga moramo otkriti. Zato ovo nije tako teško kao što ljudi misle, nego je jednostavan proces opuštanja, odmora i polaganog usredsređivanja. Na dan kada nađemo na svoje središte, odjednom se sve osvetljava. Pronašli ste prekidač. Ovo je kao pipkanje u mračnoj sobi, tražite pipajući dok ne pronađete preki-

dač. Radi se samo o tome, a mi stalno nepotrebno vrištimo i plačemo.

Patnja je glupost. Zamislite čoveka koji misli da je komad užeta zmija, pobegne od toga, oklizne se na kori od banane, padne i polomi nekoliko kostiju; može da završi u bolnici. Ispao je glup, jer nije bilo nikakve zmijske. To je apsurd, a modele ovakvih apsurdna u životu treba promeniti. Pogledajte u sebe i ako tamo ne pronađete ništa, tada gledajte napolje. Kategorički tvrdim da su svi koji su pogledali u vlastitu unutrašnjost postupili ispravno; nema razloga da vi pogrešite. Nema izuzetka, ovo je apsolutni zakon. Čovek koji ponire u sebe pronalazi kraljevstvo božje, savršeno blaženstvo i apsolutnu istinu. Život postaje neprekidni zanos. Čovek se pita koliko zanosa je moguće. “Može li biti još?”, međutim čovek u sebi može nositi beskrajni zanos; neverovatno, jer mislite “Ovo je granica, dalje se ne može” a idući dan otkrijete da ipak postoji još. Idete sve dalje, a nema kraja. Ovo putovanje ima početak, ali je bez kraja.

8. dan

Čovek može stvoriti i pakao i nebo. To je naša odluka i naša odgovornost. Sve dobre stvari u životu, kao i sam život, su poklon egzistencije. Zato nije problem kako ih potražiti, nego kako ih primiti. Uzmite za primer blaženstvo ili primanje blaženstva.

Ono nije daleko na Tibetu ili na Himalajima, ne radi se o putovanju u te krajeve. Radi se samo o tome kako da se primi. Poklon stalno dolazi, ali nailazi na zatvorena vrata. Sunce izlazi, a mi sedimo u mraku jer su nam oči zatvorene. Poklon je ovde prisutan, treba samo otvoriti oči i sve će biti svetlost. Sa zatvorenim očima ostajemo u mraku. Nemojte se zatvarati pred životom i postojanjem, postanite osetljivi. O tome se radi u religiji: o osetljivosti, otvorenosti i veri. Nema potrebe da se bojite života; postanite dostupni na sve načine i iznenadićete se jer nikada nije trebalo da budete jadni ni jednog momenta. Čovek može biti u blaženstvu sve vreme.

9. dan

Postoje ljudi koji su stručnjaci u iznalaženju razloga za jad. Oni ne mogu biti srećni ako nisu jadni. Poznaju samo jednu sreću, a to je jad. Kada pričaju o svojoj bedi u njihovim očima i na njihovim licima, u načinu na koji govore možete videti da uživaju u njemu, da

se njime hvale. Preuveličavaju svoj jad i čine najvećim što mogu. Kako bi tim ljudima moglo biti dobro?

Uvek postoje dve mogućnosti – možete odabrati bedu ili blaženstvo. Počnite da gledate ovako: u svakoj situaciji prvo pronadite šta će vas razjariti a šta će vas usrećiti.

10. dan

Kada sam bio dete, otac je izgradio prelepu kuću, ali ga je graditelj prevario jer je bio običan čovek, a ne arhitekta. Kuća se srušila kada su započele prve kiše. Upravo smo hteli da se uselimo u nju, trebalo je još samo nekoliko dana i bili bismo u novoj kući, a ona se srušila. Tada je otac bio odsutan i poslao sam mu telegram: “Dođi odmah, kuća se srušila, itd.” Nije došao, niti je odgovorio. Kada se vratio u dogovoreno vreme, ukorio me je: “Ti si glupan! Kuća je propala, zašto si dodatno trošio novac šaljući mi dugačak telegram? Mogao si uštedeti tih deset rupija. Hvala Bogu što se kuća srušila u pravo vreme, da se to desilo posle pet dana nastradala bi cela porodica!”

Priredio je slavlje za celo selo. Meni se dopala ova ideja. U susednom selu su se svi smejali govoreći: “Ovo je zaista besmisleno, kuća ti se srušila, svi treba da žalite zbog toga.” Posle toga je poslao na slavlje ceo gradić, kako bi zahvalio Bogu što nam je pomogao. Da se uselila porodica četiri dana ranije, svi bi nastradali!

Ovo ja nazivam dobrim izborom, u svakoj situaciji odaberite dobar deo.

Jedna od mojih sestara je umrla. Voleo sam je više od svih i osećao sam žalost zbog njene smrti, iako sam imao još desetoro braće i sestara. Otac mi je rekao: “Nepotrebno se uzrujavaš oko toga. Hvala Bogu još uvek imaš živih desetoro braće i sestara. Mogao ih je uzeti sve. Šta bismo mogli da učinimo? Kako je uzeo jednu sestru mogao je uzeti sve. Uzeo je jednu sestru od jedanaest braće i sestara. To nije mnogo, toliko možemo priuštiti. Možemo dati jedno dete Bogu. Ako mu ona treba neka je uzme. Budi srećan što je vas desetoro živo, a ne tužan zato što nje jedne više nema.” Ovakav bi trebalo da bude pristup svake religiozne osobe. Tada bi vaš život prirodno postao blagoslovena pojava.

11. dan

Svako dete zna kako da se otvori. Zato su deca tako lepa i tako im je dobro. Samo pogledajte u njihove oči; tako su mirne, i pogledajte njihovu radost, kako je zarazna. Svako dete zna šta je dobro, ali pre ili kasnije zaboravlja, ili ga mi nateramo da zaboravi.

Ovo se može ponovo naučiti. Ponovo naučite i zapamtite umetnost otvaranja i ništa vam neće nedostajati, sve će biti savršeno – ovo je najsavršeniji mogući svet... Budite zaljubljenik egzistencije u svim njenim oblicima. Tada ćete pronaći molitvu u kamenju; na vaše čuđenje neće vam trebati da čitate religijske knjige, jer je celi svemir knjiga koju potpisuje egzistencija, a sve takozvane religije je stvorio čovek.

12. dan

Budite veseli – to je moja definicija religioznosti. Greh je biti žalostan, biti sretan je biti svetac. Ako znate da se smežete punog srca, život će vam biti svet.

Srdačan smeh je nešto jedinstveno. Ništa vas ne može učiniti svetim tako kao on. Kada se smežete neka se sve ćelije vašeg tela smeju s vama, neka se smeh širi od glave do nožnih prstiju. Neka zahvati i najskrivnije zakutke vašeg bića. Iznenadiće vas to da se egzistenciji približavate lakše pomoću smeha nego pomoću molitve.

13. dan

Upravo sam danas čitao o jednom starcu od devedeset pet godina. Pitali su ga u čemu je tajna njegove dugovečnosti i zdravlja. Rekao je: “Malo mi je neugodno da kažem pravu istinu, ja uzimam svoj život od drveća. Grlim stabla i tada osećam nežan tok energije koja ulazi u moje telo. Stabla me održavaju živim i punim soka.” Smatram da je ovo istina. Ovo se možda ne može naučno dokazati, ali pre ili kasnije će se i to dogoditi. Ako volite stablo, ono će odgovoriti; ako volite stenu, čak će i stena odgovoriti.

Eksperimentišite s ljubavlju na sve moguće načine i postaćete svakim danom bogatiji. Pronalazićete nove izvore i nove načine da volite i nove predmete svoje ljubavi. Tada će doći momenat kada čovek miruje i naprosto voli, nikakav predmet posebno. Ne voli nikoga određenog, samo je ispunjen i preplavljen ljubavlju. Ovo je stanje prosvetljenja, čovek je potpuno ispunjen i zadovoljan.

Po prvi put nestaje osećaj da nam stalno nešto nedostaje. To je veliki dan u svakom životu, više vam ništa ne nedostaje. Tražite i ne možete pronaći nikakav nedostatak, sve je ispunjeno. Ovakav čovek živi istinski, a drugi samo propuštaju život, propuštaju zlatnu priliku. Potpuno treba da iskoristimo svaki trenutak svog života.

14. dan

Kada vidite lep zalazak sunca i veselite mu se, naravno da mislite da veselje izvire iz samog zalaska sunca, međutim to nije istina. Zalazak sunca samo pokreće u vama proces meditacije. Lepotu ste osetili zato što je prestalo vaše razmišljanje. Vi ste u stanju divljenja, omađijani ste.

U momentu kada razmišljanje prestaje padate u duboku meditaciju i dodirujete izvor radosti u sebi. Logičan um objašnjava da je prelep zalazak sunca prouzrokovao radost; on ne može da je prouzrokuje, već samo da pokrene proces. Ovde je bolja reč koju koristi Karl Gustav Jung, "sinhronicitet". Zalazak nije prouzrokovao radost, jer u to vreme toliko ljudi nije dodirnuto njime.

Sinhronicitet nije uzrok, jer milioni ljudi ne reaguju na lepotu sunčevog zalaska. Postoje ljudi koji se ražaloste gledajući ga, to zavisi od njih, od njihovog stanja uma i njihovog raspoloženja. Nije neizbežno da budete radosni.

Kada ovo budete razumeli moći ćete u svakom radosnom momentu odmah da se nađete u prirodnom stanju meditacije. Tako je meditacija u početku i otkrivena. To stanje je uvek isto; bez misli, um staje i odjednom sa javlja radost.

15. dan

Sutra treba da bude sutra, a ne danas. Ne možete očekivati da dva dana budu ista. Ovo očekivanje je opasno jer nikada ne može biti tako i vi ćete biti nezadovoljni. Ako se slučajno dogodi da sutra bude kao danas, biće vam dosadno. Međutim, ni nezadovoljstvo ni dosada nisu radost.

Ostavljajte budućnost otvorenom. Nemojte je očekivati, ostavite je nepoznatom i nepredvidljivom. Nemojte nikada pokušavati da ustalite stvari. Priroda života je promena, moramo teći s prirodom, s taoom, s najuzvišenijim zakonima egzistencije. Budite usklađeni s tim i ništa ne očekujte, to će vas veoma obogatiti. Svaki

trenutak donosiće vam novu radost, novi život, novu svetlost i novu božanstvenost. Osoba čija ljubav stalno teče i koja nije ograničena postaje prostrana, prostrana kao samo nebo. U ovoj prostranosti čovek saznaje šta je egzistencija. Egzistencija je sama ova prostranost.

16. dan

Jedini način da se živi jeste živeti u sadašnjosti. Kada živite u sadašnjosti a da vas ne zadržava prošlost ili vuče budućnost, kada je sva vaša energija skoncentrisana na trenutak, tada život dobija veliki intenzitet, postaje strasna ljubav. Zapalite se svojom vlastitom energijom, postanite prepuni svesnosti, jer na određenom stupnju ova vatra postaje život, intenzitet postaje svetlost.

Ovo je jedini način da postanete bogati i uspešni. Ostalo je sve siromaštvo. Ljudi mogu imati sav novac sveta i biti siromašni. Postoje dve vrste siromaša: siromašni i bogati. Bogatstvo nije isto što i vlasništvo, ono je povezano sa načinom života, s kvalitetom života, muzikom, poezijom života, a sve ove stvari se događaju uz pomoć meditacije. Nikada nije postojao drugi način, ne postoji danas i nikada neće ni postojati.

17. dan

Jedini način da se bude bogat jeste postati dostupan božjem postojanju, svim njegovim bojama, svim njegovim dugama, svim njegovim pesmama, svim stablima i cveću jer se Bog ne nalazi u crkvama. Crkve je izgradio čovek. Bog se nalazi u prirodi.

Naći ćete ga i u zvezdama i na zemlji. Kada prvi put padne kiša i iz tla se bude uzdizao prelep miris, tamo ćete naći Boga. Naći ćete ga u kravljim očima i dečjem smehu. Naći ćete ga svuda, osim na mestima koja su stvorili sveštenici. Crkve, džamije u hramovi su tako prazni kao i ljudi.

U trenutku kada čovek bude spreman da prihvati život kako on dolazi, bez ikakvih uslova, Bog će odjednom krenuti prema čoveku iz svakog ugla. Jedina mogućnost pronalaženja smisla, ili bilo kakvog značaja u životu je ispuniti se Bogom. Osoba koja je upoznala Boga, upoznala je besmrtnost. Tada će umreti samo telo te osobe, a suštinsko jezgro njenog bića će postojati zauvek.

18. dan

Ljudi troše život razmišljajući o Bogu, raspravljajući o njemu, a nikada ne slušaju svoje srce. Srce nema želje za Bogom. Ono želi samo da igra, peva, veseli se, da voli i da bude voljeno. Srce želi da uživa u mirisima sveta i pticama u letu. Ono želi da bude baklja, svetlost u mraku. Nema želje za Bogom. Da vam o Bogu nisu govorili roditelji, učitelji, sveštenici, nikad na njega ne biste pomislili. Zato tvrdim da je blaženstvo Bog i da nema drugog Boga. Sve druge bogove pronašli su ljudi i bolje da ih odbacimo kako bismo mogli gledati u pravom smeru.

19. dan

Ljubav je jedini most do pobeđe. Ali, ona je vrlo čudan most jer je njen prvi zahtev predanost. Tako pobeđujete pomoću predanosti. Ovo ima neopisivu lepotu jer je nenasilno, ljubav prihvata. Ona ne pobeđuje osvajanjem, nego pobeđuje kada je osvojena. Oni koji pokušavaju osvojiti Boga su glupi. Oni to ne mogu učiniti. Mudri ljudi su se predali Bogu, pozvali su ga da ih osvoji. Bog se ne može posedovati, ali mu možete dozvoliti da poseduje vas. Ovo je ljubav, ona dopušta da čovek bude osvojen. Ona je nesebična i nema želje za posedovanjem. Želi jedino da se ona poseduje, da bude jedina svojina, tako da čoveku ne ostane ništa njegovo.

20. dan

Ljubav je najuzvišenije božansko iskustvo. Ona dokazuje da postojanje nije besmisleno i da je život značajan. Ne postoji nikakav dokaz značaja života osim ljubavi. Ako čovek ne iskusi ljubav osećaće se besmisleno, kao da je slučajan, kao nanos, kao hir nepoznatog, nesvesnog, prirodnih sila. Tako na život gledaju materijalisti, kao na kombinaciju materije, samo propratnu pojavu materije. Ovde nema nikakvog smisla, a bez smisla čovek će samo životariti, neće moći da pleše. Bez značaja mogu živeti samo kukavice. Hrabri bi se ubili, počinili bi hara-kiri.

Niko se ne može uveriti da je život beznačajan jer nije tako. On ima urođenu vrednost, ali to treba otkriti. Mi smo nesvesno, intuitivno, instiktivno toga svesni. Imamo osećaj da neko značenje mora postojati, ali nije nam sasvim jasno. Još nam nije sinulo. Nemamo dokaze za to.

Ljubav nam daje dokaze, daje nam uvid u meditaciju i uz pomoć meditacije otvara se prozor prema božjoj egzistenciji. Zato ja ljubav nazivam najbožanskom pojavom na zemlji.

21. dan

Ljubav je najuzvišeniji oblik poezije, a pod poezijom se ne smatra ništa literarno. Za mene je poezija mnogo više od pisanja pesama. Pesme može pisati i čovek koji ne živi poetično i nema nadahnuća. Može sastavljati pesme jer vam za to treba samo određena tehnika. Može biti tehničar, a ne pesnik. Devedeset devet od sto pesnika su tehničari, a isto važi i za druge umetnosti; od sto muzičara samo je jedan pravi muzičar, a devedeset devet su tehničari. Isto važi i za vajarstvo, slikarstvo, arhitekturu; za sva područja umetnosti.

Pravi pesnik nema potrebe da piše pesme; može, ali ne mora. Pravi slikar može, ali ne mora da slika. Međutim njegov život će biti pun boja, imaće ispravne proporcije, simetriju, ravnotežu. Pravi umetnik će sam za sebe biti slika, poezija, skulptura.

Na ovo mislim kada kažem da je ljubav poezija. Ona nam daje novu dimenziju, čini vas estetičarima, čini vas svesnijim mnogih stvari kojih pre niste bili svesni, čini vas svesnim zvezda, cveća i zelenog, crvenog i zlatnog lišća na stablima. Čini vas svesnijim ljudi, njihovih očiju, njihovih lica i njihovih života. Svaka osoba je prelepa pojava beskrajnih mogućnosti, svaka je osoba neverovatna priča, svaka osoba je živi roman, svaka osoba je svet za sebe.

22. dan

Može se mnogo, ali se to mora omogućiti. Sve je dostupno, ali čovek mora na tome svesno da radi. Zamislite da imate mnogo zemlje, mnogo semena, mnogo vode i sunca, ali nikada ne zasejete seme. Cveće neće izrasti i vaša zemlja će ostati pusta; izrašće trava i korov. Ovo je jedna od važnih stvari: sve što je beskorisno raste samo od sebe, a za ono što je značajno treba se pomučiti. Da bi se postiglo nešto značajno potrebno je raditi. Ako ne budete radili ništa izrašće toliki korov da će ispuniti svu zemlju. Tada nećete moći da se nadate ružama koje su vam obećane. Svi dolaze kao veliko obećanje, ali malo ljudi ispunjava obećanja. Oni i dolaze i odlaze praznih ruku. To je sramota.

Međutim, sledbenici sanjase moraju postati potpuno ispunjeni. Moraju ostvariti obećanje koje sadrži njihov život i postati ono za šta su određeni i ispuniti svoju sudbinu.

23. dan

Ne možete da postojite bez celine, a ni ona ne može da postoji bez vas. To što postojite je dovoljan dokaz da ste na određen način potrebni postojanju. Vi zadovoljavate izvesnu potrebu. Najmanja vlat trave je isto tako neophodna kao i najveća zvezda. U postojanju nema hijerarhije. Ne postoje niži i viši, nema onog ko je potrebniji i onog ko je nepotreban. Sve je neophodno, jer je postojanje zajednica sveukupnosti. Mi sa nečim doprinosimo postojanju, a ono nam daje sve što nam je potrebno. U trenutku kada budemo odbacili ego ništa ne može da bude pogrešno. Zapravo, ništa nikad i nije pogrešno; sve je savršeno onakvo kakvo jeste. U tome je značenje Boga, ova sveukupnost je upravo dobra onakva kakva jeste.

24. dan

O ljubavi se pisalo više nego o bilo čemu drugom. O njoj je pisano više nego o Bogu. Napisano je toliko poezije, pesama, romana, priča i bajki i sve govore o ljubavi. Zašto je ljudski rod toliko opsednut ljubavlju? Filmovi, televizija, radio, časopisi, književnost – svi se bave temom ljubavi. Izgleda da je čovek veoma zainteresovan za ljubav. Istina je da je on zainteresovan, ali sve ove stvari su samo zamene. Čovek ne može da doživi ljubav. On ide u bioskop da gleda kako se drugi vole. Na indirektan način on u tome sudeluje, zaboravlja da je samo posmatrač, postaje deo priče, uživa u njoj i poistovećuje se sa nekim od likova. Kada čita neki roman on postaje deo priče, kada recituje poeziju on misli da govori o svom iskustvu – sve su to jadne zamene i nisu pravo iskustvo.

Ukoliko se čovek stvarno prepusti ljubavi iščeznuće sve ove besmislene stvari. Treba znati da o hrani razmišljaju samo oni koji su gladni, o odeći oni koji je nemaju, o kućama oni koji nemaju dom, dakle mi razmišljamo o stvarima koje nemamo, a ne o onim koje imamo. Da bi se volelo potrebno je biti hrabar, jer ljubav od čoveka traži najtežu stvar u životu, a to je predaja ega. Kada se to jednom dogodi, nastaje čudo – dolazi ljubav, prožima vas i izvire iz vas. Ko-

načno, sama ta ljubav postaje vaše iskustvo postojanja, vaše iskustvo istine.

25. dan

Putovanje započinje u ljubavi, a završava u svetlosti ili prosvetljenju, a molitva je most. Sav dugi put od neznanja do mudrosti je put molitve. Molitva znači, 'Tako sam mali da ništa ne mogu bez pomoći celine'. U molitvi se ego predaje celini, ne iz očaja već iz dubokog razumevanja.

Kako mali talas može da ide protiv okeana? Sam pokušaj je apsurdan, ali čovek ipak to čini. Svi mi smo mali talasi u okeanu svesnosti. Taj okean svesnosti možete da zovete Bog, istina, prosvetljenje, nirvana, tao, darma – sva ta imena označavaju isto, mi smo deo beskrajnog okeana. Ipak, mi smo samo mali talasi i ne možemo da imamo svoju volju, ne možemo da imamo sopstvenu sudbinu. Sama želja za sopstvenom voljom i ostvarenjem sopstvenih želja je uzrok sveg jada. Molitva znači da se u razumevanju jalovosti sopstvene volje čovek predaje božanskoj volji govoreći: "Neka bude volja tvoja, neka dođe carstvo tvoje."

To je moguće samo ako postoji jaka ljubav prema postojanju. Stoga vam kažem da put započinje u ljubavi, a završava u prosvetljenju. Sam put se sastoji od molitve, duboke predanosti.

26. dan

Mojsijev Bog kaže: "Ja sam veoma ljubomoran Bog i oni koju se budu suprotstavili mojoj volji moraće večno da pate." Mojsijev Bog ne zna za praštanje. To je primitivna ideja i mora biti takva. Mojsije je bio pionir, on je tek probio led. Hrist je hodao krupnim koracima. Tri hiljade godina nakon Mojsija Hrist je rekao da je Bog ljubav. Razapeli su ga na krst, jer je potkopavao temelje cele jevrejske religije. Načiniti Boga ljubavlju značilo je uništiti svu staru zamisao i religiju koja je zavisila od nje.

Od tada je prošlo dve hiljade godina i čovečanstvu je opet potreban krupni korak. Moje iskustvo je sasvim drugačije: Ljubav je Bog, Bog je sporedan, važnija je ljubav.

Zapravo božansko je jedan od oblika ljubavi, ali ne i obrnuto. Mi možemo odbaciti zamisao-ideju o Bogu, time ništa ne bismo izgubili. Ako čovek voli, to će biti dovoljno jer će ljubav

automatski doneti kvalitet božanskog u vaše biće, nešto od najzvišenijeg i božanskog. Sada je vreme da stanemo korak dalje od Isusa, dve hiljade godina je dovoljno. Ako je Isus mogao stati korak ispred Mojsija, tada mi treba da stanemo korak ispred njega. Tim korakom ćemo mu iskazati poštovanje jer radimo isto što je radio i on. Živite u skladu sa svojim srcem, u skladu sa svojom ljubavlju, pustite da vam ljubav osvetljava put i nikada nećete pogrešiti.

27. dan

Religija nije teologija, nego ljubav. Teologija je samo logika, to i sama reč kaže. Logika nema ništa sa religijom, ona je protiv religije. Ona je vežba za um, cepidlačenje, rastavljanje reči. Može stvoriti lepe rečite građevine, ali one su samo kule od peska, od njih nema koristi; mogu vas samo zabaviti. Služe istoj svrsi kao i građenje kula u pesku, u vreme kada nemate pametnijeg posla. Možete se s ovim zabaviti, ali to je detinjasto.

Teolozi nisu zreli ljudi. Ni Hrist ni Budha nisu teolozi. Ni jedan pravi učitelj nije teolog, nego zaljubljenik, sasvim zaljubljen u celo postojanje. Ljubav je njegova molitva i vera. Uz pomoć ljubavi on komunicira sa postojanjem. I vi možete tako da razgovarate sa njim. Potrebna vam je samo ljubav, luda ljubav...

Ljudi koji se dosađuju žive u svetu dosadne logike. Ljubav nikada nije dosadna, ona je stalno puna iznenađenja. U njoj prebivaju i hrane se njom vaša začuđenost, poezija, ples. Sve što je u vama lepo, bez nje bi u vama presahnulo i umrlo. Izbegavajte logiku i uvek birajte ljubav.

28. dan

Ne podučavam vas nijednoj veri, samo želim da vam pomognem da budete svesniji svega što postoji iznutra i spolja. To obuhvata svo moje učenje: budite budni i svesni, živite u svojoj svesnosti. Dozvolite svojoj svesnosti da odlučuje i ne prihvatajte naredbe spolja. Dozvolite da se pojavi ono unutrašnje, dozvolite mu da izvire. Onda ćete uvek biti mladi, živi i sveži. Život će vam postati intenzivniji i strastveniji; goreće u plamenu radosti, blaženstvu.

29. dan

Blagosloveni su blaženi, jer su već ušli u carstvo Božije. I ne znajući ušli su u Božije srce. Bogu se ne može pristupiti direktno. On nema adresu, ime i oblik. Ako tražite Boga nikad ga nećete naći. Baš zbog toga se ljudski rod polako pretvara u ateiste. Ljudi su tragali za Bogom i nisu ga našli. Tome su posvetili ceo svoj život i na kraju su shvatili da je to bio uzaludan napor. Za to sva odgovornost pada na teret sveštenika, papa, šankaračarija⁸, imama, ajatolaha, nazovi religioznih ljudi, jer su svi oni stalno govorili da treba tragati za Bogom, ali to je očigledno besmislica.

Savetujem vam da tragate za blaženstvom i tako ćete naći Boga. Ako tragate za Bogom nećete ga naći i bićete još jadniji nego što ste to bili ranije, jer ukoliko ne nađete to čemu ste posvetili ceo svoj život, nastaće veliko nezadovoljstvo. Zaboravite sve o Bogu, tragajte samo za blaženstvom, tragajte za uzrocima svoje patnje i odbacite ih, iščupajte ih iz samog korena.

Konačno, kada budete odbacili sve uzroke vaše patnje, na vaše čuđenje u vama će procvetati blaženstvo. U trenucima blaženstva osetićete neku novu prisutnost oko sebe – osetićete ne samo sebe, nego celo postojanje. Ta prisutnost je Bog. On nije osoba, nego prisutnost. Bog nije Bog, nego božansko.

30. dan

Čovek je pobeđen jer nije našao blaženstvo. Njegov ceo život je nezadovoljstvo i neuspeh. To se vidi na ljudskim licima. Što su stariji, sve su žalosniji; ljuti su i na sam život jer je uništio njihove snove. Ipak, nije život kriv, samo su oni odgovorni za to. Pokušavali su da postignu besmislene stvari: novac, moć i ugled.

Nezadovoljni ste ako ih ne postignete, a ako ih postignete onda ste još nezadovoljniji. U stvari, onaj ko ništa nije postigao je u boljoj poziciji, jer još uvek može da se nada: možda će jednog dana sve to postići i onda će sve biti u redu. Onaj ko ih je postigao našao se u potpunom mraku i više nema nade. Sve je tome posvetio, ceo svoj život je posvetio postizanju nepotrebnih stvari, a nezadovoljan je kao i pre.

⁸ Poglavar reda svamija u Indiji, koji je osnovao Šri Šankara. Slično položaju pape u katoličkoj crkvi.

Blaženstvo je nešto unutrašnje, potpuno individualno, lično. Možete da ga nađete unutar sebe, nije vam potreban niko drugi. Kada ga jednom nađete vi ste pobjednik i vaš život postaje veličanstven. Onda je svo vaše unutrašnje nebo prepuno zvezda. Spoznaja da mu život nije prošao uzalud, čini čoveku smrt lepom. Kada umire on nije očajan, nego u apsolutnom blaženstvu, a smrt je samo odmor. Čovek je procvetao, oslobodio se miris, došlo je vreme da umre, da se odmori, de se istopi u celini. Sledbenik sanjasa živi i umire lepo. Njegov život je svetkovina, a smrt je vrhunac te svetkovine.

31. dan

Blaženstvu je prirođena jedna protivrečnost zbog čega ga je teško shvatiti. Protivrečnost je u sledećem: čovek mora da uloži mnogo truda, a blaženstvo dobija na poklon od postojanja. Ipak, ako čovek ne uloži trud, on nije u stanju da primi poklon. Bez obzira na to što je poklon uvek dostupan, čovek je zatvoren. Samo nastojanje nije pravi uzrok dostizanja blaženstva, ono jedino uklanja prepreke. To je negativan proces. To je kao da živite u sobi sa zatvorenim prozorima i vratima. Sunce je izašlo, a vi ste u mraku. Sunce ne može da uđe zbog vašeg nastojanja. Bilo šta da činite ne možete naterati sunce da izađe. Ipak, vi možete da otvorite vrata, ali i da ih držite zatvorenim, to zavisi od vas. Ukoliko otvorite vrata sunce će zasijati. Inače će biti pred vratima i čekaće, a neće ni zakucati. Možete večno da budete u mraku, a ono što je potrebno je samo da uklonite prepreke između vas i sunca.

Potrebno je uložiti samo mali napor i potrebno je samo malo vere. Napor da se uklone prepreke i malo vere kod strpljenja i čekanja – “Bog je milostiv i čim uklonim prepreku i kada budem spreman to će se dogoditi jer je neizbežno.”

MESEC JEDANAESTI

UMRITE DA BISTE SE PONOVO RODILI

1. dan

Učite i budite sve svesniji; svesniji svog tela, uma, srca - postupaka, misli i osećanja. Ovo su tri dimenzije u koje se mora dovesti svesnost. Kada budete svesni svega ovoga, postaćete svesni i četvrtog, a to je svesnost sama. Četvrto je transcendencija, odnosno nadilaženje, četvrto vas vodi do božanskog.

2. dan

Čovek izgleda kao jedina životinja koja ništa ne nauči iz iskustva. Ovo sam sam primetio. Čak i magarci uče.

Jedna arapska poslovice kaže da ni magarac neće upasti u isti jarak dvaput. Može li čovek izvesti tako nešto? Čovek može bezbroj puta da upadne u isti jarak, ne samo dvaput ili triput. Svaki put kada prolazi pokraj jarka upašće u njega. Reći će sam sebi: "Mogu još jednom da probam. Možda su se stvari promenile, možda jarak nije isti, a ni ja nisam više ista osoba, toliko toga se promenilo. Prošli put je bilo veće, a sada je jutro... uostalom šta u tome ima loše? Samo još jednom..."

Ovo je svakako najznačajnija primedba o ljudima. Oni ne uče iz svog iskustva. Ali upravo ovo je potrebno čoveku da bi došao na stazu blaženstva. Ne ponavljate iste gluposti, iste ljutnje, iste pohlepe, iste ljubomore, iste sebičnosti. Ne ponavljate ih. Vreme je da se osvestite, da postanete pažljivi i budni i da ne upadate uvek iznova u stare zamke.

Kada budete mogli da pazite oslobodićete se svih ovih zamki i doći će trenutak u kome ćete moći da se oslobodite svih zamki i tamnica. To će biti trenutak blaženstva koje će vas obasipati poput cveća s neba, i to stalno. Život čoveku postaje blaženstvo i blagoslov, kako za njega samog tako i za druge.

3. dan

Čovek mora da radi za blaženstvo, ali ono je zaista poklon egzistencije. Ovo je paradoks, ovo nije logično. Logika će reći ili da treba za blaženstvo da radite i da ćete ga tako postići; ili da je blažen-

stvo poklon i tada za njega ne morate da radite jer će vam ga egzistencija pokloniti.

Međutim, život nije u skladu s logikom. Smatram da čoveku treba napor bez napora. Postoje razlozi za takav stav i da je napor potreban, a isto tako i savršeno valjani razlog da se misli da nije potreban jer se ovo uvek događa milošću egzistencije. Ovo može samo ovako da se shvati: nastojanja su potrebna da bi vas pripremila da primite poklon. Obično niste spremni čak ni da primite. Vaša su vrata zatvorena, vaše srce je zatvoreno, nećete slušati egzistenciju makar ona i vikala na vas. Egzistencija stalno kuca na vaša vrata, a vi ih ne otvarate jer ne razmišljate o tome da vrata postoje. Živite u svom običnom, mehaničkom, nesvesnom životu.

Potrebni su napori da vas učine svesnim. Ne mogu vam pružiti blaženstvo. Kada budete blaženi to će značiti da se nešto u vas spustilo odozgo. Oni koji su postigli blaženstvo svedoče ovako: "Naši napori su nam očistili srca. Otvorili su vrata i uklonili prepreke. Došao je dan kada se odjednom iz nekog nepoznatog izvora nešto pretočilo u nas." Setićete se, videćete da su svi ovi napori bili nezatni. Ovaj fantastični zanos ne može biti njihova posledica, ali su oni ipak bili potrebni, bez njih se ne bi moglo, oni su bitni, ne mogu se izbeći.

4. dan

Naši koreni su u našem središtu. Ako smo stablo, koreni su u središtu. Želimo li postati ruža, moramo rasti iz korena ružinog grma u središtu. Periferija će upoznati lišće, cveće i miris.

Ali ne možete se pomerati sa periferije u središte, pomak je uvek iz središta prema periferiji, ona je samo senka. Zbog vekovnih pokušaja religioznih ljudi, moralista, svakojakih reformista da promene periferiju u ljudskom rodu je nastala zbrka; ali središte je ostalo isto.

Koreni su u stablu a mi očekujemo da će se na periferiji pojaviti ruže – ovo se nikada neće dogoditi. Ako smo lukavi kupićemo plastične ruže i ukrasiti periferiju. Možemo prevariti druge i na kraju prevariti sami sebe. Međutim, plastično cveće nije pravo cveće. Ovo su takozvane moralne osobine, zapravo plastične i sintetičke. Pravi karakter ne treba odgajati, njega ne treba uvežbavati jer dolazi kao prirodna posledica meditacije.

5. dan

Umrite da biste se ponovo rodili. Ovo je značenje hrišćanskog simbola krsta i vaskrsenja koji hrišćani nažalost ne razumeju. Nijedna religija ne razume poruke svojih osnivača. Budisti ne razumeju Budu, ni hrišćani Hrista, niti muslimani Muhameda. Ovo je vrlo čudna pojava, ali sledbenici se nazivaju hrišćanima, a zapravo ubijaju sam Hristov duh.

Prvo umirite telo. Odbacite ideju o posebnosti tela; vidite kao je glupa. Kad egzistencija stalno uliva u nas novu energiju, kako biste bili izdvojeni i posebni? Ako prestanete da dišete, bićete mrtvi. Ne radi se samo o disanju, svaki dan se hranite i pijete vodu i izbacujete ono što je svareno; život stalno ulazi u telo a mrtvo iz njega izlazi. Ovo predstavlja prvu smrt, prvi dan.

Zatim um, koji je malo suptilniji – misli takođe dolaze spolja. Poput vazduha, vode i hrane koji dolaze spolja, vaš um skuplja misli sa svih strana. Um umire kao izdvojen i poseban entitet.

Na kraju, trećeg dana se događa najsuptilnija stvar – ova tri dana su vrlo simbolična – umire emocionalna vezanost za osećaje kao da i oni imaju posebnu realnost. Zatim sledi vaskrsenje.

Kada ovo troje nestane i sjedinite se s egzistencijom, odjednom postajete svesni bića koje nije vaše, koje je univerzalno. Ovo je vaskrsenje.

6. dan

Meditacija nije nikakvo delovanje, nego čista svesnost. Događa se čudo, najveće čudo u životu. Ako stalno posmatrate, fantastične i neverovatne stvari će se dogoditi. Telo postaje opušteno, nije više napeto, postaje lagano, neopterećeno. Možete videti terete velike kao brda kako padaju s vašeg tela. Ono se čisti od svih otrova. Možete videti svoj um kako nije aktivan kao pre; njegova aktivnost slabi i javljaju se praznine u kojima nema misli. Ove praznine su najlepša iskustva jer kroz njih možete videti stvari kakve jesu, a da se um ne umeša.

Polako nestaju vaša raspoloženja. Niste više ni naročito veseli niti naročito žalosni; razlika između veselja i žalosti postaje sve manja. Uskoro dosegnete momenat ravnoteže kada niste ni žalosni ni veseli. Tada osećate blaženstvo. Ravnoteža i tišina se zovu blaženstvo.

Nema više vrhova ni dolina, mračnih noći i mesečine, sve suprotnosti nestaju; vi se smeštate tačno u središte, sva ova čuda se produbljuju i na kraju vam je telo u potpunoj ravnoteži, um potpuno smiren, a srce oslobođeno želja; događa se krupan korak u vama, odjednom postajete svesni četvrtog – onoga čega pre nikada niste bili svesni. To četvrto ste vi. Možete ga nazivati dušom, ličnošću, Bogom – kako god želite, to zavisi od vas. Svako ime će biti dobro. U tom trenutku sve je svetlost. Vaše unutrašnje oko se otvara. Samo ovim unutrašnjim okom i uz pomoć ove svetlosti čovek postaje svestan istine postojanja, a ona oslobađa.

7. dan

Kada sve želje nestanu neće se vratiti u telo, ostaćete u unutrašnjoj svesnosti kao deo beskrajja. Ovo mi na Istoku nazivamo nirvanom, najvišim svesnim stanjem, kada nema potrebe ni za kakvim telom, niti da budemo opet zatvoreni. Zovemo je istinskom slobodom, jer je ograničenje biti u telu. Naravno, ono je vrlo ograničeno, a vi ste neograničeni; teško je strpati nešto tako prostrano u skućeni prostor tela. Zato smo stalno napeti, nemirni i osećamo se osakaćeni, iscrpljeni, pretrpani, zatvoreni, okovani.

Čovek ne mora biti potpuno svestan ovoga, ali gotovo svako oseća da nešto nije u redu. Mi smo beskonačni, a pokušavamo da egzistiramo u vrlo skućenom svetu tela. Svesnost vas oslobađa tela. U momentu kada saznate da niste telo nestaju sve želje koje se kroz njega ostvaruju, kao kada unesete svetlost u mračnu sobu. Mrak nestaje. Svesnost deluje kao svetlost, a želje su samo mrak. Svesnost je nektar.

8. dan

Postoji fizičko rođenje. Svi smo se rodili. Ono vam daje samo kompleks tela i uma. Daje vam samo mogućnost da se duhovno rodite. Ako se drugo rođenje ne dogodi, čovek nije zaista živeo, nego je bio samo mogućnost, samo semenka. Ona nikada nije postala klica, niti je izrasla u drvo. Proleće nije došlo, nije bilo cvetanja ni mirisa. Ne nastojim da vam pružim vrstu formalne religije niti da vas vežem uz neku crkvu ili dogmu, nego novo biće, novu ljudskost i novu svesnost. Čovek mora da prođe kroz dve stvari. Prva je smrt starog, prošlosti, načina života koji ste do sada živeli. Druga je po-

novno rođenje, ono započinje sveže kao da ste se danas rodili. Usadite to u svoje srce, tako da možete prekinuti s prošlošću. Tada noć prolazi, a sunce izlazi na horizontu.

9. dan

Čovek u sebi ima tri izvora energije; telo, um i srce. Kada se ove tri reke sretnu, izmešaju i postanu jedna javlja se četvrto. Ne možete ga nazvati ni telom ni umom ni srcem. Zove se naprosto *turija*, četvrto stanje. Nije dobilo ime. Pojava četvrtog je početak svetog, preobražaja, početak pravog života; autentičnog, večnog, božanskog života.

Ove tri reke postoje u svakome, ali se retko susreću. Zapravo teku u različitim smerovima. Um vuče na svoju stranu, srce na svoju, a telo na svoju stranu. Nikada se ne slažu. Ako posmatrate svoje unutrašnje delovanje, iznenadiće vas to neslaganje Telo kaže: "Prestani, nemoj više jesti, prepuno sam!", a um odgovara: "Kako je sladoled dobar, samo još malo!", a srce: "Ovo je predivno!" Uvek kada se srce zaljubi um će reći: "To je slepo." Uvek kada srce krene nekim smerom, um će pronaći nekakvu grešku. Oni su dva odvojena sveta.

Proces meditacije treba pomoći sukobljenim silama da se sretnu, stope i usklade jedna s drugom. Tada se tako napunite energijom, svom onom energijom koja se gubila u nepotrebnim sukobima, a sada vam je dostupna. Ona vam daje krila i nosi vas u uzvišeno.

10. dan

Ljudi govore "Šta si posejao, to ćeš i požnjeti." Ako smo jadni, to onda znači da smo posejali jad. Niko drugi nije stvorio naš jad. Naravno, postoji period između setve i žetve u kome mislimo da je za jad odgovoran neko drugi. Ovo razdoblje vara. Prihvatite odgovornost za svoj život; čak i ako je ružan. Čak i ako je samo teskoba. U početku je ovo teško prihvatiti i reći 'ja sam uzrok svog vlastitog pakla', ali samo u početku. Uskoro se otvaraju vrata preobražaja: 'ako sam odgovoran za svoj pakao, tada mogu stvoriti i svoj raj; koliko sam stvorio teškoće toliko ću stvoriti i zanosna'. Odgovornost donosi slobodu i kreativnost.

U momentu kada shvatite da je vaše delo sve što jeste, bićete oslobođeni spoljašnjih uzroka i okolnosti. Sada sve zavisi od vas; možete pevati divnu pesmu ili igrati igru, možete živeti u svečanosti.

Život može da vam postane stalna svečanost; niko to ne može ome-
sti. Ovo je ljudsko dostojanstvo. Bog jako poštuje individualnost.
Čovek postaje individualan samo kada prihvati odgovornost za sebe.

11. dan

Istina je iskustvo, ona nikada nije verovanje. Verovanje su
laži, ne mogu naše živote učiniti boljima i to je sve. Ona su kao sred-
stva za umirenje. Istina budi, a čoveku je potrebno buđenje, sedativ
čini da još čvršće zaspi.

Vekovima je čovek sklon alkoholu i drugim vrstama otrova,
kao i psihodeličnim drogama. Još iz vremena Rig Veda pa sve do
danas ostao je sklon tome. Svi ti otrovi su samo nastojanje da se iz-
begne istina. Ostajanje u bedi je izbegavanje istine.

Jadni život možemo učiniti nešto udobnijim, ali bi to bilo
glupo. Možemo imati apsolutno dobar život ako odbacimo laži i po-
tražimo istinu. Prvi zahtev u ovom traženju je odricanje od a priori
ideje, polazak iz potpunog neznanja. Uvek kada se čovek pomeri u
stanje ne-znanja mora saznati istinu. Istina donosi blaženstvo. Nasto-
jim da vas podstaknem na traganje, jer samo autentično traganje do-
vodi čoveka do istine, do ostvarenja istine. Tada su naši i blaženstvo
i blagoslov.

12. dan

Čovekov ego je rana, on je bolestan, on je nezdrav. Npre-
stano ranjava i dalje; postoje bol, teskoba, jad, nezadovoljstvo, mrak.
Čovek se oseća potpuno beskorisnim. Međutim, mi ovu ranu ne le-
čimo nego skrivamo; ne izlažemo je suncu, kiši i vetru. Zbog toga što
je skrivamo ona ostaje neizlečena. Skrivamo je ispod mnogih slojeva
licemerja, postaje kao rak, stalno se širi i sve više je treba skrivati.
Tako ceo naš život polako postaje crna rupa.

Ljudi su upravo srne rupe, uz to, odgovorni su za celu stvar.
Ovaj pakao je njihovo delo. Bog je uvek spreman da leči, celina je
uvek spremna da leči, ali se mi moramo izložiti.

Ispred egzistencije čovek mora stati go golcat, bez tajni, bez
privatnosti. Tada odmah biva izlečen. Kada se ovo prvi put dogodi,
čovek ne može poverovati da je rana nestala tako brzo. Kao da je
nikada nije ni bilo, kao da je bila samo noćna mora. Zapravo to jeste
tako, ona je san i noćna mora. Egzistencija će nas izlečiti, ali to treba

da joj dopustite. Treba joj pokazati ranu i reći gde vas boli. Lekara ne varate, morate mu reći sve, koliko god bilo ružno. Jedino tako on može uklanjati gnoj i izlečiti ranu.

13. dan

Stvarajući svoj karakter čovek postaje lažan i podvaja se. Pretvara se u dve osobe jer je sama metoda stvaranja karaktera nasilna – nema druge metode. Morate prisiljavati svoju prirodu i ponašati se u skladu s određenim načelima koje su odredili drugi. Oni vam određuju šta je dobro, a šta loše, šta je ispravno a šta pogrešno. Već su vam dali deset zapovesti koje morate slediti. Šta ćete vi sa svojom prirodom? Potiskujete je, potcenjujete i ne obazirete se na nju. Ali ona se ovako ne može promeniti, već stalno iznutra zahteva od vas da idete protiv karaktera koji negujete. Ovde se rađa licemerje. Vrlo retko nalazimo religioznu osobu koja nije licemerna. Čovek je istinski religiozan kada nije licemeran.

Licemer se pravi da je nešto što nije. Znae, to boli. Odatle tuga. Ceo svet je tužan jer je usmeren na stvaranje karaktera i morala. Nimalo me ne zanima karakter ni moral. Ne zapovedam ljudima da budu nemoralni, nego tražim da budu svesni, da stvaraju svesnost. Ovome služi meditacija, ona je metoda stvaranja svesti. Čini nas budnijim, svesnijim. Dok postajete pažljiviji, vaš život se menja, vaše delovanje i postojanje postaje savršeno skladno, a kada se ovo dogodi život postaje radost. Postaje ples.

14. dan

Čovek vekovima živi u lažima, prelepim lažima, ali lažima. Mi i dalje verujemo u nebo i pakao, u Boga, besmrtnost, dušu, ali sve su to verovanja. Verovanja su sama po sebi lažna, vi sami ne znate ništa o tome postoji li duša u vama ili ne. Ovo nije pitanje rasprave, čak i ako logički dokažete da duša postoji to neće uticati na kvalitet vašeg života. I obrnuto, dokaže li se da je nema ništa se neće promeniti. Postoje teisti i ateisti, a svi žive istim životom. Postoje ljudi koji veruju da Bog postoji i oni koji veruju da ga nema, a kada pogledate njihove živote nećete naći nikakve razlike. Ako ne znate ni to da li imate dušu ili ne, šta uopšte možete znati? Kako ćete znati za Boga, nebo, pakao i sve te besmislice? Najbliža stvar vam je duša, a niste ni to istražili dok govorite o raj u nebu i paklu u podzemlju. Nemate

pojma o čemu govorite. U crkvama, hramovima i džamijama ljudi se stalno svađaju, javljaju se razna mišljenja o velikim stvarima, a o najjednostavnijem se niko ne brine – ko ste zapravo.

15. dan

Ljudi žive u udobnim lažima i ne žele istinu. Žele udobnost, zato i zavise od predrasuda, tradicija i običaja jer sve staro ima određeni ugled, određenu cenu na tržištu. Ono što je staro jeste zlatno. Ali, to nije tako. Staro izgleda zlatno samo glupanima i kukavicama.

Život je svakog trena nov, nikada nije star. Egzistencija je uvek ovde i sada. Ona nema veze s prošlošću niti s budućnošću. Trenutak kada postojite takođe je ovde i sada, ovde je susret koji postaje istina. Naravno da će ovo srušiti mnoge iluzije, ideologije, planove, a priori verovanja, jer istina na njih ne pristaje, ona ne radi kompromise s vama i vašim idejama. Morate biti spremni da pristanete uz nju. Ovo ja nazivam ljubavlju prema istini, biti spreman ići s njom kuda god vodila. Čovek treba biti spreman da odbaci sve što treba odbaciti, a to je moguće samo ako volite istinu. Ljubav može sve, ona sve može žrtvovati. Istina zahteva potpunu žrtvu i potpunu predanost.

16. dan

Savremeni čovek živi tako brzo da nema vremena da sedne i da se odmori. Nije u stanju da se odmara. Kada niste u stanju da se odmarate ne možete uraditi ništa vredno. U stvari ne bi morali toliko da se brinemo za sve. Život je večan. Uvek smo bili ovde i uvek ćemo biti. Mi smo besmrtni. Telo i um su podložni promeni, ali mi nismo ni telo ni um. Samo u meditaciji čovek spoznaje da nije ni telo ni um, nego svest i svesnost. U celoj ovoj igri mi smo svedoci. Kada jednom ovo budete spoznali okusićete nešto od nektara. Taj nektar je ono za čim tragaju alhemičari.

17. dan

Čovek živi poput robota. Stalno je u nekoj aktivnosti, ali je odsutan. Jede, hoda, govori, sluša – ali nije prisutan. Um stalno luta; vi možda sedite i doručkujete, ali ste u svojoj unutrašnjosti na Meseću ili negde drugde. Nije neophodno da budete baš na mesecu, ali jedna stvar je sasvim izvesna - niste za stolom. Vi jedete automatski.

Ovaj automatizam treba da zaustavimo i da usporimo svoje postupke. Stoga morate da budete svesni. Dok hodate nemojte po staroj navici juriti, nego usporite onoliko koliko vam treba da budete pažljivi, inače ćete opet juriti. To je automatski...

Radite sve polako, smireno, graciozno tako da je svaki čin prosto duboka meditacija u svesnosti. Kada bi mogli postupke da preobrazimo u meditaciju, a meditaciju da sprovodimo od jutra do večeri... U trenutku kada se probudite zapamtite ovo: ustanite i budite što budniji.

U početku ćete se stalno podsećati, jer ćete zaboravljati. Polako ćete naučiti u čemu je trik. Kada u svakodnevnom životu budete svesni imaćete tajni ključ. On je najvažniji od svega. Ne postoji ništa vrednije.

18. dan

Prošlošću vladaju tužni ljudi. Oni uživaju da gospodare drugim ljudima. Jedina radost im je podjarmljivanje drugih ljudi i njihove slobode i oduzimanje radosti tim ljudima. Ljubomorni su i ljuti na sretno ljude koji pevaju, plešu i vesele se. Čine neprocenjivu štetu. Niko ne nanosi toliko zla ljudskom rodu kao oni – pape, šankaračarje, ajatolasi, imami. Svešteničtvo svih religija je protiv čovečanstva.

Nastojim da stvorim novog čoveka pomoću novog viđenja. Ovo je moguće samo sa novim viđenjem religioznosti. Podučavam religiju ljubavi, smeha, svečanosti. Iskusio sam da smo povezani s egzistencijom kada smo blaženi. Zato podučavam blaženstvo i samo blaženstvo.

19. dan

Zapamtite dve reči: gravitacija i lakoća. Gravitacija je zakon zemlje, ona vuče stvari prema dole. Lakoća je zakon neba, povlači stvari naviše. Nauka je otkrila gravitaciju, a religija lakoću.

Rađamo se i živimo po zakonu gravitacije. Celog života nas vuče prema zemlji. Počinjemo u rođenju, a završavamo u smrti. Počinjemo kao potpuno živi, a završavamo kao leš. Ovo je nizvodni tok. Ako se čovek ne pomeri ka unutra, ne može da deluje drugi zakon, lakoća. Ako se poistovetimo sa telom preovlađaće zakon zemlje, telo je njen deo. Kada se pokrenemo ka unutrašnjosti - što je u

stvari meditacija - mi postajemo svesni onoga što nije deo tela. Postoji i u telu i van njega. Telo je hram, ali nije božanstvo.

Kada jednom postanete svesni božanstva u unutrašnjosti tela, drugi zakon odmah deluje; povlači nas naviše. Život postaje obilan, bogat, sve prostraniji i sve savršeniji. Kreće se prema nebu, postaje prostran kao nebo, čak prostraniji. Tajna je u meditaciji.

20. dan

Telo je ograničeno životom i smrću, kao i um. Um nije odvojen od tela, već je njegov unutrašnji deo. U govoru se stvara lažna predstava tela i uma. Ispravnije bi bilo reći samo jednu reč telo-um. Ovo je lice i naličje iste pojave. I telo i um su ograničeni zbog straha od smrti.

Telo se ne može bojati jer je nesvesno, ali se um boji. Stalno se trese od straha. Boji se kraja. Još je gore od kraja to što nismo ništa postigli, a život nam prolazi, smrt je sve bliže, život nam izmiče iz ruku. Otuda strah, nezadovoljstvo, teskoba.

Čovek polako mora da se oslobodi izjednačavanja s telom. Ovo se može, zapravo već se postiže. Svi ovo mogu. Nije nemoguće – jeste teško, ali nije nemoguće. Dobro je što je teško jer nam tako predstavlja izazov.

21. dan

Najveća avantura i revolucija je protiv svega što je mrtvo i neinteligentno. To vam izoštrava duh i inteligenciju. U stvari u vama podstiče vašu individualnost, a iz te individualnosti procvetaju cvetovi blaženstva i vi se razvijate. Inače ljudi ostanu gotovo zaostali.

Prosečna psihološka starost čoveka je oko dvanaest godina. Živimo u zaostalom svetu. Ljudi od osamdeset i devedeset godina su samo fizički stari, psihološki im je oko dvanaest godina.

Zato možete videti koliko ste detinjasti kada ponekad zaboravite na svoje godine. Popiju li malo više nego inače ponašaće se kao glupa deca. Ovo se ne zbiva zbog alkohola, jer alkohol ne izaziva glupost, alkohol samo onemogućava da se vidi nešto što inače postoji. On vam ne može ništa dodati ni oduzeti, samo se pokazuje vaša stvarnost, jedino nestaje vaša samokontrola i pojavljuju se stvari koje potiskujete.

Ako čoveka uvredite začas mu nije više osamdeset, nego dvadeset, on pobesni. Zaboravlja svu svoju mudrost i iskustvo.

Budite tako hrabri, na strastven način, rizikujte sve, jer ako to ne učinite nećete moći da upoznate skriveni sjaj svog života. Kada sve rizikujete, život se otvara do krajnjih granica.

22. dan

Ako u meditaciju ne uložimo svu svoju energiju ona ostaje san. Njoj je potrebna naša potpunost. Ne možete delimično meditirati, ne možete meditirati jedan sat dnevno ili petnaest minuta uveče. Transformacija će biti moguća kada budete u stanju stalne meditacije dvadeset i četiri časa. Stoga sve što činite, dok jedete, hodate, slušate, govorite, neka vam sve bude meditacija.

Pod meditacijom se podrazumeva samo svesnost. Sve što činite, činite svesno, onda meditacija postaje neprestana, tokom celog dana. Jednog dana čovek će moći da spava i da bude svestan u meditaciji. Telo se odmara, a tok svesnosti se nastavlja, svesni ste da spavate. To je protivrečno, ali se dešava. Kada je meditacija potpuna, ona se prepoznaje kao entitet. Dok se ovo ne dogodi ona nije potpuna. Jedino takav čovek može da umre u meditaciji. Ukoliko ne budete mogli da spavate u meditaciji nećete moći ni da umrete u meditaciji. Čovek koji umre u meditaciji više se ne rađa. On postaje deo večnog univerzuma, živi u večnosti, u postojanju. Više nikada neće biti zarobljen u telu.

23. dan

Nije slučajno što su stari ljudi ogorčeni. S njima je veoma teško živeti čak i ako su vam to roditelji. To je zato što je njihov život prošao i oni su ogorčeni. Stalno nešto zameraju. Ne podnose decu i njihovu radost.

U stvari oni su ogorčeni na sam život. Stalno iznalaze neke izgovore... veoma su retki oni koji nisu ogorčeni. Ukoliko takav čovek negde postoji, on je imao lep život i stvarno odrastao. Onda će biti predivan kao čovek, ali ipak drugačiji od mlade osobe. Imaće izvesnu zrelost, ozbiljnost, jer je u godinama. Mnogo toga je video, proživio i oseća zahvalnost prema postojanju. Ipak, takvi ljudi su veoma retki, jer su oni kao Budha, Hrist ili Krišna. Samo budan čovek nije ogorčen u starosti. Život mu je prošao, dolazi smrt, čemu još

ima da se raduje? Morate da odete preko, morate da budete svesni i da načinite most preko kojeg ćete preći. Taj polazak sam po sebi je revolucija. U trenutku kada stvarno odete nema više jadikovki, ne postoji ni jedno 'ne', sve se preobražava u 'da', nastaje divan miris. Gorčina se pretvara u miris.

24. dan

Evolucija je nesvesna pojava, prirodna pojava. Naučnici kažu da se čovek rodi kao riba u moru. Prošli su milioni godina od tog stupnja ribe do stupnja ljudskog bića. Stupanj pre čoveka je bio vrsta majmuna.

Sve se ovo dogodilo nesvesno; bez napora. Ali, kada je nastao čovek, izgleda da je evolucija stala. Kao da je došla do vrhunca jer čovek postoji već hiljadama godina, a ne događa se nikakav dalji razvoj. Ovo znači da je priroda naučila sve što je mogla; sada je na nama red. Moramo da krenemo iz evolucije u revoluciju.

Evolucija je nesvesna, revolucija je svesna. Evolucija je razvoj, ali nesvestan, zato traje milionima godina. Revolucija je isto tako razvoj, ali svestan, zato je ona krupan korak, poput skoka. Nije postupna, ne ide se polako korak po korak. Sve zavisi od vaše hrabrosti. Od čoveka do Boga samo je jedan korak, za nekog poput Budhe i Hrista. Sve zavisi od vaše snage, predanosti, interesa, celovitosti.

Čovek se više ne razvija; ostaće ovakav dok ne odluči da se razvija svesno, promišljeno i svrhovito. Ovo je sanjasa, svesna odluka da se razvijate. A to je početak revolucije. Nadmašite evoluciju i pokrenite revoluciju u svom životu.

25. dan

U boljem ljudskom društvu reći ćemo svakom detetu: "Imaš seme ljubavi, blaženstva, istine, ali ono je seme. Ceo tvoj život mora biti jako nastojanje da poseješ to seme, da naučiš umetnost uzgajanja, da brineš o biljkama i budeš strpljiv dok proklija; da brineš o biljkama i budeš strpljiv dok u molitvi čekaš doba cvetanja."

Ovo mi radimo. Ovo je eksperiment vrtlarstva u nutрини, poljoprivreda u unutrašnjosti. Međutim, prvo dolazi udarac saznanja da smo do sada uzalud živeli i sve što ste činili bilo je ostvarivanje pogrešnih ideja. Moramo načiniti oštar rez i otkloniti čitavu prošlost.

Krenite od početka. Kao da ste se danas rodili i sada treba da počnete da živite. Zaboravite prošlost, nemojte je više nositi. Nije vam dala ništa. Bila je tragična - nemojte se uz nju vezivati. Oslobođite se prošlosti kako biste mogli ponovo pokušati.

26. dan

Svi se rađaju slepi, a mogu progledati. Kada se rodimo moramo biti nesvesni. Samo kroz život i životna iskustva, dobra i loša, bolna i dobra, čovek se polako budi. Ovo se događa u bogatom životu - mislim reći bogato proživljenom životu. Čovek koji živi život pun iskustava jednog dana može otvoriti oči.

U tom momentu prolazi kroz radikalnu preobražaj. Život mu nikada nije isti.

27. dan

Kada su vam oči zatvorene svuda je mrak. Kada ih otvorite život je sav u bojama, sav u svetlosti. Bog je iskustvo egzistencije s otvorenim očima. Oni koji ga poriču priznaju da su slepi. Ne samo da su slepi, nego su i tvrdoglavi. Uporno tvrde da nisu slepi, ali da nema Boga.

Kada čovek zatvara oči živi u mraku, čak i da sunce obasjava svojom svetlošću s neba. Budu li vam oči samo malo zatvorene, nećete moći da vidite istinu. Život je najveći učitelj. Sve ljude priprema za najduži skok iz mraka na svetlo.

28. dan

Kada se probudimo sav jad i patnja izgledaju tako apsurdno, glupo i smešno da se čovek pita: "Kako sam mogao patiti? A šta je ta patnja? Koliko sam dugo patio - a sve je to laž. Nema nikakvog sadržaja; to je bila samo misao, samo san."

Zato mistici naš svet nazivaju iluzijom, majom. Patnja je iluzorna. Blaženstvo je naša prava priroda, zapamtite to. Stalno se podsećajte na to.

29. dan

Čovek može da postoji na tri načina: kao životinja, kao čovek i kao Bog. Ljudi obično žive poput životinje; nema baš neke razlike. Jedino je čovek najgora od svih životinja, može dublje da padne

od svih njih. Lukaviji je i potkupljiviji. Zloupotrebljava svoje mogućnosti; umesto kreativnosti bira razaranje...

Čovek se rađa kao životinja. Retki postaju ljudi. Ljudski rod postoji samo kao ime, još se nije pojavio. Ljudi su samo oni koji su to sami odabrali, odlučili o svojoj sudbini, znaju svoj put, kreativni su, stalno otkrivaju, tragaju za novim načinima egzistencije i razvoja, nisu zadovoljni instiktivnim, žele biti inteligentni u svom životu. Takvi su ljudi. Retki ljudi se uzvisuju do tolike visine da postaju božanski.

30. dan

Čovek živi mehanički, kao mesečar, obavlja poslove kao robot. Posmatrate li svoje postupke iznenadićete se kako ponavljate iste greške svaki dan. Već ste toliko puta odlučili da ih nećete ponavljati, ali te odluke su besmislene. U ponovljenoj situaciji vi reagujete tako da ponavljate svoj stari obrazac. Ne znate kako da odgovorite.

Ovo su dve važne reči. Reakcija je mehanička, nesvesna; a odgovor nije mehanički nego je svestan. Odgovor je u skladu sa situacijom, a reakcija u skladu sa starim obrascem. Reakcija sledi već gotova rešenja, ugrađeni program, diktirana je i određenom prošlošću. Odgovor se ne obazire na prošlost nego živi u sadašnjem trenutku.

31. dan

Jedina razlika između životinje i čoveka jeste u tome što je životinja potpuno nesvesna, a čovek je pomalo svestan. Razlika između čoveka i božanskog jeste u tome što je božansko apsolutno svesno. Čovek živi između apsolutne nesvesnosti životinja i apsolutne svesnosti svetih ljudi (budha), bogova. Može da se kreće na dole, da padne u mrak, ili da se penje.

DVANAESTI MESEC

ČOVEK NIJE STVOREN DA BI PUZAO I VUKAO SE PO ZEMLJI

1. dan

Telo se sastoji od tame, a duša od svetlosti. Na području uma se sreću tama i svetlost. U umu ima malo svetlosti i malo tame, stoga je uvek napet, razapet između to dvoje. Svako od to dvoje ga vuče ka sebi. Pošto su im privlačne sile skoro jednake on ostaje u sredini. Ponekad izabere telo, a nekad dušu. Ipak, uvek oseća da je ostavio ono drugo i neprestano mu nešto nedostaje.

Um stalno pravi izbor. On je uvek jednostran, a ona druga polovina kao da se sveti. Zbog toga je um uvek nezadovoljan i uznemiren.

On ne može da bude ni deo tela niti deo duše. Da bi se oslobodio napetosti, čovek mora da se izvuče iz uma. Ukoliko ne prevaziđe um, neće moći da oseti mir.

Ne postoji um koji je smiren. Ljudi o tome govore, ali to je besmislica. Um je nemir, a ne mir. Pravilnije bi bilo reći mir ne-uma, u njemu ste usredsređeni u svom istinskom biću.

2. dan

Um dokazuje, stalno o nečem raspravlja. Stalno vas zapošljava, ali ne donosi zaključke. Takva mu je priroda. Zbog toga filozofija nije dala čovečanstvu ni jedan zaključak. Ona je puki trening, već hiljadama godina najpametniji ljudi rade taj glupi posao.

Dok um stalno o nečem raspravlja, ali ne donosi zaključke, srce nikada ne raspravlja, a zna zaključke. To je jednostavno tako. Ovo je jedna od tajni života. Um je veoma glasan, ali od toga nema koristi; srce je tiho, ali uvek nešto daje.

Pređite iz razuma u srce, sklonite se od rasprave, tamo gde nje nema život je drugačiji, prepun je značaja i smisla, lepote i mirisa, svetlosti i ljubavi. Sve to čini značenje blaženstva.

3. dan

Misli su kao tama. One se pojavljuju kao i ona. Tama izgleda tako stvarno, ali čim se upali svetlo, ona nestaje. Tama je obmana.

Stoga sa tamom ne može ništa da se učini. Ne može da se odbaci niti da se donese. Sa njom ne možete ništa neposredno da učinite, zato što uopšte i ne postoji. Ona nema težinu, nego je to samo odsustvo svetlosti. Stoga kada donesete svetlost, tama nestaje.

Tako je i sa umom. U momentu kada uđete u meditaciju um nestaje poput tame. Onda čovek spoznaje kako živi u iluzornom svetu. Um je svet u kome živimo. Stvarni svet je daleko od nas. Um se nalazi između nas i stvarnog sveta, on ga izobličava, projektuje se u stvarnost. Ne dozvoljava vam da pogledate ni sebe ni stvarnost. On sebi pridaje toliku važnost da ste se na njega usredsredili, a spoljašnja i unutrašnja stvarnost su nestale. Ono što je nepostojeće postalo je ceo vaš život ono gospodari vama. Vi živite pomoću svog uma, živite poput njega.

Samo je to problem. Kada se živi u iluziji živi se uzalud. Onda nema bilo kakvog razvoja, zrelosti, bogatstva, razumevanja, blaženstva, istine, ni lepote.

4. dan

Samo srce puno ljubavi može da dotakne srce postojanja. Um je plitak i površan, ne zna ništa o visinama i dubinama. Um je poput idiota, uvek je prosečan. Ne može da vam pruži uvid u stvarnost. Stoga vaše srce mora da deluje. Ljubav je samo bilo srca.

Dozvolite srcu da peva. Čak i onda kada um osuđuje srce, ne uznemiravajte se zbog toga. Um će kritikovati srce govoreći: "Ovo je nerazumno." Recimo, ukoliko počnete da pevate u nekim žalosnim okolnostima um će vam reći: "To nije u redu, to ne smeš da činiš, treba da budeš žalostan - to je logično."

Dozvolite srcu da peva, da pleše i da se raduje. Pas čuvar iz uma trenutno zalaje: "To je nerazumno, neočekivano, nemoralno." Kritikovaće poeziju u vama, osudiće svu ljubav. Učiniće sve da vas izvuče iz srca, jer je njegova moć narušena. Ne slušajte ga. Pevajte, plešite, slavite. Jednog dana, na vaše iznenađenje psi će prestati da laju i ostaće negde daleko od vas. Taj dan će biti blagoslovljen. Bićete obasuti cvećem, postojanje će vas obasuti radošću. Povezali ste se sa celinom, konačno vidite. Ljubav vam daje vid, omogućava vam da vidite.

5. dan

Um koji se žali nije religiozan. On to ne može da bude, jer nije svestan temeljne stvarnosti; postojanje vas voli, brine za vas, prijatelj ste vetru, kiši, suncu i mesecu. Ponekad vam nešto što se dešava izgleda kao prokletstvo, ali ono to nikada nije, nego je uvek blagoslov. Na početku vam to može izgledati kao prokletstvo, jer vam je viđenje ograničeno, perspektiva je ograničena. Ne vidite celinu, već samo nagoveštaje. Ne sagledavamo posledice. Ne možemo da vidimo redosled događaja, jer bi onda neprestano bili bezgranično zahvalni.

Čovek koji ima razumevanja, čak i u smrti je zahvalan postojanju, jer je smrt odmor. Za njega je to početak novog i lepšeg života. Ovo je bila samo proba za pravi život - ovo nije bilo stvarno.

Prava drama započinje nakon smrti - za one koji razumeju. Oni koji nemaju razumevanja misle da je proba prava, zavise od nje i tuguju za njom, jer ne žele da je napuste.

Sve je blagoslov.

6. dan

U meditaciji um nema sadržaj: pamćenje, maštu, misli, želje, očekivanja, predstave, raspoloženja. Čovek treba sve da isprazni. Najbolji dan u životu je onaj kada ostane sama praznina. U njoj se nalazi čista svesnost. Ta praznina je praznina samo za um, inače je ona prepuna i preplavljena. Puna je bivstva, a nema uma. Stoga čovek ne treba da se plaši reči praznina, jer ona nije negativna. Ona je samo negacija beskorisnog i nepotrebnog tereta koji sa sobom nosite iz navike, a on vam ni u čemu ne pomaže, nego vam sve samo otežava, tereta velikog poput brda.

Kada jednom to uklonite slobodni ste od ograničenja i prostorni poput neba. To je iskustvo Boga, Budhe, ali možete da ga zovete kako želite. Možete ga zvati dharma, tao, istina, nirvana - sve to znači isto.

7. dan

Čovek treba da ima čisto srce za opštenje sa postojanjem. Srce je čisto onda kada um ne vlada vama. Dok on gospodari srce nije čisto. Um prijanja uz srce kao prašina uz ogledalo. On je prašina

misli. Misli su samo prašina i ništa drugo. Sve misli treba da se počiste, onda se stiče čistota.

Čistota nije moralnost. Svakako da je čisto srce moralno, ali moralna osoba ne mora da bude čista. Moralna osoba živi u razumu, moral je u vlasti razuma. On ne zna za čistotu, jer nije nevin, stoga zapamtite da moral ne vodi čistoti. Samo je obratno istinito. Čistota sasvim izvesno vodi moralu; zato prvo čistota, a onda moral.

8. dan

Naše istinsko biće je naša najskrivenija suština. Ono se ne nalazi u spoljašnjem. Čovek ne mora nigde da ide, treba samo da dođe kući. To nije putovanje odavde do tamo nego obratno, od tamo ka ovamo. Mi smo tamo, a trebalo bi da smo tu. Uvek smo onda, a treba da budemo sada.

Stoga, uvek kada se um negde uputi vratite ga natrag ovde. Kada se uputi u prošlost ili u budućnost, vratite ga u sadašnjost. Zapamtite dve reči: ovde i sada. Čovek polako počinje da živi ovde i sada, i samo tako ćemo sresti postojanje, jer je ono uvek ovde i sada. Kada smo i mi tu moramo se sresti.

9. dan

Nedavno je otkriveno da je pažnja veoma važna za svaki razvoj, spoljašnji i unutrašnji. Detetu je neophodno majčino mleko, a još više njena pažnja. Kada bi majka pružila samo negu njegovom telu, a ne bi mu posvetila pažnju, kada bi se ono osetilo zapostavljeno i odbačeno, prestalo bi da se razvija. Ono bi izgubilo veru u sebe, poverenje i smisao života. Osećalo bi se beskorisno i nepotrebno. Jedna od najvećih potreba je da se bude potreban. Bez te topline, ne može ništa da se razvije.

Isto je i sa unutrašnjim svetom. Ako je prazan, uspeh će izostati. Nismo marili za njega, nije nas bilo briga, a pažnja je najvažnija; darujte pažnju sopstvenom središtu. Kada imate vremena, zaboravite na svet i ne obraćajte pažnju na njega. Usredsredite svu svoju pažnju, brigu i ljubav u sopstveno središte i uskoro ćete videti kako cveće niče. Ovo baštovanstvo pruža neopisivu radost, jer kada budete posmatrali cvetove svesnosti znaćete da vam život nije prošao uzalud, da niste propustili priliku, nego je iskoristili.

10. dan

Najuzvišenije iskustvo života je protivrečno. Ono je glas tišine. Sa logičke tačke gledišta ovo je nemoguće. Ili je nešto glas ili tišina. Međutim, oni koji su spoznali jednoglasni su da je ono glas tišine, pljesak jedne ruke. Oni koji su spoznali jednoglasni su u pogledu oprečne prirode najuzvišenije stvarnosti, jer se u njoj nalaze suprotnosti. Ona je istovremeno dan i noć, život i smrt. Logika deli, a iskustvo spaja. Logika stvara suprotnosti, a iskustvo nam govori da one i ne postoje. Sve suprotnosti su samo potpunost.

11. dan

Istina je ono što je večno. Ono što nije večno su činjenice. Između mašte i činjenice nema velike razlike. Još pre nekog momenta činjenica je mogla biti mašta, a ono što je sada mašta možda je već sledećeg trenutka činjenica.

Ni mašta ni činjenice nisu istina. Stoga mi na Istoku nismo opterećeni istorijom, istorija se sastoji od činjenica. Zapad se nasuprot tome ravna prema činjenicama.

Um zapadnog čoveka živi u svesnosti o vremenu, a čovek sa istoka ima vanvremenski pristup. Ukoliko niste van vremena ne poznajete istinu. U vremenu vi vidite samo film na filmskom platnu - on može biti čaroban i na momente vas može opčiniti svojom lepotom, ali u sebi vi znate da je on samo mašta. Film ima kraj, a ono što ostaje je platno i vi odjednom shvatate da je stvarno bilo samo platno na kome se projektovao film.

Svet činjenica je samo projekcija, a platno je stvarno, ali je ono sakriveno iza projekcije.

Platno je Bog, a svet je film koji se prikazuje na božanskom platnu. Kako da se prodre u stvarnost – u ono što postoji, što je oduvek postojalo i što će uvek postojati? Mi na Istoku smo otkrili medicaciju. Ona je odustajanje od svakog maštanja, od svih činjenica, tako da ostaje samo platno. Platno svesnosti je čisto, bez ičega, na njemu se ništa ne pomera. Nestalo je kretanje, jer se ono dešava u vremenu.

Vreme je stalo, najednom ste prešli u jedan drugi svet, transcendentni svet. To je svet istine. Kada ovo budete spoznali spoznaćete sve, kada ovo spoznate postajete deo ove spoznaje, jer onaj koji spoznaje i spoznato više nisu odvojeni, oni su jedno, kao

posmatrač i ono što je posmatrano. To je najviše iskustvo i ono oslobađa od svih fantazija uma i svih svetovnih činjenica.

12. dan

Stvarnost je protivrečna. Ona se sastoji od svojih polarnih suprotnosti. Kada se te suprotnosti posmatraju iz prave perspektive to nisu suprotnosti nego izgledaju jedinstveno. Stoga paradoks pripada nezrelom načinu razmišljanja.

Kada stignete do vrha bez misli paradoks ne postoji, odjednom vidite jedinstvo svih suprotnosti. U najvišem su izmešani, dan i noć, leto i zima – nema razlike...

To je teško shvatiti jer su one za intelekt suprotnosti. Razum ne može da prihvati da se one odvijaju zajedno, ali to je ograničenje razuma.

Kada su fizičari otkrili da se najmanja čestica, elektron, koja je sastavni deo svake materije, ponaša paradoksalno, ponestalo im je reći da to objasne. Elektron se ponaša i kao čestica i kao talas. Čestica je samo tačka. Kako može istovremeno da bude i linija? Linija je mnoštvo tački, jedna tačka ne čini liniju. Talas je linija.

Godinama su se vodile rasprave oko ovoga, jer se to nikako ne uklapa u logiku. Onda su morali da poslušaju stvarnost. Ukoliko se stvarnost ponaša tako kako se ponaša mi moramo da je opišemo na taj način, jer naša logika nije baš tako važna.

Na kraju su odlučili da bude i jedno i drugo. Onda je fizika postala metafizika. Od tada su fizičari počeli da govore kao mistici. Morali su. Niko od velikih fizičara neće više reći da su mistici paradoksalni, jer znaju da je paradoks nezaobilazan kada se sretne stvarnost.

13. dan

Prvi korak je tišina u umu nestankom misli. Dok meditirate treba da posmatrate misli. One će jednog dana nestati. Drugi korak je tišina srca. To se postiže posmatranjem osećanja. To je suptilnija pojava i mnogo dublja od prve, ali je postupak isti. Ukoliko uspete u prvom uspećete i u drugom. Onda se postiže druga tišina. Kada su ove dve tišine postignute, spoznajete da nema posmatrača, jer više nema šta da se posmatra, isto tako i spoznavaoca jer više nema šta da

se spoznaje. To je najuzvišenija tišina. Prva dva koraka vode prema ovoj tišini koju je Budha nazvao nirvana, a Hrist carstvom Božijim.

14. dan

Biti sa učiteljem znači živeti sa nekim ko je probuđen, ko više ne spava, čiji su snovi i noćne more završeni. Ako se usaglasite sa njim i vi ćete se probuditi. Njegova energija prodire u vas, prožima vaše srce i menja ga, ono drugačije kuca. Ne možete biti dugo sa učiteljem, a da ostanete neprobuđeni, jer vas on stalno budi, poziva vas da napustite svoj grob.

Kada jednom pogledate čućete muziku, pesmu, doživeti ples i to se stalno povećava, poput krešenda,⁹ vrhuncu koji je nepojmljiv za običan um. On je van uma, pa stoga um ne može ništa ni da kaže o njemu. On je neopisiv i ne može se definisati. Kada se sretne sa uzvišenim um se prvi put oseća nesposoban, a ta njegova nesposobnost će osloboditi u vama novu energiju, koja se ispoljava kao pesma, ples, svečanost. To je kraljevstvo gde ste vi gospodar samo onda kada vam je srce puno pesama i spremno da se zapali, kada je količina energije tolika da želite da plešete i podelite je.

15. dan

Sve je dar. Mi ga nismo zaslužili. Kako to da se, posmatrajući zalazak sunca ili dok iz daljine čujemo zov kukavice, nikada ne zapitamo: “Da li ja sve ovo zaslužujem?” Ili dok posmatramo igru vetra u borovim granama, ili vijuganje reke ka moru, nebo prepuno zvezda? Čime smo mi zavredeli ovaj predivni svet, nismo ništa platili za njega, niti smo ga vredni.

To je neshvatljivo – nismo ga zaslužili, a ipak nam je dat. Tu se javlja religiozna svest i rađa se zahvalnost. Čovek oseća beskrajnu zahvalnost prema onom, čije su nevidljive, nepoznate ruke stvorile ovu lepotu, ovo divno postojanje. U toj zahvalnosti je čovek religiozan – ne zato što je hrišćanin, hindus ili musliman, nego zbog zahvalnosti same.

⁹ Krešendo (ital. *crescendo*), rastući, pojačavajući; muzička oznaka za pojačavanje zvuka.

16. dan

Univerzum je bezgraničan, a i mi smo takvi, jer smo deo njega. Deo je nerazdvojan od celine i stoga ima sve njene karakteristike. Treba da zapamtite kratku formulu: ukoliko su delovi ograničeni, a ako je celina bezgranična, onda je i svaki njen deo isto tako bezgraničan. Mi smo deo beskrajnog postojanja i sami smo beskrajni. Zato mudraci sa Istoka kažu: ‘Aham Brahmasmi’ – ja sam Bog. Hulaj Mansur kaže: ‘Anažl Haku’ – ja sam Istina. To su važne tvrdnje. Oni su ovo izrekli radi dobrobiti celog ljudskog roda. Oni to nisu izrekli zbog egoizma, nego su to izjave o činjenicama. Pokušajte da osetite to. Vi ste deo beskrajnog postojanja koje nema ni početak ni kraj. Trenutno ćete osetiti lakoću, a težina će nestati. Netaće vaše male brige i problemi, oni postaju tako beznačajni u poređenju sa vašom beskonačnošću. Izgubili su svoj značaj i postali nevažni.

17. dan

Svako ko je probuđen oseća veliku strast za ljude i želi najbolje, ali nešto je u samom iskustvu neizrecivo: ukoliko čovek želi to da spozna onda mora sam da iskusi, da protumači. Istina može da se spozna samo putem iskustva. Potpuno ste ispunjeni zvezdama i cvećem, ali apsolutno niste u stanju to nekom da prenesete. Istina se ne može preneti, niti može da se da. Probudeni ljudi mogu da bace pogled na nju. Ona ne može da se tumači, ali može da se ugleda.

18. dan

Najuzvišeniju istinu je nemoguće izraziti. To je poput ukusa. Ako ste nešto okusili, onda ćete znati sta je to, a ako niste ne možete to da opišete. Ukoliko čovek nije okusio med, neće moći da razume koliko je sladak. Ako nije video svetlost, neće moći da shvati ništa o njoj. Osoba koja je doživela i spoznala istinu shvata da ju je nemoguće opisati, jer je jezik siromašan za tako nešto. Iskustvo je prostrano, a jezik ograničen. Istina je tako sveta, a jezik toliko svetovan da ne postoji način da se to premosti. Istina se zato upoznaje mnogo puta, a svi koji je upoznaju nastoje da je opišu, ali ne uspevaju u tome. Mi smo im zahvalni na tom nastojanju, jer nam je time život bogatiji.

19. dan

Iskustvo je nešto što je stvarno, stoga stalno ističem iskustvo, a ne verovanje. Ne treba da verujete mojim rečima, nastojte da iskusite i dok ne iskusite, odolite izazovu da poverujete. Izazov postoji, jer je verovanje jeftino. Um kaže: 'Zašto bi se bavio traganjem i istraživanjem, zašto bi se zamarao time? Samo veruj. To znaju Budha, Hrist, Zaratustra i drugi. Ukoliko oni svi kažu da je tako, onda je tako.' Ipak ako Zaratustra pije vodu on će da ugasi svoju žeđ, a ne vašu. Ono što je spoznao, spoznao je on, a ne vi.

Verovanje je smrt: vi ga prihvatate kao da je to samo po sebi jasno. Ako neki od autoriteta, kao što su Biblija, Kuran ili Gita, tako kažu, vi samo verujete. Ukoliko verujete autoritetima, to uništava vašu sopstvenu inteligenciju, jer su svi oni kobni za inteligenciju. Na verovanju insistiraju ljudi koji sami nemaju znanje, koji se plaše da tragaju, boje se sumnji i pitanja. Potiskuju pitanja, osuđuju sumnju, a ja je poštujem.

Stoga neka moje reči za vas budu samo pretpostavka. Dao sam vam pretpostavku, a vi tragajte, znam da ćete naći istinu, jer sam je i ja našao, isto tako tragajući. Imam poverenje u ljudsku inteligenciju i urođene mogućnosti. Onog dana kada budete otkrili da ste jedno sa postojanjem vratićete se kući. Bićete blagoslovljeni i moći ćete da blagoslovite ceo svet.

20. dan

Svi ljudi se rađaju sa božanskim glasom premda ga nikada ne čuju. To je tihi mali glas, Božiji glas. Ipak, naš um je tako pun drugih glasova – Glasa Amerike ... nebrojeno glasova, tako da ne možemo da čujemo onaj tihi, mali glas. U našem umu istovremeno grme sve stanice i toliko je bučno da ne bi čuli Boga ni da više, samo što on nikada ne više već šapuće. Ljubav je uvek šapat, jer vika je tako nasilna. Ljubav je strpljiva; zato je Bog strpljiv. Ljubav se nada; stoga se on nada. Ukoliko ne danas, onda sutra. Jednog dana ćete čuti. Zato se umirite, uklonite buku da bi mogli unutar sebe čuti Božiji šapat. To će biti šapat novog, večnog života.

21. dan

Najjedinstvenije iskustvo u životu je tišina; inače je život veoma bučan. Buka iznutra i buka spolja. Obe mogu da vas izlude.

Već su ceo svet učinile ludim. Čovek mora da utiša buku u sebi. Spoljašnja buka se ne može i ne treba smirivati, ali unutrašnja može. Kada se ona jednom prekine i u nama se ustoliči tišina, spoljašnja buka više ne predstavlja problem, možete da uživate u njoj i da živite sa njom bez imalo problema. Iskustvo unutrašnje tišine je jedinstveno i neuporedivo. Ni jedno drugo iskustvo nema tu vrednost, jer iz njega potiču sva druga iskustva. Ono je temelj hrama religije.

22. dan

Društvo nije zainteresovano za vašu energiju ljubavi, nego samo za vaš razum, vašu logičku veštinu, jer se samo ona može upotrebiti kao roba na tržištu. Društvo želi da budete delotvorni – ne važni, samo delotvorni, kao mašina. Mašina ne zna ništa o ljubavi, nikada neće ništa ni znati o ljubavi.

Kada govorimo o razumu, njega će pre ili kasnije zameniti kompjuteri. Oni mogu bolje da završavaju njegove poslove od njega. Ipak kompjuteri se nikada neće zaljubiti. Logika je mehanička mogućnost koju poseduju mašine, a ljubav je ljudski element u vama. Za njega društvo nije zainteresovano, od njega nema korist, pa zato podučava sve da budu logički nastrojani. Što više zavisite od razuma toliko zaboravljate na svoje srce.

Bog i istina se spoznaju pomoću srca. Ono je centar odakle uranjamo u postojanje. To je odskočna daska sa koje skaćemo u okean.

Čovek je besmrtn, smrt ne postoji, ali kako da ovo razumemo? Ne postoji način. Put vodi kroz srce. Stoga tvrdim da je ljubav jedino iskustvo u životu koje vas čini svesnim vaše besmrtnosti. Kada jednom budete spoznali da smrt ne postoji steći ćete druge osobine u životu, za poeziju, ples, pesmu, svećanost. Zato što smrt ne postoji čovek može da kliče: 'Aleluja'.

23. dan

Pokušavam da vam pomognem da volite, da vaša ljubav bude jaća. Sve takozvane religije radile su drugačije. Pošto su videle da ljubav stvara jad propovedale su odricanje od nje. I sam vidim da ona stvara jad, ali vas ipak učim da uklonite prepreke i učinite je bezgraničnom.

Tradicionalne religije polaze sa istog mesta, ali se kreću u različitim pravcima. One smatraju da ljubav stvara nevolje, a ja ne mislim tako. Nevolje stvara odricanje od ljubavi. Rešenje se ne nalazi u odricanju od ljubavi, treba napustiti ograničenosti. Budite zaljubljeni, neka vaša ljubav bude spontana i prirodna. U trenutku kada se vaša ljubav oslobodi ograničenja, vi ćete biti slobodni. Onda će se osloboditi i vaše biće, jer se ono sastoji od ljubavi, vaša duša je sačinjena od ljubavi.

24. dan

Pokušavam malo da vas razveselim, da vas učinim radosnijim, svesnijim dara koji vam je poklonila celina, da bi se u vama probudila zahvalnost. Iz te zahvalnosti nudimo svoju pesmu. Tu se čovek klanja postojanju jednostavno iz radosti i zbog zahvalnosti. Čovek onda nudi samog sebe sa svim što ima, sa nekoliko cvetova svog bića. Ti cvetovi su ono na šta mislim kada kažem pesme, nešto kreativnosti, šta god da stvarate.

Ovaj osećaj doprinosi lepoti sveta i lakoći postojanja, 'dodajem malo svetla u mračnu noć duše'. Čovek je u potpunosti ispunjen i više mu nije potrebna nikakva religija.

Kreativnost je religija i molitva, a ona proizilazi iz meditacije.

25. dan

Ima mnogo ljudi za koje drugi misle da si ljudi, jer slede svoje srce i ne mogu da ostvare komunikaciju sa svetom koji je stvorio razum. Njihov problem se sastoji samo u tome što su u mnogo boljem položaju od ostalih. To je kao da čovek koji vidi, živi među slepima. On će stalno imati problema, niko ga neće slušati niti će moći da ga razume. Neće imati razumevanja od njih ma o čemu da se radi.

Sasvim mali broj ljudi se usuđuje da živi u srcu. To su mistici koji su prišli veoma blizu, ali biti blizu još uvek znači biti daleko. Neophodan je još jedan veliki korak, još jedan skok i onda će doći do neopisivog koje nije ni telo, ni um, ni srce. Jezik je sačinjen od reči koje pripadaju, telu, razumu i srcu. Za to ne postoji reč.

26. dan

Prijateljstvo u sebi nosi nešto od spiritualnog. Ljubav je nešto što pripada biološkom, a prijateljstvo duhovnom. Dok ljubav ne postane kao prijateljstvo, čovek će zbog nje patiti. Umesto da nađe blaženstvo nalazi sve više patnje. Nije stvar u energiji ljubavi, nego u tome što je vi ne umete oplemeniti, niste umetnik ljubavi, uzimate je jednostavno kao da se sama po sebi razume, i kao da je tu kraj, a tu nije kraj. Dozvolite joj da postane prijateljstvo, neka bude kao molitva. To su dve mogućnosti sa dva pristupa. Ukoliko ostvarite prijateljstvo sa nekim koga volite onda možete da volite i druge ljude, vaša ljubav postaje sve veća, ona raste i širi se. To je jedan pristup. Ako pristupite drugima s ljubavlju, bez vezanosti i dozvoljavate isto to i drugima, vaša ljubav će se razviti u molitvu. To je drugi smisao.

Molitva označava ljubav prema celini, celom svetu, prijateljstvo sa drvećem, planinama, rekama, stenama i zvezdama. Kada prijateljstvo stigne do tog stupnja molitve, čovek postaje religiozan.

27. dan

Ego treba u potpunosti da se odbaci. Ne morate da idete za njegovim ciljevima, jer sve što vam je potrebno imate već sami po sebi. Treba samo da se razvijete. Treba da uklonite prepreke, jer su vaše mogućnosti već tu. Vi možete moje razmišljanje da nazovete negativnim, da kažete da sam protivnik pozitivnog razmišljanja. Pozitivno mišljenje predstavlja plan koji ste vi zamislili, kakvi treba da budete, a ja vam kažem da vas je postojanje već učinilo onakvim kakvi treba da budete. Samo uklonite prepreke, to je najstarije učenje velikih mistika, svih svetih ljudi (budha). Treba stalno da ponavljate: 'to nisam ja, to nisam ja'. Ovo je takozvana *neti, neti* metoda. Uklanjajte, dok ne uklonite sve. Kada preostane samo apsolutno *ništa* u njemu će se otvoriti lotosov cvet. Prvi put kada ne budete vi, pojavice se vaše biće, a to protivrečno iskustvo je najlepše životno iskustvo.

28. dan

Religiozan čovek je sasvim na zemlji i mora tako da bude inače ne bi imao korena. Stoga ja podučavam da imate korene u zemlji, jer znam da se samo tako možemo uzdići do oblaka. Cveće će

nići samo ukoliko bude imalo duboke korene. Zato je za mene svetovno i sveto isto, lice i naličje istog novčića. Dok su pisma, ples, ljubav, kreativnost, radost i smeh uz sveto, oni su njegov urođeni deo i to polovina, pa nisu mali i nebitni. Kada je prisutna prva polovina, druga se automatski pojavljuje. One nisu razdvojene.

Kroz istoriju je druga polovina bila i važnija i lišena prve polovine. Stoga je religija umrla, Bog je umro, jer je drvo ostalo bez korena. Bog može da oživi, ali samo tako što će imati koren u zemlji. Pod tim podrazumevam radost, pesmu i svečanost.

29. dan

Lotosov cvet je veoma simboličan. On raste iz blata. Najlepši cvet raste iz blata. Iz seksualnosti izvire molitva, duša iz tela, a ono je samo blato. Božansko raste iz sveta.

Ukoliko površno posmatrate stvari ovo izgleda nemoguće. Kada vidite blato teško ćete poverovati da iz njega mogu nići lotosov cvetovi. Kada gledate lotosov cvet, da li možete da poverujete da je nikao iz blata. Ipak to je tako. Najniže je povezano sa najuzvišenijim. Najuzvišenije je najprimitivnije, a najprimitivnije je sadržano u najuzvišenijem. Sve je premošćeno. Život predstavlja most. To je moje temeljno učenje. Ne negira se ništa, čak ni blato. Sve se treba transformisati u lotosov cvet.

30. dan

Čovek može da živi u vremenu ili u večnosti. Obe te mogućnosti su otvorene, jer ne postoji sudbina. Čovek je sloboda. On je došao bez sudbine. Budućnost mu je otvorena, nije određena kada se rodite. Svaki postupak određuje vašu budućnost, jer je u svakom vašem postupku sadržan vaš izbor i pri svakom koraku možete da menjate pravac u kome ide vaš život. Milioni ljudi žive u vremenu, jer su rođeni u masi ljudi koja ne zna ništa o večnosti. Njihovi roditelji, učitelji, vođe, društvo, svi oni žive u vremenu. Svako dete uči tako što ponavlja, imitira, ali mu se postavlja u i uslovi.

Svi nas uče da se vreme sastoji od prošlosti, sadašnjosti i budućnosti, ali to nije tačno. Vreme se sastoji samo od prošlosti i budućnosti, dok je sadašnjost samo poniranje u večnost. Sadašnjost ne pripada vremenu, ona ga prevazilazi. Živeti u sadašnjosti znači otići izvan vremena, biti ovde i sada, to znači biti izvan kretanja. U

momentu kada ste iznad vremena vi ne patite, jer je patnja posledica vremena, a blaženstvo je posledica večnosti. Čovek u svakom trenutku može da se okrene ka večnosti, jer je ona uvek ovde. Prošlosti nema, a mi smo vezani za nju, za ono što je nepostojeće. Zbog toga što prijanjamo uz nepostojeće propuštamo ono što je u samom središtu: sadašnjost. Ona je stvarno postojeća. U jednoj ruci nam je prošlost, a u drugoj budućnost. Deo nas je prepun uspomena, a drugi deo pun maštanja, snova i planova. Između njih se nalazi veoma nežan i osetljiv momenat, poput ružinog cveta koji je zanemaren i uništen. Meditacija može da pomogne čoveku da ne zaboravi svoj cvet i da se sa njim uskladi. Lagano ispraznite svoje ruke od prošlosti i budućnosti, da bi mogli biti ovde i sada. To je transformacija. Ona otvara vrata u božansko.

31. dan

Život je jedini Bog. Čovek treba da živi intenzivno, strasno, a ne polovično i mlako. Čovek treba da pali svoje svetlo istovremeno sa oba kraja. Onda je jedan trenutak vredniji od cele večnosti. Živite od momenta do momenta, ali nemojte ništa da potiskujete. Budite ovde i sada kao da vam je to poslednja mogućnost. Čovek mora da živi tako, kao da mu je svaki trenutak poslednji. Zašto da živite polovično? Možda u sledećem momentu više nećete postojati, stoga sve što ste budite u ovom trenutku, rizikujte sve za njega, jer ko zna šta će se dogoditi u sledećem. To je pravi način da se živi život. Kad ne razmišljate o posledicama postajete lotosov cvet. Treba stalno da mislite na njega da bi mogli što dublje biti ovde i sada. Ipak, morate da budete nezavisni, nevezani, i nedodirljivi, bez budućnosti, da bi mogli živeti u potpunosti i bez prošlosti, da bi mogli da ostanete nedodirljivi.

Kada se to dogodi, život postaje blaženstvo, bezgranično, beskrajno, večno blaženstvo.